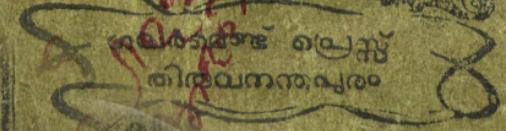


କୋଣିଲ୍ଲାକଣ୍ଡର

ବିଜେ ପ୍ରମାଣନା



കുട്ടിലുക്കളും.

(കേരള പ്രധാനമന്ത്രി)

സി. വി. രാമൻ പിള്ളയാൽ

ഉദ്ഘാസിത്തുടക്കി

— 10 —

സവഞ്ചനൻ എപ്പോൾ

തിരുവനന്തപുരം

സംപ്ലാ

(Copyright)

നായർക്കുന്നസഭാപ്രസ്താവനാക്കമാറ്റണം.

അംഗ്രോഹം പരിഗ്രമിച്ചുകൊണ്ട് സംശയം

മ. റാ. റാ.

സി. കുമാർ പി. ജീ. ബി. എ.

അവൻകളിടെ

സപ്പമുഖ്യ സൗഖ്യത്വാക്കാരിച്ച

രഭിന്നവനാസു ചക്രമായി

ഡി. ടെറി ചുമുകി തന്ത്ര

സമപ്രാശനം.

—
—
—

പ്രാതുക്കമ്പി.

ഭായവന്നപിള്ള—അടച്ചിരുന്ന് ആയ കര ഉല്ലോഗസ്ഥൻ
കിട്ടപ്പണിക്കരാഡൻ—ടിയാരട്ടെ കര അത്രുതിനു
പാചൻ—ടിയാരട്ടെ കര ഭ്രതൻ
പത്മനാശകരപ്പ്—ടിയാരട്ടെ കര വെന്തു
കേരവപിള്ള—പത്മനാശകരപ്പിനെന്റെ ഒക്ക്
ഭാസ്യരമേനവൻ—പരിപ്പൂർവ്വിയായ കര ഗ്രഹസ്ഥൻ
ഭാസ്യരമേനവൻ—കര ഭ്രതൻ
കണ്ണപ്പൻ—മീറ്റാക്കി അഞ്ചലുടെ ഭ്രതൻ
കൂസ്സിമേനവൻ—ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്രംബദ്ധിക്കു കര ഭക്തപ്രമാണി
വിക്രമമേനവൻ—ഭായവന്നപിള്ളയുടെ കര ദൗഖ്യതിനു
ശോവിന്നന്നട്ടിമേനവൻ—ടിയാരട്ടെ ഒക്ക്
ഭാത്താണപ്പിള്ള— } കരക്കാർ
സാരാധണപിള്ള— }
പക്ഷപ്പിള്ള—ഭായവന്നപിള്ളയുടെ ഭാജ്യ
പക്ഷജാക്കി—ടിയാരട്ടെ ദീതമകൾ
ക്രി— ടിയാരട്ടെ മുളയ ഒക്കൾ
ശിനംക്കി—വിക്രമമേനവൻെ ഒക്കൾ
പഖ്യാത്താംബ—ഭാസ്യരമേനവൻെ ഭാജ്യ
കാളി—ടിയാരട്ടെ പരിചാരികൾ
സാരാധണപിള്ള—പത്മനാശകരപ്പിനെന്റെ ഭാജ്യ
സ്രീകുമാർ—പഖ്യാത്താംബയുടെ സദേശിനസഹകരിണികൾ

ഞി

കരുപ്പി സ്റ്റാക്കേറി

ദയ പ്രധാനം.

രംഗം ദി.

ഭായവൻഡിഇളയട ഗ്രാമ

(പങ്കജാക്ക്) വൈന്തബിൽ, കൊണ്ടു എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ടെ
ക്ക ഭാസിക, വാചിക്കും.)

ഒ—ചേച്ചി “വൈരുംയി” എന്നയാൽ അത്?

പങ്ക—ചക്രവർത്തിക്കുരാലുപ്പിലെ ട്രാഫിക്കുന്നയി ഹസ്യം ചെയ്യുന്ന
തീരിക്കുന്ന ഉച്ച്ചാശാധാരം.

ഒ—(കെടു കഴിഞ്ഞു) മെറ്റിനു പട്ടണം എവിടെ?

പങ്ക—സിസിലിയിൽ.

ഒ—അതെവിടെ?

പങ്ക—ഉപദേവിക്കാതിരിക്കു.

ഒ—ചേച്ചി മിത്രംഎഴുതുകാണ്ണു? പിന്നാലുണ്ട് ടാണ്ടുന്നനാൽ?

പങ്ക—മിത്രം എഴുതുകാണ്ടു റിനുക്കുന്നാണുപദേവം?

ഒ—(വേഗത്തിൽ എഴുതുന്നു മിത്രംയിൽ നോക്കീട്) എന്നിക്കു
മനസ്സിലായി ആക്കുന്ന പട്ടണം, എഴുതണം—
ഹനിയും വച്ചിയിൽ വീഴ്മാനങ്ങളിലൂ സന്ധാരിച്ചു യജ്ഞം.

പങ്ക—“സിസിലി” യുണാന്റു വണ്ണാതിൽ ഹറപ്പി രാജുതിനിന്നു
അടച്ചുള്ള കു പ്രീപാണം.

എല—അമ്പമെന പാഞ്ചാരണം ചെട്ടി! അനു പിടാച്ചൻിള്ളിച്ച
ആ സുദിരഞ്ഞറ പട്ടവല്ല ഇത്?

പക—അനാങ്കു ഫേണ! മിശ്ചാതിരന്നില്ലുമ്പിൽ ഉണ്ടാല്ലോ—
ഒന്നാം അസ്ത്രാട്ട വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

എ—വിളിച്ചു പറയണം, കാണുന്നു—ഈന്നല്ലപ്പോ ധചിയിൽ കാണാം
നബന്ധത്വം അട്ടാരു ഒരുജ്ജീ നില്ലുന്നാൽ— എന്നു പുറകിലിട്ടു
ചു ദിവസേന പിടി പിടി എന്നു നടന്ന ഒഴുന്നുതന്നീക്കു കാ
ംഞ്ഞണ്ട്.

പക—(ടേരെ കുന്നടിക്കുന്നു. ഒരു പാർ ജാമഫിൽ ദുന്നാലു കൊടു
ത്തിട്ടു) ഇതു, മേച്ചി എന്നു അടാക്കുന്നു!
(ന ലവാളിക്കട്ടു സെടിതിയിൽ മാധ്യമന്നപിള്ളുയും ലക്ഷ്മിന്നു
മയും, കാട്ടപ്പണിക്കരാഡോഡം പ്രേരണിക്കുന്നു.)
(ശത്രീനിടയിൽ)

പക—മേച്ചിയെ പക്ഷിമഹലു ഭേദക? (മുന്നു തിരെയെ കൊടുക്കിച്ചെ
ത്തുകൊണ്ടു എന്നിറു നില്ലുന്നു.)

ഭായവന്നപിള്ള—എന്നൊന്നു ഭേദ, കെന്തു?

ലക്ഷ്മിഭാര്യ— ഭാവം മാറ്റുന്നു കേസിനു, വല്ലതും വെണ്ണെല്ലാ? ദുക്കിനടു
ക്കാക്കുടി കർശിച്ച പറന്നാലും തനി.

അരുംഖാൻ—കവികൾക്കു എഴുപ്പും കൊടുത്തുകൂടും. ചുരുള്ളുക്കായം സു
വിച്ചുവന്നു വളരുന്നും.

എ—(അരുംഖാനു ഭേദപ്രാണാട്ടു നോക്കിക്കൊണ്ട്) മേച്ചിയും ഒരു
രം ചാളിച്ചു അസ്ത്രം (അരുംഖാട്ടു) അരുംഖാനു കാശ്ചായം അരുംഖ
നു സേവിച്ചു വളന്നില്ല, ഇല്ലെ അരുംഖാനു?

ഭായവന്നപിള്ള—ഒരു—നാക്കിനെ നഘവല്ലും ഭക്തിജന്മമെന്നു ഒരു
ലു പലപ്പുഴാ ധരണിട്ടിരുത്തു? ഇവിടെ ഉണ്ടായ വലിയ നിലവി
ലു നാഞ്ഞരെയു പഠക്കണ്ണരെയു?

എ—(മാധ്യമന്നപിള്ളയോടുണ്ടായെന്നു) അസ്ത്രം. അമ്പത്വം ക്രുട്ടണ്ണിലുള്ള
ക്കു കട്ടി ഇന്ന ഇടഞ്ഞതി പുളിംകു സ്ഥാനവിൽ കൊണ്ടുവന്നു. എ
നിട്ട്, വാല്പ്പാൻ വലിയ ശേഷ തുടി മുള്ളും വലിക്കുന്നില്ല.
ഡാലുവന്നപിള്ള— (അരുംഖാട്ടു) പാംക്കജാഞ്ചും ഒപ്പാണ വീഴ്ത്തി

•യെന്നും, അരബ്രാഹാണി കൗതില്യൻ മറിയുന്നു എന്നുംബാണു ദോഷം നാട്ടു. •(പ്രകാശം) നീ കാരതിൽ ഒരു പാതകി അർക്കംകാണാട്ട രണ്ടിയിൽ ആക്കി?

കക്ഷ്മി—ഹവിട കിടന്ന വച്ചിയങ്കൾ തുന്ന കേസ് പോയെ? അരുംഗം—“ബാധാനാം രോദനം വെയം”. എന്നാൽ പിച്ചേപ്പും, — ‘രോദനാൽ കാമമാപ്പോതി’.

മാധ്യവന്ധപിച്ചു—(ഡാമ്പുയോടു മിഞ്ചൽക്കെതിനാ ക്ലൗഡ് കാണിച്ചിട്ട്, ക സൊരയൈക്കുന്നുനും കാലേയ അടക്കത്തും ചരന്തുകൊണ്ട്) അതുംബന്ധിച്ചി കണ്ണം (അതും ഹരിക്കുന്ന) പംഖം, നീ ഒന്നുണ്ടും റംബന്തിട കരുപ്പു പറിക്കുതിൽ മടിച്ചുവരുന്നു? നിന്നും ഉണ്ണാഡശില ഭൂം മണ്ണേ ഏജാനും. പേരുവും ചട്ടിയും. എന്നും വല്ലതും സു വഴിക്കുന്നുണ്ടോ?

പംക—സുവക്കേടുന്നുമില്ല. വേന്നവിന്നു കാരി മുംകൊണ്ട് ക്കു സൗഖ്യാധികിക്കാം.

അരു—അതെന്നുമല്ലോ. മുത്ത ക.ജെറ്റ്, അപ്പുമഴപ്പും അവിടവിട ചെന്ന ദിശായാൽ നിന്നുംപോകുന്നു. അപ്പേരുന്ന നിർക്കുക്കുന്നും സപ്പുന്നതിൽ നിന്നും ഉണ്ണന്തുപോയെയും, വള്ളുങ്ങം കണ്ണും എന്നും ശൈക്ഷിപ്പോയെയും പെരാട്ടനു അപ്പേണ്ടുമിന്നേണ്ടും നോ കുംപ്പുകുന്നു. അക്കണ്ണത്തിലും ഓച്ച കാണാനില്ലോ. ദാന്തും എന്തോ ചിന്ത കടന്ന കുടിയിട്ടുണ്ടെന്നും നോന്ന് വിഹാരിക്കുന്നത്. “ഉണ്ണിനുന്നായും കാരണം- നിലനിശ്ചയിക്കുന്നുണ്ടായുമില്ലോ തന്റെയും”- ദേഹം ചിന്തുപാശം കിണ്ണു.

പക്ഷ്മി—അതും പറഞ്ഞതു് ശരിയാണോ. എപ്പോം കണ്ട്, റംബന്തിട, റണ്ടുക്കു വളരെ ഒരുശേഷണ്ട്.

അരു—കണ്ണു പരമാത്മം പറയുന്നു “നമ്മിസ്തും പരോധംഃ. ശഭംഞ്ഞാജയാണി മുഖം.”

ദേ—ചേച്ചിക്ക് വിരക്കുന്നില്ലേയാം? നൃഷ്ടം ഉള്ളാണ് പോകാം.

പക്ഷ്മി—ഹവിടപ്പും ചേച്ചിയെ മേയ്യുണ്ട്. അവിടേന്തക്കു വിഡി നാട്ടണ്ണിയെടിയിൽ പോയി ഉള്ളുന്നും.

ഒ—(ഘക്കുവാരമക്കു പതുക്കെ ഒരു നാളും കൊടുത്ത്) സസ്യനി-
സസ്യനി (എന്ന് പാടിച്ചാടി പോകും.)

ഘക്കു—നീ കരക്കാരിയെപ്പോലെ ദിശയെ നില്ലുന്നതെന്ന്,
പങ്കണ്ട?

ആ—അഴകുൾ വാഴിച്ചുകരം ഏർക്കുന്നതായാൽ ഒപ്പനക്കുടം,
ശ്രീക്കുളം, ഗോക്കുളം, നിംബോസ്സുകുളം ഒപ്പേണ്ടു? കണ്ണി
ക്കുറ എക്കു കാണുന്നു— (നാഡി നോക്കിട്ടു) “സൂംഭേദ്യവേന
ജ്പരം” എം ജ്പരം അത്യാവള്ളുരംാം, വാദപ്രമുഖാംഡി
നോ മഹാ “ചരക്കുള്ളുതും” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇതിന്റെ
ലക്ഷ്യാവും രാന്തിമാർഗ്ഗവും വ്യക്തംഭായി ഉണ്ടാക്കണ്ടു. “വ്യക്തം
വിശ്വേഷണാദം-വിധിത്തെ വേക്കാധാരി” എന്നു- ചെയ്യ നാ
സ്വ, കടവിന്നുകാത്തു, വരിയരി, ആളിയായ ഒരു ക്ഷായദംഞ്ചം.
ഗ്രന്ഥത്തിൽ നോക്കു അതുതുംാങ്ങിക്കുള്ളും.

ഘക്കു—ഓംഭാനെ വിശ്വതും വച്ചി നോക്കും.

മാധ്യ—പക്ഷാക്കും! നീ ഒരുധാരാത്തെ പാഠിക്കു ആയിക്കും. “One
thing at a time. And that done well”, എന്നും നീതി
നിന്നുക്കരിയാ-ബ്ലൂ. കന്നിലും മാതാപിതാക്കഹാരെ വജ്രിക്കു
തു, ബാലും അഭിരിലെ പരിചയാള്ളുംസന്നദ്ധരും അംഗത്വപ്രകാശത്തി
നാളും അംഗുംവന്നും, അഭിരിലും വലും പാക്കലോകവും എറിയാൽ
ബീംബത്തിനും ഉറപ്പുണ്ടുകു ഇല്ലോ. എം പ്രമാണം എം സന്ദർ
ഭനിൽ നിന്നെന്ന സൂര്യിക്കുകുന്നതിന്റെ ഒച്ചവിത്രും നിന്നുകളത്തെന്ന
അംഗമാനുകാം, അഭിരിനും സൂര്യാധാര ഇല്ലു വിശ്വതും ഇംഗ്ലീഷിൽ
ബൈബ്ലുസേച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു. നാലുടെ സ്വിത്തിക്കു ഒരു വിധം
ചേരുന്നതാണെന്നും, നീഞ്ഞുടെ വരിതാം ഏതു വിധം മാറ്റിനുണ്ടും
സൂര്യം നിന്നും ഇംഗ്ലീഷുകൊണ്ടു. അംഗാദോഡോ നിന്നും
ഈപ്പറ്റം എന്നെന്ന് സൈംക്രാൻസ്‌പാബാ പാരബും, ഇപ്പോൾ
പോയി ഉണ്ടുകഴിക്കു- (പങ്കണ്ട പോകും)

മാധ്യ—എന്നുറ മനോഭാവപ്പോലെ വരുംബു എന്ന എന്നിട്ടിപ്പോൾ
സംശയം തോന്നും. ഗോവിന്നുകട്ടിടംനോടു എം കഴിഞ്ഞ

வெ. என். பநிக்ஷண் இயிசிட்டுள்ளத். அது பநிக்ஷ இயிசிட்டு என்னை விழுமலேகோந்த பரவுதிட்டுள்ளத்.

உக்கி—விழுமலேகோந்த வாக்கினை வெறுத்தின்து ஏழ்திகொள்ளால் மனி. எஜுங் ஹவிடதெடபூவை ஸதுஸ்யாலை என்று வெறுத்தாலோ காலாறு, அங்கேயும் காலியைப்பிரசை வாக்கினை அாறு முருகை பாடிக்கூடுவதோ?

அது—ஒவ்வொரு கிழுப்பாய்வு நியுயித்து. கொட்டுப்பாய்வு ஸாக்ஷால் ஏதால்.

ஊய—விழுமலேகோந்த எயிரபூதிஜங்கான். எயிரபூதிஜா தபமாகான பூதுப்பூத்துக்கொ. அது உண்ணால் அந்தமாயுபோலை ஆங் கெளித்திட யூட்டுப்புவையும்போலையும் அதுகான. அது கொந்த மாமாற்றுத்திட மஹாவூலியைட ஓக்டூநம் கொக்கியாக்க எதி. “ஸதுரம்பூதியின் வழுதாயைது யம்மங்பாந்தால்! ஹாநி அப்பகிர்க்கிலூ” என்னாவிடுகொ அங்கேவத்தினோந் பிலிப்பாந். ஹா நடியூரால் குத அங்குராகைய அால்கால் ஏழு கிளஞ்சிவிக் கீல் அடுத்தாயி. ஹா எயிரபூதிஜாதை நாடு குதுங்கலை குத யம்மங்கையிடும் நம்பைக் குடக்கியிடுகிற ஸாங்கிரங்காராய திலா பூமாளிகர்வாய்வு அதிகை தியேபூர்ம் நடியூரமாயி சுளிக்கூர் சிபைபூர் ரீவெ விழுதிசூக்குக்கூக்கும் செழுங், ஹா கேலாங்கிரியாய அவாயமாய்க்கூக்கு நிகோ. நிதூயரிசுவி தாயிரிசுவி நிகோ. ஹா அங்கிருப்பாய்த்தினோ. அங்கிஸ்யாந். இன்னால் விழுமலேகோந் ஹா ஸாயாநை நியுதந்தால் குத பூத்துங்கால் அால்கால் அங்காராய்வாய குத வாடேதால் செழுதிப்பு.

அது—உட்கும் டுதிரியூம் காலால் குத ஏவ்வாரைகைகொ தோடு ஏக்கிலும் அதுல் நலு காா மானா. அதென்கொக்குமியால்.

உக்கி—என்னால் அங்கேவத்தினோந் மக்கு ஹயிட பாடிக்காந் வாக்கிட்டுக்கொ கேருக்காலூ. அது கக்கியை நஞ்சை அந்துகை அவக்கைக்கைத்தூர்மிதங்கொ? கொந்திலூக்கின் ஹவிடதெட அதிக் கொங்கு ஹாங்கை பீகோந் குத ஏழுத்து அவக்கையிதங்கிலு யே? ஹா ஏழு ஹா ஹா ஹா வத்துக்கொக்குந்தா.

എ—“സംപ്രാദ്യേ ദയാവുന്ന കാലേ—” എന്നാണെല്ലാ “പ്രായം തിക്കണ്ണാൻ പതിശ്വാച ചെക്കാണ്ണാൽ”—എന്നുണ്ട് കൊച്ചിയെ—
കണ്ണിനോട് ജനനം തിങ്ങവ്യാഖ്യാനം നാക്കരുതിയില്ലോ? അതു
കൊഞ്ച മുത്തു അക്കമാന്തിലാണ്. കന്നിയിലേക്കു പകരാം
വിവാഹങ്ങാഗം ഉണ്ടാവു.

മാധ്യ—കാലവും കാലവും ക്ഷേത്രവും അതുരെക്കില്ലും വരും.

പക്ഷി—ഹൈപ്രാർത്ഥന അതു വന്നെന്നെല്ലാമ്മാനം വല്ല
തും ഉണ്ടാക്കുവെന്ന് വണ്ണാം (ചുണ്ടും അവക്കുചുണ്ടും ചുണ്ടും കൊച്ചുക്കുട്ടി
കോട്ടേട്ടാണ് അവൾ തല മരന്നുള്ളതെന്നും കൂടിയും).

മാധ്യ—അവുമാനം വരുംഡൈവയെ? ഞാനെല്ലാ പുണ്ണിരഞ്ഞി സർ
ഭായത്തിൽ സാമ്പര്യിക്കേണ്ടായാൽ, നീ ഇതിനുകരുതു കാത്തിയിൽ
നാഞ്ഞ മതിയല്ലോ. അവുമാനം അപ്രാഥയി എന്നിക്കുണ്ടോ? അതു
വരുംഡൈവാം ഞാൻ സഹിച്ചുകൊള്ളാം. ഒരു! ഇങ്ങനെ ഒരു കട്ടി
കളിട സംഗതിയിൽ നീ പറയുതോ.

എ—(അക്കരുതു നിന്ന് ‘അമേരു’ എന്ന വിളിക്കുന്ന)

പക്ഷി—ഹന്ന കണ്ണി കണ്ണത്താരെന്നയാ. എഴിക്കുതു ഇടതുവരും തിരി
ഞാണ്. അരു ചീപിട്ട് കിടന്നു വിളിക്കുന്നതു ഓക്കില്ലയോ?

മാധ്യ—എന്നൊന്നാ തേരേ?

എ—(അക്കരുതു നിന്ന്) ഇതാ ചേഷ്ടി ഇവിടെ————

മാധ്യ—അടിക്കുന്നൊ പിന്നെയും?

പക്ഷി—! കട്ടിക്കുന്നു, കട്ടിക്കാം വിടുന്നവർത്തന കൊച്ചുക്കളും!

(എ പ്രവേശിച്ച മാധ്യവർപ്പാജീയുടെ അട്ടരുതുവെന്നു ചെവിയിൽ
സ്വകാര്യമായി) ചേഷ്ടി ഉള്ളാം വരാതെ അവിടെ നിന്നു
കരയുന്നു.

മാധ്യ—നീ പോയി അതുപസില്ലിക്കു.

എ—ഞാൻ അട്ടരുതു ചെല്ലുമ്പോൾ എന്നു ഏഴുകുയും, മാറ്റുകയും
മൊക്കെ ചെയ്യുന്നു.

പക്ഷി—ഒരു നാരമസപാഡാവം എവിടുന്നു പക്കൻ്റു ഗവാനു
ഇതിന്?

ഒയ്—(ഹാസ്യഭാവി) അവൈളെ ഗംഗയൻഖിതന കാബന്തു എന്തീ
യപുരാണം ധായിപ്പിച്ചുവശ്വാ. അതുകൊഞ്ചായിരിക്കാം. (കാഞ്ചി
ജാഡി) അവർക്ക് ഏഷ്ടണിക്കാറെന്തോ അല്ല. ഒരു ഉത്തമധമംതെന്തയാ
ണോ, അവർക്ക് പ്രബൽപ്പിക്കുന്നത്. ജേഞ്ചുത്തിനെ സമാധാനപ്പെ
ട്ടാത്മാതിനു അവൈളെഅട്ടപ്പിക്കാണമുത്തുവാണിട്ട്, മറാവള്ളട
ക്കിവരോന്നിയും നാട്ടെനസ്വായത്തെ ഇവർക്ക് അപേക്ഷിക്കാണെന്നു
ചെയ്യുന്നതു. അരംബനെ അഭേദ ദിഡോ?

ഒല—അജു! മേച്ചി കരയുന്നതെന്തിനു? അജുന് പറഞ്ഞതിൽ വല്ല
രേകാരവുമുണ്ടാണോ?

ഘക്കു—ഇപ്പും ദരായുംകൊണ്ട് അവിടുന്ന പോണം.

ഒരു—കട്ടികൾ നേരരെതു കാലാതെതു ഉണ്ടുന്നുമോ?

മാധ്യ—ഡേ! നിന്റെ മേച്ചിക്ക് ഒരുന്നു മനസ്സാവദ്ധംാണ്. അതു
എന്തെന്നു കണ്ണുപിടിപ്പാൻ നീ സമാധിക്കണം.

ക്കു—മേച്ചി പറഞ്ഞാൻ ഞാൻ പറയാം.

ഘക്കു—മോ— ഏപ്പേറ്റു അവിടുന്ന്. കളിക്കുന്നും? അവർക്ക് പറ
ഞ്ഞാൽവിനെ നീ പറയണ്ണോ?

ഒപ്പ—ഓം, നല്ല ധാരാളം തന്ത്രങ്ങൾ! ഒരു എഴുപ്പേശ്വരം പരപ്രാഥം
രേഖാചാരാട്ടാടിരിക്കണമെന്നല്ലതേ ഒരു പരിപ്പിക്കാണതു്?

ഒയ്—(ആരമശരൂ) ഇവർക്കുല്ലും അറിയാം. പക്ഷജ്ഞതാണ് ഒപ്പ
പിശാം പെക്കു പായും. ഇവർ പുജ്ജി കട്ടിയാണോ. എന്നുംബാൾ
സംഗ്രഹി എന്നു അഭ്യന്തരക്കാണ്ട അട്ടം വന്നിരിക്കണമെന്നു
ഇവളുടെ പാശകളിൽ നിന്നും പ്രൂഢമാകുന്നു. (പ്രകാശം) ഡേ!
നീ അക്കന്തു പോയി വിളവിക്കു. ഒരു ഇന്താ ഇന്താ വന്നു.

ഒപ്പ—എന്നിങ്കു ഉറക്കം വരുന്നു. ഞാൻ ഒരു ഒരംസിരീ ചരയറിൽ കിട
ന്നാറണ്ണാം. അജുന് ഉള്ളാൻ പോകുന്നും ഒരുന്നും വിളിക്കു
ണും. (എന്നു പാണ്ണു ഒരംസിരീവയറിൽ കിടക്കുന്നു.)

മാധ്യ—എന്നിങ്കു അംശങ്ങളും ചില കാഞ്ചനങ്ങൾ പാശാണാണ്. ഒപ്പ
അക്കന്തു പോകു.

(ഒപ്പ് എന്നീറു ഉറക്കം വരും നാട്ടം കാണിച്ചുകൊണ്ട് പോകുന്നു)

മാധ്യ—പക്ഷജനതു ഉടൻനീതെന്ന അനുരോദങ്ങളും പിംഗാർഡം ചെയ്തിക്കണ്ണമെന്ന എന്നിക്കം തോന്നുന്നു. (എന്ന എഴുന്നീള്ളുന്ന) (പോകംവച്ചി പക്ഷജാക്കി എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന പട്ടത്തെ കാണുന്നു. അതിനെ എടുത്തു സുക്ഷിച്ച നോക്കിക്കൊണ്ട്) ലക്ഷ്മീ! ഇവിടെ വരു, ഇതിനെ നോക്കു. വിനുമഞ്ചേന്നാൻ ബി. എക്കു പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്തു അഭ്യന്തരിച്ചു അതുതി ഇതുനു അനുയിരുന്നു. ഇവിൽ തലദ്ധട്ടി കാച്ചി നിന്റീട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഉള്ള ഒപ്പം. ഇതു പക്ഷജം എഴുവിരുതുനുന്ന അനുയിരിക്കുമോ? അരംബനുന്നയാണുകിൽ അന്ത്യായും തന്നെ. അത് പായുനു, ലക്ഷ്മീ? എന്നു അതുണ്ട്? നേരശിശം.

അനു—സംഗത്യഃ ചിന്തിതാസ്യാർ—(കരച്ചുട്ടി സുക്ഷിച്ചുനോക്കിട്ടു) ഇനി, കൈലിപസം നിയുദ്ധിക്കുന്നു വേണ്ണ. ചിത്രഫേഖ എന്ന് പുനന്നാമകരണം ചെയ്യാൻ. ഹെ! എന്ത് രസമായി കൊണ്ടാലുള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു.

“ചിത്രേ കണ്ണം നബകയപ്പയരുംമാംസു ഗാത്രം ശരുകൾക്കം നയനസുവര്മ്മകീട്ടവാൻപോരും ശ്രദ്ധിക്കുന്നും ഒരിമയിതരനില്ലെയെന്നോതിട്ടുനാ- ശ്രദ്ധിക്കുന്നപ്രത്യേകിയിൽക്കും സജ്ജന്മുഖനീയാ”.

കൊച്ചുമെ— കമ എന്നോഹരിട്ടുണ്ട്.

പക്ഷ്മീ—രേഖവ വിധി അനുകൂലിയാം. ഇതു പക്ഷജം വരച്ചതുനുണ്ട്. നാവഞ്ചി ദിവസമായി അഭ്യർത്ഥിച്ച പണി ഇതുനുണ്ട്.

ജായ—ഓഹയും! നഞ്ചെട അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് ഒരു സാന്തും തോന്നുന്നു. നിരുക്കു ഓക്കുത്തുംഹാരാം. അഭ്യുക്കിൽ ദേഹ ഉള്ളാതെ ഉറഞ്ഞിക്കളയും.

(എല്ലാവയം പോകുന്ന.)

১০৮০ অ.

ମାଯାବୀଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣିକାର ଦୁର୍ଲାଭାଶ୍ରମ ।

(പാശ്ചാ അടിച്ചവാക്കന സ്ഥിതിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു).

வாசின்—அல்லவு! வெளியேட நாகினர் மூன்—மதவுட
வொழுதுபோயிடி. கொசும்புபோடு! ஹவும் எங்கம் ஹவிடக
கேலம் என்று? மக்களதும் அயிடிலைங்க காண்கிறதென் கேளி
ஒகாரிதூக்கு காலியேறு? குடி தீ விளக்குடி சாவது ஹதிரில்
கல்லாக்கு போயிடி. ஹதுதனை கரரா. அதிலை வாயிப்புக்கு
தெல்லாம் வரவேஷ்டுக்குள்ளது. ஹு! ஹவுது மாடுதன்று? எங்கு
செருக்களைகிட்டு அவர் ஸுதாசெருக்கி. ஏனிகினியும்
அதுவென்பதுபை நாயெட்டும் பூவும். அவக்கீ? கெட்டினிட்டிடி
சுப்புக்கீ? குடி பக்கியோடும் ஏதுகுப்பு—ஏல்லாம் செல்லிதுக்கிழ
யாமென்றாயச்சுப்பு—ஹப்பும் குடி அருயாலம் வரை குட்டிட்டுள்ளது. அரு
யாகு அருயாக்கு அருயாக்குள்ளது. அருயாகுவக்கு கல்லால்லான்.
எங்கு கழுவுக்கேரை கேட்டு! வேயவெல்லூ எந்து கை கைகை
தழுவித்து. அருயாகு மின்சிறக்கி பழுப்பாறவும் வரவேஷ்ட நட
நாட்டு. ஹனி ஹவிடக் கிளாப் “அதுதிய காணு பா
க்கணு.” கரத்தில் வஜ்ஜும் வரை. அருயாலம் எங்கம் “அருவும்
அருவும் சேங்கா ரினாரம்” போலை வரை. பாக்கரமேன
வார் அலைத்தகை குடி செருக்கீ வேளுமென்ற கேட்டு. அவர்
ஒட்டுபோயிடி ஹனி குடி கை கொண்டு. அல்லாததற்கு செஞ்சு
ளாது. அவிடெஷ்ட்ரீஸ் ஏல்லாம் எலாரம்காளாபோடும். தனவி
யிகேரி, வக்கைட்டும் நட்கைட்டும் கூறுவிடுதல் நிழூட்டம்.
“கதறானிலிதாம் வெறுத்தவேஷம்” குட்டிங்கு வழா வெஷ
க்கின்றையோனோ! கூ! ஹதா வாந்து குடி வாஷி. ஹதாரை
வரவு? அதுவும்பட்டுச்! ஹதாரை குடி கெட்டுப்பட்டு வெற்றும்
பிகேரி ஸரியைப்படி ஏனை வரைந். அல்லா- குடி பட்டு சு
வக் பாயாக்குகேரி ஶவாரி செஷ்டு பட்கிளாதான். தி
துகை, திதுகையினா. சேர! அதும்பூ. (பூக்கித்து கொக்கி

കൈ കടങ്ങുംകൊണ്ട്) ഇതു ഒരു പരമ ലക്ഷ്യക്കാരനെ
ബിഡു, അതും അല്ലോ എന്നറക്കെ, ഇതു കണ്ണികൾക്കി
കൊച്ചു— (വിരു കടിച്ച കടങ്ങുംകൊണ്ട്) പുതരൻമട്ടിൻ
പദ്ധതിയാൽ കൊച്ചു, അല്ലെങ്കിലും— പദ്ധതിയാൽ കൊച്ചു—
സ്വാം അതും ചെല്ലും കൈ കുകാലം!

(മുംബ നടിച്ച നിർക്കുന്ന. പദ്ധതിയാൽ പ്രവേശിക്കുന്ന. സുക്ഷിച്ച
നോക്കി) അഭ്യും കൊച്ചുമേഖല അതില്ലോ. ദനംഡോപയ
മംഗല്യം എന്നല്ലിരുത്തു പഴവേബാഡു് വിചാരിച്ചപ്പോമരുളുത്തി
യെപ്പോപയ അഭ്യും പ്രത്യും അതുപുറത്തു. കൊച്ചുമരുറരാണും
ചെന്ന പെറുവോതവി പിന്നയും മുരാഞ്ചിരിക്കും, തിരു.
പദ്ധതി—പാചക് മനസ്സ് പ്രസാദാചിരിക്കുന്നതെന്നും? നിരയെ
സാപ്പുട്ടു— ഇരിഡു? പങ്ജാക്കി അഥ അറന്റ് ഫോം തന്നെല്ലു?

പാ—കൊച്ചുകൊച്ചുമാഡ്യു, എത്തോന്നു കൈകു തന്നു. പരോക്ക
കാമംതുടങ്കിപ്പും, മനുധാസംഭളം ദരും അതുപോജിച്ചിട്ടുണ്ട്.
പദ്ധതി—വിഡു! അകത്തുരിഞ്ഞു, സ്വന്നമായിരിക്കുന്നു, എന്നു
നീ ചോദിച്ചതു.

പാ—കൊച്ചുമെല്ലാ കാപ്പത്തു വെച്ചിലു കൊണ്ടിട്ടു,
എത്തോ ഒരു 'അകലാപ്പു' വന്ന തെററിപ്പോയി കൊച്ചുമും—
ചുമിക്കുന്നും. പങ്ജാഡ്യു) കൊച്ചുമെല്ലാണും അകത്തുണ്ട്.

പദ്ധതി—(കു കാർഡു നീട്ടിക്കൊണ്ട്) ഇതിനെ കൊണ്ടുകൊടുക്കു.

പാ—(കാർഡിനെ വാങ്ങി തിരിച്ചും മറിച്ചും നേങ്കിക്കൊണ്ട്)
ഈ ദൗക മുന്നിനു കൊച്ചുമെല്ലാം? വന്നിൽക്കുന്നു മുന്നു നോക്കു
പോയി പറഞ്ഞു പോരയെ?

പദ്ധതി—ചുട്! അതു മുംബലയും. ദേഹം രക്കാണും പോക
നോക്കു ഇന്തനെ കു ദുർക്കുട്ടി അകത്തുയുണ്ടും.

പാ—ഇപ്പും മനസ്സിലായി. ദോര ഏപ്പുട്ടു. അതിനു ഒരു ഇതു
കൈ കുണ്ട്. വേസ്- വേസ്- ബൈറി ഗ്രൂട്ട്! (കാർഡു ചോണ്ട്
പോകുന്നു.)

പദ്ധതി—പരിപ്പുരാ പ്രാദുവന്നാരോടു ശീപിച്ചാൽ ഇന്തനെതന്നെ.
പേരുംനും മാനേംസ് വരിച്ചു. ഇന്തനെയും

അതുകൂടു ഉള്ളപ്പോൾ ഈ സദ്ദായം മുഖവസ്ത്രങ്ങൾനെന്നു
റിക്കം. എന്നിൽ ഈ ദശാം കച്ചരുണ്ടം പോക്കുള്ള ദേശഗ്രാമ
കാണാമെന്നു അഭിരംഗം അനുസന്ധാനം വിശ്വാസം. മുൻ പഴക്കമും
റൂപ പത്രങ്ങൾ റൂപ പത്രങ്ങൾ! ഇത്തുപയും ഒരു പത്രം എന്നാലോ നായർ
വച്ചുതിനു മുക്കേഡായം വരു. സ്കീ പുതഞ്ചാർ തോങ്കും
തോർ ഉരുളി സഹവസ്ത്രങ്ങൾ ഉടു മുടാ മന്ത്രാധി എന്ന
തീരനാവോ അരങ്ങു സദ്ദായം പരിപ്പൂരം പലപരിയിൽ പ്ര
വേഗിക്കുമ്പോൾ. ഇങ്ങനേതരണ്ണ അതിനു അരംവലിക്കുന്നു?
പക്ഷജാക്ഷി വന്നതുടങ്കി. ഇതാ- ഈ കട്ടിയെത്തന്നെ വളരു
നന്നു കണ്ണിലുണ്ടോ! ഹയി! മോഹം! മോഹം. (പക്ഷജാക്ഷിയും,
പാഷൻ പ്രവേഗിക്കുന്നു) മുഖ് ലാർബിങ്ക് പക്കി—എന്നു
യിൽ? മറ്റൊരുമ്പാംഗിങ്ക് പായു. നല്ല എണ്ണിക്കൊട്ട്
പരിശീലിക്കുന്നു?

പക്ഷ—അക്കതു പോകാം. അംഗ അരിഞ്ഞു വന്നാലുണ്ടെന്ന് - കണ്ണി
കാച്ച എംസാരിക്കാം. വരണ്ണം.

പാശ്ചാ—ശരത്കുമാൻ ദൈവ മുഖം. കാലപോരം- സംസാരിച്ച ദൈവം
ചീപ്പരയം ചെയ്യുകുടാ. സമയത്തിന്റെ വിലയെക്കുറിച്ചു നേരുകൾ
ചിന്നയില്ല. ഞാൻ പക്ഷജാക്ഷിയെ കുറഞ്ഞിക്കാണും വന്നതു.
അംഗു കുചിച്ചു ദൈവയുംജും. പയട്ടതും ഇന്നിയും പോകാം
ഓണ്ട്. ഞാൻ ഇന്നായിട്ടു നാഡാം ദിവസം ഒരു പാട്ടി വെവ
ക്കുന്നു. പക്ഷജാക്ഷി വരണ്ണം, കേരളാ. മട്ടിച്ചുകളയരു. ഈ പുര
ക്കാരെ നട്ടുകൊന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നും. അവരോടു ഉള്ളാസമുഖ
പാട്ടാളി എന്നാണും വബ്ല്ലു. നാഡും തുടങ്ങുക- മുൻ സദ്ഗ
തതിൽ താണകളുമുണ്ടോ എന്നു അന്താരം.

പക്ഷ—(അതുമഗതം) പാട്ടി അനുബാം പെണ്ണും കൈക്കുതായോ? ഈ കണ്ണി
റിസിൽ നക്കംസം അയിപ്പേപ്പാമായിരിക്കാം.

പക്ഷ—അംഗമേയാട്ട് ഭജ്യക്കുതിനെന്നു കുന്നു പരഞ്ഞാൻ എന്നു
അയക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ സംരായമുണ്ട്. അംഗുകൊണ്ട് അക്കതു
പോകാം.

പാശ്ചാ—മകർത്തുക്കു കരച്ചു സ്വാതന്ത്ര്യം കാണിക്കു. പരിക്കുകൾ
ജയിച്ചിട്ടു ഇങ്ങനെവരുത്തുകേ! ഏങ്കു! പറയു അംഗമേയാട്ട്-

ഞാൻകുമ്പനിച്ചുമുന്ന് ശായകരം അധികാരിപ്പിക്കിൽ ശക്തം തുന്ന ഡിപ്പോർട്ടറാണ് കാണിക്കു. അംഗത്വപോധാർ അബദ്ധങ്കുടി കുമ്പനിക്കണം. മുത്രവരും വരികയാണെങ്കിൽ നജ്ദട ഉസ്സാഹത്തിനു ഒന്നുംകൊക്കാണ്. പക്കി വന്നേക്കു- അതുമതി. ഗ്രാമം വൈ. (വൈപ്പേന കൈച്ചിട്ടിച്ചു അലുക്കിട്ടു പോകനു).

പക്കി—പാച്ചി— ഞാൻകുടി വണ്ണിവരജ്ജീ പോകു.

പാച്ചി— ഇതായ കൊച്ചിമം— ലക്ഷാലസ്ത്രിവൈ?

പക്കി— തന്റെ നാക്കിൽ മഞ്ഞാഭക്കേടു ഉളിക്കു—

പാച്ചി— അരാത്തു ഞാൻ സ്വന്തിക്കയാല്ലോ ചെയ്യുതു. (അതുശാന്തം വേദിക്കുന്നു.)

അതുശാന്തം—അതു പാച്ചിവരാംപക്കിഞ്ഞും, അംമവം- പാരാ എത്രക്കണ്ണും, വൈബില്ലുംവൈ? “ഉന്നാരാത്രുമേ ശ്രീനാഥസിഖന്മാരട്ടു ഏകയ നിന്മന്നന്നീ” എന്നല്ല പുറപ്പാട്. പട്ടാട്ടിക്കുറിയുണ്ടെങ്കിൽ പി ക്കാരടിമേട്ടിന്റെ തൃത്രാവേദം തന്നെ. കണ്ണു നംബ കോലംവൈ രീംഗനിനും കഷ്ഠകൈ കുറ്റു കേ.ടേം- ദവർത്തുതന്നുള്ളൂ!

പാ— അതുശാന്തപിശ്ചാൽ ഏതുമില്ലോ— അതാണിക്കാലത്തെന്നുംവൈ.

അരു—എടു— കണ്ണപുനി! നീചുവരുംവരും! നീന്തെന്നു വാക്കിൽ അപ്പും നാശം യക്കം ചെയ്യുന്നിക്കുന്നോടു?

പാ— അവരുവിടെ ഇരുന്ന കിക്കിറിയിട്ടുണ്ടായുണ്ടു—

അരു—എടു— ക്കപ്പാതിനുകേരി സംസാരിക്കുന്നോ? നീ കുറച്ചു പറിക്കാ നാണ്ക്. കിക്കിൻ, സ്ത്രീ പോകു!

പക്കി— (അതുമാതരം) രംഭപേരും പാടിക്കാണേണ്ട് (എന്നുപോകനു.)

പാച്ചി— പടിക്കാണരുണ്ടെങ്കിൽ പടിപ്പിക്കാം വരണ്ണം— അതുഡാ ല്ലേ— ഒക്കുണ്ണംക്കു പക്കി.

അതുശാന്തം—എന്നാടു, ചോറുകേരി മല്ലിനിടയിൽ കരുതുന്നു? നീ നൊപ്പുാലുള്ളവക്കാണു “മൾത്തുനം ഇന്നവല്ലുനം” എന്ന വിധി ശിട്ടിട്ടു.

പാ— അതുഡാ നല്ലനേരംനേരംകുയാല്ലോ ഇന്നുവള്ളിയിൽവന്നതു? ഗ്രാമിയൻകേരി വക്കുമിച്ചാണായിരിക്കും ഇരുന്നു.

അരു—എടു! എച്ചിപ്പുവിറക്കിപ്പുട്ടീ! ഏരെക്കുറയ്ക്കുണ്ടു.

പാ—മംട്ടണം- അരുയാനെ. ചീഞ്ഞിരന്നു കൊള്ളേപാലെ തുഞ്ഞണാ.
ഗ്രാഡ് മാറ്റാണിസ്സുംബാ.

അതു—ഈതുഞ്ഞുംപോയെങ്കിലും ഇക്കണ്ണം നീ പുറതു. അബ്ദുക്കിൽ
അമ്മവയാറിൽ പുറന്വന്നുണ്ടാൻ. (കോച്ചിച്ചു പോകുന്ന).

പാ—ഹനിയിവിടെ പിച്ചു! മേഖലാനിരിക്കുന്ന നായടെ തല
യിൽ തേങ്ങ വീഴുന്നേപാലെ കരുതു തുരു - പാചനിൽ കമ്പി
ന്നീടി. (അല്ലംടക്കം നിന്നിട്ട്) ഒരു മാസത്തെ ശ്രദ്ധയും?
അതു മാസംപുറന്ന വാൺപിച്ചുവെക്കാണും. (പിന്നെയുംകരെ നട
ന്ന നിന്നിട്ട്) ഹോകോആറും! കൈ നഷ്ടംകൊണ്ടുപോണമെല്ലു-
അതിനു? പഞ്ചത്തം കൊച്ചുകൊണ്ടന്നത് എന്നുകുറിക്കു
ഉറിക്കും (ശ്രദ്ധാചിച്ചിട്ട്) അതവിടെ കൊണ്ടുപോകുന്നു-അ
തു കയ്യിൽ ഉറിക്കെടു, ഇവിടെ അഞ്ചെത്തെ മേഘങ്ങളോളിൽ
എന്നും കിടപ്പുണ്ടോ. ഒന്നു എടുത്താണും- (അതഭോഗിച്ചിട്ട്)
ഉദ്ദോജനം പോവാഡു. തക്കംനോക്കി വേണും പോവാൻ. (നി
നിട്ട്) ഏതുകാലു മുമ്പോടു വെപ്പക്കുന്നും. വലാത്രും ചാലു- “ഹന
മാനം നന്നാപുത്രു- വായുസ്നേഹാമഹാഹലഃ അക്ഷണ്മാപ്രാണനാ
മായ- സീതാചുവവിനാരാധഃ.” ചുച്ചസന്ത്രാസികർക്കം ചെറുട
മാക്കുമെ ഇക്കാലത്തു പെടുപ്പുണ്ടു- പാചനംകുട്ടകാക്കു
കുറം. പെട്ടെന്നും ചെംട്ടണ ചുടിച്ചു, പാവങ്ങളും കരിപറ
ന്ന ഫോമെ, മുഹാരനു! മുന്തന്തനിനു കാലു വെക്കുന്നതു ഇ
പ്രംതനു. (പോകുന്ന).

— o —

രംഗം നൂ.

കൈ രാജവീമി.

(അതുനു തലയിൽ മുള്ളിട്ട് വേഷപ്രജ്ഞനന്നായി പ്രവേശിക്കുന്നു)
അതുനു—അംബുന്നുംബാതം കാച്ചിംകാണാൻ കഴുതക്കാലും പിടിക്കും.
ഈനു രാവിലെ അഞ്ചെത്തെവാക്കും പഞ്ചസാരകുമ്പുഡിയിൽ
നും സാധാരണ എരുന്നാടു സംഭാഷണം ചുരക്കിംബാണകിലു

හුණාධාරීන් අතුරාගෙනවිභිජතිගේ නැතම කාන්තාන් මඟ
යින්වයුතු පෙරිඹිතු අභ්‍යන්තර තෙක්නයා ගුණ ගෝගිපුවු
කා. එසා! කෙන්! එකත්, අත ඩුල්වෙළඥුග්‍රිකං යුතෙනා
මගෙකුස්ථාපනයෙහි ගුණෙන්හුද්‍යං පරිභ්‍රාම. මුදුරතියා
තෙ කෘෂියතියායිරිකෙනා. පස්සන්තිගේ පුරුණෙකුවායි
“නැංඡ මහලු මායිඩ්‍රිරිකෙනා පත්‍රව්‍යාභාග්‍රා අතුරෙනා
නිශේෂාංශුගාමු” ගුණං පරණු ගැනී ටිජිරිකෙනා. ටං
රාම්බාගා ඔහුවා තුරෙන ආස්ථාපිඩිතු මුදුරතියා
සුංඛා වැනිනිකුතුයුතු. අරතා පස්සන්තියාක්‍රිජාතුයාං පුරුණෙ
තෙ බිඳීම් ගාන් ගෙන්තියාරිකෙනා. අරතා පස්සන්තියාක්‍රි ආදා
තිරිණු පිරිකෙනා. තුළාගෙනා ද්‍රූෂ්‍යයායි යෙහුන්තිගේ
හයංකිතෙනු! කෙනුපදා තෙකා සැපයාග්‍රහ ඉංජිකුතුයු
නාතු මැණිලු. ඇංතාගෙනා පත්‍රතියා උරිඟාරි යින්කි
නාතු. මතමකෙනාතායකඩ්‍රිතියෙහි ගෙවියාංශු අතුරියාං
හුතිගෙනාකේ තෙ බෙයෙන් ඉංජිකුත්තායිතෙනා. කළඹි
ලු! අත ඩුල්වෙළඥුකුණුරාග්‍රා කාරෙනු. යුදුපොලෙ ගිංගලු
සාමිකෙනුතු? ටං අමෙනාග්‍රා ගැංඡ ඉංජුයාං අගිත්වාග්
පස්සන් පස්සුම්‍රිතිතිතිත් කෙරි. නුගි ගැංඡ අත දුෂ්චිල්
වෙන්ත් අංඕ්‍රේත්‍යාං- (කෙරෙපිඩු පුවෙශිකෙනා.)
හැඩි- යු- පහායායිරිකෙනා. දුඩුන්දාගිජෙපුවෙළයාගා
අතුරුවිං. අංඕ්‍රේත්‍යා දුරාක්‍රියාං දුඩුතාක්‍රිං. යුජිඩු
පැම්භෙකෙයුදු? (අංඕ්‍රේත්‍යාං) අ-උජා- “කොට්ඨාස යා
හෙඳුෂීජෙනා- රිකාංගායිං සංඩෝ”.

කෙරෙපිඩු—(ඡිරිජුකොං) අතුරාගෙනවිජෙන් ආවයුතුවං
රෝපුවෙ නුගාධායි කාගේ ලොකත්තප්පාලු ඉංජුවේ
පුංස් පුරුදුංකිරිකෙනුතු?

අතුරාග්— “කේපුප්පාඩුවිංකාස්කුජාංඩාං- කසුංගෙමසු
වජියිත් තකුළුන්තාත්තාන්”. කඟයිත් නුරිකෙනා පත්‍රව්‍යාභාග්
චං යුදු රෙඛ්‍යං කොංජාං තිශ්‍රාකිං ! “අරංඩ
සැංඛාං යාවන් පැං-කිංචාග්‍රා ගිංචාකිරික්‍රං- යෙංතාකිං
මේ, තිං- මිංගානිත ඩු මුජියිත.”

കേരൾ—(ആര്യമാനം) പറം യർക്കാൻ ഉണ്ടെന്ന കേട്ടിട്ടു ഉണ്ട്. ഈ ത്രിംബ ദർസനവർച്ചയം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. റാലിക്രൂസ് രൈറ്റുടെ കീടിയെക്കിൽ ലള്ളുതെ കളിയാക്കാൻ രബ്ദിയും. ഹംസപദവി യാനിഫ്രേഡ് വധിക്കുന്നതെന്ന സംശയമീല്ല. മെയൻറി അരുതരാ? (പ്രകാശം) അംഗിപ്രായം ബഹു യൂഡിയുകൾക്കും തന്നെ. നിങ്ങളെ കണക്കിൽ എന്നിക്കു വലിയ സന്ദേശം.

ആര്യം—(ആര്യമാനം) ഈ യുവാവ് നല്ല രബിക്രൂസാണ്. പാ കൂട്ടംഅമരമക്കു റത്തിക്കു കാമനെടുപ്പുംപെ ചേരും. റംഭാർജാനെന്ന നാം തേടുന്ന അനിയല്ലോ. ഈ അനിയല്ലെന്നും ഉച്ചയേയും കുടി കേന്നാടെ അരുപ്പത്തുവീഴ്ക്കും അക്കണം. പാനെ നാം തന്നെ അരു വിട്ടിയേക്കു വിശ്വേഷിയായ വിചാരിപ്പുകാർ. (കൈ വീണി നടന്നകൊഞ്ച്) അതിന് അഭ്യന്തരം അവധിച്ചിട്ടില്ല. അതുനേരുള്ളും ചെയ്യാൻ നൃക്കപ്പെടാറുണ്ടോ എന്നാണ് ബാധിക്കുന്നതു? അതിനെ സമാധാനമുണ്ടോ.

രൂപ്യകാഞ്ച്യവിഭാഗങ്ങൾ-ദയാബഹനാദിസംഖ്യകൾ
സപ്താഖ്യം ച സംഘക്രമ-സ്ഥാവൈദ്യത്വം ദ്രശ്യമാരംഭിക്കുന്നത്.

(പ്രകാശം) എൻറൊമനയാജി-അരു പോയ തന്ത്രാപാംഗി ആരംബന്നുവിശദിച്ചു?

കേരൾ—പെൻഡ്രാസ് ടിവാന്റെപേരും ഭായവൻപ്പിള്ള അവക്കുടെ മകൻ- എന്നിക്കു നല്ല പരിചയഭാണ്ട്

ആര്യം—(പാട്ടം) “തീന് ലഭ്യമാക്കുന്ന-എന്തോടുമാരാത്തിന് സഭനുംമെല്ലും” —അഥവാ— അരു കീടിയുടെ മനസ്സിനെ നിങ്ങൾ കവന്ന് അതിനു സൗഖ്യമില്ലാതാക്കിയാൽ നിങ്ങളുടെ സോംസംഘാനായ അതുതോക്കു ശീപ്രാണങ്ങൾക്കു ചേന്ന തന്ത്രണാം?

കേരൾ—(ആര്യമാനം) ഏന്നും ബീജപ്രായമായുള്ള അതുല്യം മുക്ക്, പ്ലാസ്റ്റിക്ക് മുത്തേംതന്നെ സഹായമാക്കുന്ന തോന്തനും. ഏന്നും ഫോറ്റോഗ്രാഫും തുവളിം നിന്ന പ്രത്യേകംഗാമാണ് ഉള്ളത്. മുഴുവം അരു വിട്ടുകായുടെ ദ്രോന്തനാണ്. പേരുംകൂം ദാരുക്കം നേരു കിട്ടിയാൽ സന്ദേശമായിരിക്കും. ഒരു തിരഞ്ഞാ

കിൽക്കിന്നര സാരം അതാണ്. അതിപേക്ഷ വരുമ്പെട്ടു കളയാം. (പ്രകാരം) റം കട്ടിയുടെ എല്ലാത്തെ ആരുരക്കിലും കവൻ കിൽ അവൻ മുത്താഗ്രേസരനാണ്.

അമു—കവൻ എന്നോ? നാരാധരാ നാരാധരാ! അച്ചുതാനന്ത ഗ്രാവിൽ!

കുറന്നാം മാരൻന്നര കുറന്നുകർക്കാഞ്ചു
പാരം വിവശയായ് തിന്നിതു കസ്തുകാ,
കാമനു സേംമനു യാമിനികാപദ്ധം
മിദവാതു നജ്യ കാമപരിമളം
എന്നിവ സന്നാഹമെഖാന ഓച്ചും പിംഗേ
വിന്നയായ് തീരുന്ന നുന്നൽരത്നവും.

ഇങ്ങനെ ഒരു “രോഗം” അഭ്രകിൽ “ബുദ്ധി” അരുണർ പീഡിപ്പിക്കുന്നത്? അതുകൊഞ്ചു “എവൻഡ്രൂപിപ്പുക്കാജാക്കിക്കു ചേതോദ്ദേശവന്ന കൂപ്പും ചൈരമേകന്” എന്നതിവാൻ പൂരുപ്പുടി രിക്കന കഴുവാംസമാണ് എന്ന്. നിഞ്ഞൾ ഏതു നൃംഖിൽ പരിക്കുന്നു?

കേരള—ബി. എൽ. പഠിക്കുകു പരിക്കുയാണ്.

അതു—(അതുമഹതം) ഒ- പണ്ണിക്കരാഡാൻ പൊഞ്ചുന്ന! (പ്രകാരം) അതും ജയിച്ചു എല്ലപ്പോലും ജയിക്കുവെൻ. അരുദു അരു കുരു നേരെ മില്ലാം പറഞ്ഞുകളയാമിനി. ഈ പങ്കജം കണ്ണി ഒ കരച്ചു ദിവസമായി, സപ്തമിലും, വലിയ എവക്കേട്ടു- അതു നാടകങ്ങളിൽ ശ്രീനാരാധാരം മിറും കാണാനില്ലോ? അതുപോ ലെയാണോ. അതുകൊഞ്ചു പേരുംാരണ്ണദത്തരകിം, കുറച്ചുകിം, വലിയ സന്നാപം. പങ്കാംകണ്ണിനോടു ചൊലിച്ചിട്ടു പരമാത്മം പറയുന്നില്ല. അതിവാന്നായി മൃദിമാൻ വലിയഞ്ചുന്ന് എന്ന നിയോഗിക്കിരിക്കുന്നു. പഞ്ചിക്രൂട്ടന്തിലേക്കുള്ള ധമിയിൽ കിട്ടും തെക്കന വള്ളി, എന്ന പച്ച പുരുപ്പെട്ടു. ഇതാ അങ്ങ് കാപിൽ തടഞ്ഞു. ഇനി “യത്രേമതലത്തുംനും” എന്ന പരഞ്ഞപോലെ അവന്നൊന്നര സംമർപ്പത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു.

കേരള—ഞാൻ പേരുംാരണ്ണദത്തര വന്ന കാണാൻ?

அனுரோ— யூனாக் காஞ்சமல்லுாம் மோரோ. ஹனி எழுபூங் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு ருயாரதபதினில் ஒரங்க ஒரங்கமாயி நடவடிக்கையாம். ஏதான் அனுரோாந் குடிக்காதென்றால் சட்டம் முறையுவராதென் அவளைப்பித்துவேன் ஹரிக்கையாம்.

கே.ஏ— எனவே ரங்க வீட்டுக்காரனாகதே இருந்து வயிரிக்கை அறிஞனங்களை பாடிப்பதே அனுரோகன.

அனுரோ— வீட்டுக்காரனாயிதியேங்க எங்கள் இருந்து எந்துகொய வேண்டும். ஹரிதெல்லூங் வழி, நேரத்தின் ஸமநாட்டாக்குடியைன். திருவாயுங்குலப் பகுவாயியைனை ஸறூர்! அவிடெ ஹரிதெல்லூங்குலப் பகுவாயியைரிக்காம். அநேகனை வழிட்டு ஏழைகை அவிடெ வாயேந்த வாயேந்தாம்... (போகாந் தூந்தேநூ திரிணா நினிட) கர அரிச ஹபுக்கைரார அவிடெ பிரிக்கு. அதற்கு பாலேந்துகொண்டு முந்கூட்டி. (போகாம்)

கே.ஏ— (அனுமதித்து) இதும் ஏற்கன வகுத்தியாகி. எனவே ரங்க வீட்டுக்காரன் பைசு வென்றுகொண்டுள்ளன். பகுஜாக்கிக்கை ஏற்கன குத்துயியங் காஞ்சமாதென்றாம் கொண்டுள்ளன. நாட்டெ மஹாபூ பலட முன் வூப்புக்கையூமென். ஏல்லூங் வியிட்டும் அல்லது ஹதிஷை தென் நியுயிசுக்குறையான். (அனுரோாந் திரிசு வாங்)

அனுரோ— அநேகனை, பகுஜாக்கிரி அங்கு காயுபூம் மாடும் வாயிச்சி கூட்டு அதுகொஞ்ச வாழு யாட்டினில் சீட்டுங்காதினில் ஸங்ஸா ரிக்கையாம். ராவுளை கையாட்டுஸ்வராணை செல்லுத்தேவாலை அநேகாலோராள்கியையை பூஸங்காக்காஞ்ச பகுஜாக்கிராமம் கை ஹாக்கி வேப்புயியைன்றா, அபிடிக்கை அதற்கு ஸாட்டுப் பூங்கையைன்றா, “ஸகநம் காப்பாளிக்கினி— ஸகநம் காப்பாளையா” (ஒட்டகாம்).

கே.ஏ— பெண்ணினை ஸங்மூராய் செற்றிக்காந் அவக்கி பூதியைன். அதான் ஒரங்க முத்திப்பிக்கி. ஒரங்க நகிவிடகை அவக்கி ஏவிடெ கிடியேய? (காஞ்ச் நகாம்) “ஒன்றுபூதித்துவே ஸங்கேதேறு உக்கையைன்” ஏனாலு தொடுப் பூதுஞ்சு ஸுக்கூங்! ஹறுவரை பகுஜாக்கியை எங்கு ஸங்காபரிதாவத்திலான் ஜீலிக்கித நான். ஒரங்க நூலும்பங்குதூபுக்கையாம் கூட்டுக்கை அவர்கள் ஹேஹு!

ஒத்துந் பேருக்காணமாயி தின்விரிக்கூன். அவரேலோகங்களை அனா ஸங்காஸ்ளைப்பாதற்று^ஏ ஹது விடக்குமாயிரிக்கூன். எங் கவலேபூரூபேவர் அவரேலோகங்காவால்வால்ஜி ஸங்கீபாபாத்தில் க்கிளைகை பராபிடிகாக்கூன். “பாலை பெண்டு காதா” என்காலை பரஞ்சூகேக்கிட்டுக்கூட்ட. அதிகால் நஷ்டீகெட வெயல்லும் ஜூங் ஸலவயிழுவேளை பூர்த்திகால். (பீகையூங் கரை நட நிட்டு) எங் அதுலாலைந் வக்கைக் காந்தாயத்தில் வலிய உவ கார்கத்தான். “பேருமதாமரகையா” ஹகையண்ணில் ஸங்கீகை காலு ஹவரான் காலப்புங்கூ. ஏனாகியாலைக்காரிசீ வலுவாய வெந்துபான் தொண்ணத். ஸங்கரி வரசெ. அரங்பால் எங் யாழை நாடு பாரியில் அதுகிடைய்கொ.

— ० —

ஓ. ஶா. ச.

ஊயவந்பிஜிட்டுகெட மூரா

ஒக்ஜாக்கியுகெட மூ.

பகை—அஸூந் ஏந்த உதவை இளைவாகான்! ஏந்த ஹங்கித தென் ஏற்கு செய்யோக்குக்கு ஸாய்தித்தென். ஸ்ரீகரு சௌபாண செய்யோகான ஸங்கரிக்காலையிலிதீ சோத்து செய்து காஷு நிபுத்திக்காவாய்வெலூ? அதுலாந் கேமான்- ஹபிதநாலை ஸத்தாங்கான். அஸூநால் அதுங்காடு, பூந்தூநமத்தியு, உங்களாளைக்கூ பாண்டது- அங்கேவாய வரசெ- எந்த கால்வாயி பஜூதும் மாடும் நடிகிலூ. ஏந்தா மன்று ஹக்கியெனு? கொட்டு ஸங்காபிக்கூன். எவ்வுங்காலைக்காலில் காயிக்காமாக கெட செக்குவத்துங்கை எந்த வாயிழு மன்றா மஸ்திஷ்கிட்டுக்கூ. அதெழுகுக்கும்! அங்குதீவுபண்ணில் ஹனி எந்த அரக்காவகா என்கொ.

(அதுலாந் பூநவரிக்கூன்)

ആ—“വിജയൻറും വികലപിതമാസ്യനും- രഖിമണ്ണധംതാഴെ നട്ടിനും പോരാവു്” എന്ന കണ്ണകിനു പങ്കാശക്കിക്കണ്ണിനീന്തുന്ന ദുഃഖം അഭിനന്ദന വിഹിന്തു പ്രകാരിക്കുന്നു. റഹംയിട ഉണ്ടായിരുന്ന മുട്ടിക്കൊട്ടകൾ എല്ലാം മാറി ദുഃഖമാകുന്ന നബളാമണ്ണധം നബളാമണ്ണപ്രചുരിമാരാഞ്ചു ഓസപ്രത്യാഖിരിക്കുന്നു. ഈഞ്ച നന്ദനനും അതു ലഭിതമല്ലെന്ന് മാദ്ദണ്ണാഞ്ചു- ധനനിശ്ചാഞ്ചു- വരാം പറയുക്കു?

പക്ഷ—(ആത്മഗതം) അതുശാന്തിനും വള്ളുന്നകർക്കു കുംഗാരങ്ങിനും പുരം. അതുഞ്ചാക്കളിടെ സംഘടനയുംകുന്ന പരിപ്രേക്ഷപ്രശ്നങ്ങളും പുരയോഗിക്കുന്നുള്ളതും അതിനെന്നു നീചപ്രഥമാശുംപോകുന്നു. എന്നോടു ബുദ്ധിമുദ്ര എന്നിക്കിഴപ്പാകും നേരു പരിക്കാരിത്തരാം ശക്തിയില്ല. തെളി! സ്കൂളികൾക്കും പ്രാഥവംഡേ ഞഞ്ചു? (പ്രകാരം) അപ്പുന്നും അരാഞ്ചത്തിലുണ്ടെന്നുണ്ടു സംഭവം നാന്നാലും അതുശാന്തി?

ആ—സംശയമെന്നു? അംഗീക്കേണ്ടു? നോൺ ഉള്ളാണുതു ചോറാണ്ടു?

പ—അതുശാന്തികുടിവരണാം, കേരളാ?

ആ—എല്ലാ- ഒരു നട്ടവാൻകുടിവേണാഭദ്രോന്നു? എന്നിട്ടു കൂദംഗം, ഹിയിള്ള്, കൈക്കണ്ണി-.

പ—എന്നാൽ നിലയെ പിള്ളിച്ചുകൊള്ളുക്കു?

ആ—അതിനെന്നാകും ഒരു ദുര്ദ്ദാരാനു വരുത്തു ചെയ്യണ്ട് നിലയും. അഭേദനാം വേണു- തനിച്ചുകണ്ണാൻ മതി- പ്രകാക്കിനിയായിട്ടു മാത്രം സംഭർത്ത്രിക്കുന്ന ഒരു മധ്യരതകുട്ടം. അരക്കുമും സംമഹരിച്ചുകൂടുക വിട്ടു- (പോകുന്നു).

പ—എന്നും ചാടവും അംഗീക്കുന്നു. ഈഞ്ചുനു കാണാൻ അംഗവാലിക്കുന്നുതു ഭ്രംബപഠംമാശും സപാതന്ത്രംഭിണ്ണുന്നു അംഗീക്കുമും മാഹാരിലു എങ്കിലും? ഇതാ വരുന്നു. ഇന്നാണി അഭേദനാം അതു ചോദിപ്പാരല്ലെന്നു സംഭർത്തു.

(കേരളാധിപിക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു)

പ—(ആത്മഗതം) മഹതു പത്രനാഭക്കുദ്ദു തന്ത്രശിഖാംഭാരത്തുക്കുണ്ടി നീന്തു മകനാണാലും- മുദ്രക്കുമും റം മലക്കത്തിൽ മുഖ്യാട്ടു വ

ഒരു സംഗതി എന്ത്? അച്ചു നെ രാഖാനായിരിക്കും— (പ്രകാശം) ഇന്നു രാവാലെ കണക്കെപ്പാർ ഇങ്ങാട്ടുവരുന്ന കാഴ്ചം പറ അമ്മിഡിപ്പേഃ— തിരു.പന്നത്തുപുരാതു ഞാജരാ വന്നതിന്റെ കോ.എം മുത്തുവരെ ഇങ്ങാട്ടു വരാഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു അംബ പരിശീലനം രിക്കയാണ്— അങ്ങാട്ടുവള്ളുണ്ടാ. കണക്കിൽ സംഭാഗം കിട്ടും. അച്ചു എം, അംമ്മും, മാളികയിൽ ഉണ്ട്

ഓ.എ—(ആത്മഗംഭീരം) ഇവഴ്ദെട മാഃസാനില്ലും കണ്ണില്ലേ? അത്രിന്നാട്ടും കേരംതന്നെ. തന്റെ അഭിനിവേദനങ്ങളെ എങ്ങനെ മഠിരിക്കും! ഇതു നല്ല പ്രണായപാരാശ്രാംതന്നെ— ഇവഴ്ദെട മുഖപ്രസാദം എന്നെ സവിശ്ശേഷമായി സംശ്രക്കുകും. ഏജില്യും സ്വാദിപ്പായതു സാധ്യരണ ലൈഖനിക വഹാംപെട്ടു കുന്ന യവനിാ. ഒരൊരു ദാളിരിക്കും. ഇവഴ്ദെട സാമന്ത്ര്യം ആരും തന്നോ! (പ്രകാശം) അച്ചുനാമമാരിൽ നിന്നും കൈ സംഭാഗം കിട്ടുവാൻമുള്ള ആക്ഷാംശിതന്നെന്നു എന്നു ഇവിടെ ഇപ്പോൾ സന്നിഹിംസക്കിയിരിക്കുന്നത്. അവർ ദണ്ടു പേരുടെയും അനന്നജാജ്ഞിതന്നുത്തമഫലതെ കണക്കെപ്പാർ പാംജരാ നിശ്ചയപ്പെട്ടുണ്ടായി ദീവിച്ച.

പ—സർസ വാക്കുകൾ നല്ലവള്ളും അന്ത്രസിച്ചുക്കിണ്ടു— ചൊല്ലു യാച്ചന്നതിനു ഒപ്പേ കളരിക്കിട്ടുന്നില്ല?

കേ—അരംഭേണ്ടറം ഇസ്തുദേവതയുടെ സന്നിധിയിൽ വേണ്ടെന്നാണല്ലോ—

പ—മേരിയാണ്— എന്നാലതു നടക്കേട— ഗ്രാമക്കുണ്ണ മുഴിണ്ടു വേണാം. അഭ്യർത്ഥനയിൽ കാണാനില്ലപ്പോ?

കേ—രണ്ടും പാങ്കജംതന്നെന്നയാണ്

പ—എന്നാൽ നിശ്ചയപ്പെട്ടതിനും കക്കിണക്കും എന്നിക്കുവക്കാണെല്ലോ ല്ലോ—

കേ— അംഗ്രൂക്കിംഗതുഡ്രൂ— എന്നീൻ സപ്പുപ്പന്തനിനും പങ്കജാതനിനും ആ റാംബേഡുണ്ട്. ചുരുക്കിപറഞ്ഞുകും. ടൈജന്റിന്റെ അന്തരം ശം എല്ലും ആരംഭം എന്നോട്ടുപാണ്ടു— വിധിവിലാസത്തിനും ദംറിമകൊണ്ട് നും പരമ്പരയുമാജനണ്ടുണ്ടായിരിക്കും. നജ്യ

ടെ സ്കൂളിയിടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെന്ന നജ്ദിൽ പാപവും മലുമാര്പണം ചെയ്തോന്നാണ് പ്രസ്താവന. എന്നെങ്ങിൽ തിരികെ ഇനി അനുമാതപഠനം നടക്കണമെ വൊസ്റ്റിക് ടീച്ചർക്കു അനുചോദിച്ചാണ്.

പെ—(ആര്യമാരംഭിക്കുന്ന ഏകാന്മാരെക്കുറഞ്ഞ്) ഇതെന്നെന്നുമലാണ്? ഏകാന്മാരും പല്ലു പൊട്ടിയുന്ന പദ്ധതിയിടെ പ്രദേശമലാണ് പ്രതിവി തദ്ദേശമായിട്ടുള്ളതു. ആരംഭം ആരംഭം തെററായുണ്ടായി. ഇനിന്നും പരിണാമം അല്ലെന്ന ചുവന്നതെങ്കിലും ആരംഭം ജാത്രാന്തരയും ഇ ഒരുക്കം. (പ്രകാരം) ആരംഭം അടക്കവു പിണ്ണാണിയതാണ് അ തുമ്മാണ്ണ നിലൈടെ ചേംചും തെററാതെ ഞാൻ സ്വപ്നം മുഖ്യമാണു വരു വധിരിക്കു അല്ലെന്ന ഉടൻ കാണക്കയാണ് ഉത്തരം.

കെ—(ആര്യമാരംഭിക്കുന്ന ഏകാന്മാരും) “അവലുമാരനിച്ചവാൻ” എന്ന ജീവിതം ചുന്നതെന്നുമലാണ്. മുഴുവൻപെട്ടും ഇവിടെ ആട്ട നാമേന്നായിരിക്കും ത്രവള്ളിടെ അഭിഭാഷം. ഒരു സാധനമുായി ഒന്നാവശ്യമാണെന്നു? ത്രവള്ളിടെ നബയെന്നുവിളാസവും ക്രൂഷിയും കണ്ണിട്ട് അവകാശംമുമ്പുമുണ്ടാവുന്നതും ചെയ്യാൻ കൈ ചെണ്ട് മിന്നുറ കൂപ്പിൽ ഉണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് പിന്തിരിഞ്ഞുകൂടാ. (പ്രകാരം) ഹേ! പക്ഷജാക്കി! അതിമിയായി സംക്രന്തിച്ചു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ചുമ്പുസ്ത്രിന്നും കോപം പ്രസിദ്ധുരാണകമയാണെല്ലാ.

പക്ഷ—അതിന്നും പരിണാമവും (പ്രസിദ്ധുമാണു?

കെരു—(ആര്യമാരംഭിക്കുന്ന ഉപഭൂക്താജീവിക്കുന്ന ചെക്കിട്ടുന്ന കിട്ടുവേബലയും കിട്ടി). (പ്രകാരം) ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ സംഗതിയായത് എന്ന് സംഗതിക്കൂലാശിന്നും ആരംഭാനിക്കുന്നുണ്ടും കൂടാം രണ്ടുപേരും കൂടാം ചോലെ യരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പക്ഷജാക്കിക്കും എന്നാണുള്ളത്. അപേക്ഷാ ആരംഭാനിന്നും ക്രിതിക്കമാവുന്ന ഇപ്പോൾ പക്ഷജാക്കി ഓടിക്കുന്നു. അപേക്ഷിക്കുന്നതു നാളും ഒരു കാഗത്തിലും. എന്നുറ മൃദാരും പക്ഷജാക്കിക്കും അപീനാമാണു. മിരംബത്രാക്കാംക്കുഡേംടാണ് ഞാൻ ചന്ദ്രിട്ടുള്ളതു. എന്നുറ മുച്ചയെന്നതു മുമ്പാ പ്രാഥമായിപ്പിച്ചു ഇല്ലാംഗമാകുന്ന മഴവിനാക്ക ചേരണിക്കുന്നതു. എന്നുറ പ്രായത്തെയും സ്വിതിയെയും പക്ഷജാ

ക്കി ബുദ്ധികൊണ്ടു നല്പതിരിഞ്ഞും പരിഗണനം ചെയ്തിട്ടും എൻ്റെ ഭാവിയെ തിമിരനിബിധിയഥാക്കി ചെയ്യുതെ മുന്നെന്ന രക്ഷി ക്കൊണ്ടും. “പേരാവിജയലക്ഷ്മി മനുഖത്വം” എന്ന നിയോയ തന്ത്രാച്ചട്ടത്വം ചെന്ന ഏരുന്ന ഗൗരവങ്ങവനക്കുള്ളക്കൊണ്ടു കബെ ഉച്ചിച്ച ധാത്രയുക്കൊന്നതുവാൽ എത്ര ഭാന്താന്തി എന്ന് എന്നു ഒരു സഹിക്കുന്നു?

പക്ഷ—(ആര്യമഹത്വം) ഈതു ധർമ്മസക്കടക്കായി— എം സംഘവിന്റെ പ്രസംഗതിൽ പ്രമാണം എന്നും ഹ്രദയത്തെ വളരെ ചലിപ്പിച്ചു. അവധാനക്കാം എന്നും തന്ത്രപ്രസ്താവനിക്കുന്നു. ഇതേന്ദ്രിയ ധിവാഹപ്രായം വന്നാട്ടിപ്പു. മുന്നെന്നുക്കുള്ള ദ്രോഹം ദ്രോമത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാപത്തിൽ ഇത്തേമത്തിനെ തുമിപ്പിക്കുന്നു എന്നും ഉള്ളൂ. പാവത്തിന്റെ സമിതി കണ്ണിട്ടു എന്നിക്കു വളരെ അംഗീകാര തോന്നുന്നു. (പ്രകാശം) അവധാനത്തെ കുറ്റം ദയപ്പെട്ട കാഡ— നാം പെഞ്ച വൈസുക്കുള്ളാണല്ലോ— നിങ്ങൾക്കു ഈവിടെ വന്ന പോകുന്നതിനു ധാരാളം അവധാനം ഉണ്ടു്. വച്ചിയിൽവു തുടരുന്ന നിഃഖളിച്ചു എന്ന് സ്വന്തത്രുമായി സംസാരിക്കാറുണ്ടല്ലോ. സ്വഭാവരസങ്കേരിപ്പെന്നും നാം തഥിൽ ഇന്നിരും ബുദ്ധി പുണ്ണമായിരിക്കും.

ഒ.രു—പക്ഷജാക്ഷി എന്നു ഇങ്ങനെന്ന വണ്ണിക്കുന്നോ? ഗ്രൂപ്പാം ഒരു വായിക്കണ്ണപോലെ ഒപ്പുമാറ്റുന്നുണ്ടോളും ഉപദേശങ്ങളെ ക്കൊണ്ടു എന്നു കോശനാക്കുന്നു! അംഗത്വമായ ഉത്തരം തന്ന ഫൂതെ എന്ന് ഇവിടുന്ന പോകയിപ്പു. ശ്രീരാമം സീതയും എ ഒരുന്നുണ്ടോ അതുപോലെ നാം ദോഷിക്കും എന്നുണ്ടാറുണ്ടുണ്ടോ? എന്നുണ്ടാക്കുന്നതും എന്നുണ്ടോ?

പക്ഷ—ഈംപാറെന്ന മക്കടമുള്ളിവാദം ചെയ്യുതു്. എന്നും ദ്രോഹം നിങ്ങളിൽ സ്ഥിരമായിരിക്കും. അതിപയിക്കും തന്നു ചെയ്യും എന്നിക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നായിരുത്ത്- കരയാം തുടങ്ങുന്നോ? ആണു! ഗോക്കു കുന്നും ചാണിക്കുന്നതു്- നിങ്ങൾ വച്ചിയ ദയമാനണ്ണല്ലിൽ പ്രദേശിപ്പാരാളും കലാളും?

കേരള—(ലജ്ജാദിയാംബു വ്യാസനത്വാംബു) ഈതു ഒരു പേരജ്ജാദിവും എന്നുണ്ടു് ഗാർജ്ജുഡയും? എന്നും അവധാനം എന്നും അ

சூலம் சாலைகள் எடு பூஸ்களைத் திட்டங்கள்? வெவ்வாணாராய் நினைவு கேவலம் விழுத்தியாய் என்ன வகு ஏதீ— ஹானை— நினைகள் பீட்டிகளறை வெச்சு—(எனு கருவா)

ஷஷி—ஹதறை தின்றைய வாசை ஒதுளை ! ஓஜ்- பூஸ்கிளைத்— என்ற வாசைகள் கட்டறைப்பாலைக்கிள் ஸாஷிகளை. கரண்ணால் வசூல்தாம் கெட்டிடு ஹவிடெ எடுது. வயில் மீதை யாகும்.

கேரள—(கரண்ணாலை) எடுத்தேடு— ஹதிலய்கிளம் ஹி தவரான ரூட்டு? எல்லாம் அரியாடு.....(நான்வியரிடம்) வே டா வரளை அல்லோ. (கடு புவேலிக்களை)

கடு—ஷஷி ஹது! அல்லதை கூளைந் வான் கருகை என்னபூ மொகை பரளை கரியிசு- ஷஷிகிளேபூம் வேரை ஜோலி கூம் ஹபு! (கேரளவாபிஜூத்து அட்டநூத்தென) விராமாயிகிலு கள்ளும்- ஹது அல்லோ வகுன். (மாயவந்விலூ புவேலிக்களை)

மாய—அல்லோ! ஹதார் கேரலவந்காட்டியை? (அதுங்குறுத்துக்காட்டு பக்ஞாக்கியோடு சொல்லேயுத்து என்ற அறுபோன்றியிக்களை. பக்ஞாக்கிப் போக்கை) யது- முத்திடி போல் ஸாஸாரிக்கை. (கடுதேயாடு) கடு வரளை- பக்ஞாத்தினோ அட்டநூது போகு.

கேரள—(அறுதம்பெறும்) ஒரு கடு தொாதுக்கல்லு! என்ற மன்னிகை அருகங்கிளை. மூத்தவர் கடுகாட்டி- பெட்டிப்பாலைக்கிடம் நாகக் மாயிதங்கேளை. ரக்ஷபூத்து என்ன பூளூறாதல். (மாய வந்விலூ யூ, கேரலவாபிஜூ யூ போக்கை)

கடு—ஞாந் ஹாவை பாாது ஆலூகம் கூன் சொல்லிச்சு போகு-

“வாளைஞாரைா மகல்லைச்சுவயைங்கைப்போலா—

ஞாநாகவியில்வெழுவி கற்காய்களையாக்காரை—

களைார் கிளாவியக்கிடக்கை லைவகற்று—

யாலாரளிக்கூம்பி பிளைஞாந்கெளைார்”.

“ஹவி! எக்கெளை கிளிதுபோ! ” எனு அறுயன்து பாட்டு கைாலை போக்கை.

ପ୍ରକାଶ ବିଭାଗ

(கொண்டுவரவேணால்கூட முயற்சியில் கட இரி- ஸ்:முனைகள் ஆகிறது நிகழ்வு. பனுசீதம் கட சீர்க்கலைரவில் கிடக்கின. கொண்டுவரவேண்டும் உஸ்வரவேற்றுக்குடி அரசுது விருக்கின.)

பாலு—ஹாதை பாட்டிரியக்கரிஷ்ணாந் கும் கும் தேவோகம் உள்ள
காற்றுடன்னியிரிக்கண. கேள்கு வியக்- ஸஜ்ஞாந்முகங்கள்
கிழ் தனு “கால்பாலூதலூபங்களிசியினங்களெழுயங்கு
ஸாவு-

ஈழை-மாந்ய! கு மாந்ய! கண்ணிசீடு) கனாங்டூரப் புவியிலை
யிழீடுகள். அல்லது புவித்- வடக்கெனத அது ஹக்காவம் ஸஹம்
வைகளோ. தசைகள் ஹக்கு என்றியினில் ஹக்கா தபகல்
கீதீ—“கலேபுவனை” என வசூர் வைகளோ?

பாலை—உழவுகளுக்கிட- பிள்ளை அறிநிலையத்தும் காவுவுகளின் படி இன்றையதோ-

പാല്പാടം മുന്തിരിക്കുന്നത് അതിനാൽ അവിനിന്ന്
മുമ്പിൽ- മലയാളിക്കമാരാലും ചെടിക്കും

காண்டு—ஏனோல் பாட்டுமனி- களனுக்கீசு நாறு அவர் வைக்கி
எல் மெந்து கீட்டியால் போர- களனுக்கீசு, லுங்குப்பூரத்தி-,
பவுல்தாம், கவி ஏன் படிகர கடக்குவதேயை எானம் அ
ரத்தந்தியின், ஹாண்டமேனோல், கவி, ஏனினையொ மேஜீமென்
பறிஞ்சுரிதி முஸிலுபி ஸ்வாலிக்குயலை வேலைத்? ஹதிலா ச
ராஜாவதை நாக்குானிழுவை கோகால் அவரிடு- ஏன்,
கவனம் அதிகின்றஸமயிரிகூ. முஸலத்தைத் தாங்காயக்கு
நழும் உயுரமுயை செல்லும் நினைவின்பிபூரிப்புந்தமயிரிகூ.
ஏனொகுடி பாட்டியல்செக்குயாளைக்கிள் எாந்தை அது
பாடுமலிடுகீ. அவைக்குதிருந்துநினோல் அடையா
க்கு வளைகூ. அதுகொட்ட களனுக்கீசுக்கு ஸ்வாலிக்கு

നിന്ന അരുക്കേംവദ്ധണാകമെന്ന ദയപ്പെട്ടേ- എൻ്റെ കവന
മാത്രമല്ലതിനു കണ്ണികളും സംഗ്രഹം ചെയ്യുന്നതു കണ്ണികൾ
ഞാൻ മാധ്യവർഷക്കു അനു രാഖിക്കും- ദാരസംഗ്രഹണം- പാട്ട്
കേരളിച്ച പറ്റുണ്ട് മുഖ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് വിശ്വിച്ചു- അഭ്യർത്ഥനയിൽ
ഒൻ്റെ ഭാജ്യ പീഡാധിത്തംവാറിക ബാഡി ബാഡേന്നാൽ- പിരിച്ചു
ശേഖും കൂടലും മുപ്പും പെണ്ടി. പാട്ടിങ്ങാനയായിരുന്നു- ബാഡ്!
ബാഡ്! കത്തിശേഷത്തി പണിവിച്ചുണ്ടായിരുന്നു- വാസന
മഹാശ്വർം ദീം
ശാന്താം തുടക്കമാണ് || എ ദീം ദീം ദീം ദീം || അഭ്യാസിയുണ്ടാം-
മന്ത്രാരംഭയുണ്ടാം- പിരുമ്പിലൈംഗം രാം ശീതു മാ യി-
|| മുന്തടിബാഡ് ||

പാഠം—മുള്ളു മനോധിം ഡീയർ! അഭ്യും ഡീയർ! (എന്ന ഭാ
സ്യമലേനാനു പാഠാളം അപ്പിശഗനു ചെയ്യു ചെകിട്ടത്
തട്ടി സംഗതാഫില്ലിച്ചിട്ട്) കാച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ എൻ്റെരേഖൻ രണ്ടു
ഒപ്പക്ക് സ്വർഗ്ഗിയർക്ക്.

ഭാസ്യം—Right my fairy! അതുകൊണ്ട് ഏനൊക്കുടെ പാട്ട്
യിൽ ചേക്ക്- പാപെ തരത്തിലും സ്വായായിലും ഉള്ള സാഭാവങ്ങു
ഭേദം പരിമയംവാനായെ ദാഖിയുടെ പേനജീ ദിക്കിലെ ദാക്ഷ
ശ്രദ്ധാകു- വേണക്കിൽ അരയാനാനുഞ്ഞുംബാ സ്രീരാവക്കം മഹാശ്വരം
കൂട്ടും.

പാഠം—(പുശ്ചിരിഡയാട്ടക്കുടി അസ്യാരംഭവാനോ ദിശയിൽ പാട്ട്)
ചുക്കൊണ്ട് ഇതിനെ എന്തുചെയ്യും?

ഭാസ്യം—അഭ്യിന്നനു പാഠാളത്തിന്റെ ദുവാത്തക്ക ഭാസ്യം മഹം
ചെയ്യുകയും. അഭ്യാസനു ചെയ്യാൻ പരിപ്പുംരത്തിന്റെ പരമ
കാസ്ത്രപ്പം വീണി അതുകൊണ്ടു-

പാഠം—അഭ്യാസംമുഖ്യമാം പഠാത്തിരിക്കു മേഖം.

ഭാസ്യം—കണ്ണികളും കിട്ടിയക്കുപ്പാം അ ത്രിഖ നടന്നുവോയി-
ഇനി എങ്ങിനെയാണ് അത്'നെ ദാക്ഷിച്ചുവരു്?

പാണ്ഡ്യം—എന്നിക്കിത്താനും കേരളക്കണ്ണം. കാല്യും നടക്കാൻ സഹിതി കണ്ണതെ കാളിക്കു നിന്നും തുണിതു പോണു. (ചോകാൻ ഭവിഷ്യന്മാർ)

ഡാസ്റ്റ്—(തൃഥാനില്ല) “പരിശയജ്ഞത്വപൂർവ്വിൽ- പരഭ്രാംഭാജിം കുപത്തിനുത്തംസൈ”

പാണ്ഡ്യം—(താരിഖ്യാനിന്മാർ പരിശയജ്ഞം) ദുർമാണഭയം കാളിഞ്ഞു മുക്കിപ്പി കണ്ണഭ്രംബി! ലേഡിസ് ഇപ്പോൾ വന്നാൽടങ്കിം. ഇവിടം ഒരു മഹാപോദ്ധര കിടക്കുന്നു! ഒന്നു ഉടനു തയാറായിട്ടില്ലെന്നു. കാളിയുടെ വില്ല കൊം അടച്ചക്കൂട്ടുകൾ നടക്കിയിട്ടില്ലെന്നു. എന്നിക്കു മനസ്സിലായി ദിന്ധൂകൾ, നിങ്ങെട നാട്ടുങ്ങൾ- നിങ്ങളും മറ്റൊരു പരാരിപ്പാവു ഒരുംടുടെ സദ്ഗാരിക്കു ശരൂവാനും. ഒരു കീഴുക്ക് കുറഞ്ഞു - അക്കാവാപജോക്കോപ്പോലേം പോരായുണ്ടാക്കുന്നും-

ഡാസ്റ്റ്—സർ my dove! ഓ! എൻ! “അക്കാവാപജോക്കും ചോഡ്യോയി നാജുടെ—ഒപ്പുവീഥിനിതാ മക്കരുതു ചോക്കും,” എന്ന ചീഡിയിൽ പിരുമ്പുതും പാടുന്നു.

പാണ്ഡ്യം—മക്കരുതും ശീമക്കം പോകാംമുള്ള അവകാശം നിങ്ങൾക്ക് തന്നു ആരുചന്തുരം മുരിക്കുകെട്ടു- ഒന്നോക്കുമാട്ടുക്കുള്ള ദിവി. ഒവു യും! (കാളി ദ്രോഗവരിക്കുന്നു) നടും പാട്ടി നാഡ്യേക്കടിയുംയാണ് ദിവി. കാളിപോയി കുണ്ണം ആ ദയപാം ഒക്കെ അടിച്ചുവാങ്ങുന്നു.

ഡാസ്റ്റ്—മെഹി my hour! അതുപാടിപ്പും- പാട്ടി ഇവിടത്തുനെ, നമ്മുടെജേന്നുകൾക്കു ചന്ദ്രാശാന്തത്തിലിഭാസിലിൽ നഘഞ്ഞാലുംചുവി ദേഹം തുടരുന്നുവും- ഒരു മാളിനെ അവൻ അധികരിക്കുന്നതായാൽ “O! for an hour of youthful joy- Give back my twentieth spring-” അതുകൊണ്ടു താനുതനുനു ദയം ദയയം കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായാണ്. കാളി! ഒരു സേംഗം ചുടുടെ അതു തല പിടിപ്പി. (രണ്ടുംപെരുംബാധി ഷട്ടുക്കുന്നു- വാല്പര്യക്കാരിൾ (ഒപ്പുവീഥി ഒരു സർവ്വ ഡാസ്റ്റുവുമുന്നേന്നുനു കുഴിയിൽ കൊടുക്കുന്നു).

ഡാസ്റ്റ്—(വായിക്കുന്നു) I. Q. Rombas, Captain, I. A.

കാളി—ഹാം അരങ്കുതനുനു. അയാൾക്കും ഒരു മുത്തത്തിലെ ഒന്നു തിക്കാഡു, സമയാർത്ഥിക്കുന്നു പാണ്ണം കൊണ്ടു കൊണ്ടു.

ଭାଷ୍ଟୁ—ହୁ, ପାରିଲୁ my councillor extraordinary-ପକ୍ଷାତ୍ମି
ସଂଖ୍ୟାଙ୍କୀ. ଦୁଇ ଚପତିକିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହିଜାମଂ ଶୁଣି ଏହିବେଳେ ଏବେ
ଗା ରେୟ ଲୁଝ୍ ଚପତିଟିଙ୍କୁ- (ଭାଷ୍ଟୁରେ ମନୋମାନୀ, ଉଚ୍ଛ୍ଵୟ ଲୁକିଛନ୍ତି
କଟକିଲି ପାଞ୍ଚାଶ୍ରମଧୂମ ଯାହାଜିଯାଏ ଅନ୍ତରୁତ୍ତମପାକନା.)

ଭାଷ୍ଟୁ—(ବାଲ୍ପୁକଳାଗେନାଟି) ପରାଠି ପାର-

ବାଲ୍ପୁ—ଉ- ଉ- ଉ- ଉଚ୍ଛ୍ଵୟ ମରଦିନ ହ- ହ- ହ- ହ- ହିନ୍ତି

ଭାଷ୍ଟୁ—You buffaloes ! ପାଞ୍ଚାଶ୍ରମ କେବଳକଳାଙ୍କା, ଆତିପ୍ରାୟତେ
କାହାର ପାରିଯାଏ ନିରାକଳାଙ୍କା ? ହାତୀ ପରାଠି ପାର- (ବାଲ୍ପୁ
କାହାର ପୋକଳା)

କାହାଜି—(ତଥା ଆନନ୍ଦକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନୀକୀଟି) ଏହିଜାମ ! ସାମ୍ବୁଜେନ ଦେ
ଗା ପାରିଯାଏ ପାଞ୍ଚାଶ୍ରମଙ୍କା. କାହାର ଉଚ୍ଚତିରିବିଜ୍ଞାପାଯାଇ (ତଥାର
ପିତାଙ୍କରିକଳାଙ୍କା).

ଭାଷ୍ଟୁ—ଏହା ଆପଣ୍ହାରତବିଶେଷ ତଥ ହୋଇଫିଶିମନାଙ୍କ !

କାହାଜି—(ଆନନ୍ଦକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେବରିତି) ଏହିରାଜନୀ କୁତାରାବାଜାରକା ?

ଭାଷ୍ଟୁ—(କାହାଜିରେ ପିକିଟ୍ରୀ ପୁରୋତାଙ୍ଗଜୀବୀ ତଳଜୀନା. ମରିବଶେତ୍ରରୁକୀ
ନାମ କାହାର ରହୁଥିଲା କେକିଟି ଦୃଷ୍ଟିକାଙ୍କ ନିରାକାର “ଲ୍ୟାମ୍‌ମାସିନିଂଗ”
ଏକା ପାରିଯାଏ ତୁମଣି ଆରାକୁ କାହାଜିଟି ନିର୍ମାଣିଲା.—ପାଶକ
ପ୍ରତ୍ୟେବରିକଳାଙ୍କା).

ଭାଷ୍ଟୁ—Enter କାହାଜାଙ୍କାଙ୍କ ଏକାଙ୍କ ଲୁହାରୀ ଏହିକିମାଙ୍କ !
ମାତା ପିଲା ? ଏହା ପୁରିତ

ପାଶକ—(ଅନୁମତିରେ) ଲୋହରକୀରି କାଲୁଯାହୁ ପରାତତ୍ତ୍ଵରେ ଏକାଙ୍କ
ପିକିଟ୍ରୀପ୍ଲେସ୍‌ଯିରିକଳା, ପୋରେହୁଥୁ ଯିଭାକାକାରୀଟି ଯାଇବା. (ପା
ଶକ ପୋକଳା. ଭାଷ୍ଟୁରକଟିମାନୀ କଣି ଆକିମାନୀ- ବାଲ୍ପୁରାଜା
ରକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେବରିକଳାଙ୍କା).

କାହାଜି—(ଆନନ୍ଦକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନୀକୀଟି) ଉନ୍ନିଯରଜ୍ଞାରୀଯା ଏହିଜାମ !
ମିଶ୍ରଜା ପରାଠି ପାରିଯାଇବା ?

ଭାଷ୍ଟୁ—You bloody witch ! (କାହାଜି ତଥ ପିତାଙ୍କରିକଳାଙ୍କା. ଯା
ପ୍ରକଳାଗେନାଟି) କୁନ୍ତାଙ୍କ ହୁତ ? ବାନାକୁ ପରାଠି ପାର ଦୂରାର !

ବାଲ୍ପୁ—ତୁ-ତୁ-ତୁମାର ହୌ ହୈ ହୈ ହେବାଯି (ଭାଷ୍ଟୁରକଟିମାନୀ
ପେହୁଚ୍ଛେପ୍ରକ୍ରିଯା ବାଲ୍ପୁରାଜାରେ ପିକିଟ୍ରୀ ପୁରିତାମାନୀଙ୍କା. ଅନ୍ତିମ କଷି

ഈ പാശ്നീ സംസ്കൃതം, അതിനയങ്ങളോട് മുടി പ്രവേണി കൂൺ).

ഡാമ്പു—ബാംബെദ്ദേപുഗ് പോലെ റി എരേന്റ് ഗൊടം, വിശ്വം പിശ്വം അവിഭ്രവിക്കുന്നത്? നിന്റെ ബെടി കേർപ്പുന്ന സമയ മിച്ച. പോലു യാ—! Left turn- double march!

പാശ്നീ—ഹത്തേനാന്നുണ്ടോ! ചെപ്പടിക്കാരന്നു പത്രപോലെ പോശിംഗനാൽ പോണം വരച്ചുംനാൽ വരണം എന്ന എന്ന കവാത്ത് ഒടിച്ചുകൂടുന്നത്?

കാളി—(അക്കത്തും റബ നീട്ടിച്ചു) പാശ്നീ! പക്ഷജാമ്പിക്കുണ്ടി നീറു പെടവട എരുന്നടം?

ഡാമ്പു—നാരോ യു nasty chanticleer! (പാശ്നീനേട്ട്) വന്ന സാല്പ് എവിടെയിരിക്കുന്നു?

പാശ്നീ—സംസ്കൃതം ശ്രീരാമാനുജം അതും വന്നിട്ടില്ല.

ഡാമ്പു—Buffoon and idiot!- കടക്ക് പൂത്ത്-

പാശ്നീ—(അത്തും) ധാന്യാധിഡം ഒഴയതു നില്കു. ഇവിടം പാശ്നീ മുന്നാനാള്. (തൊഴുതുകൊണ്ടു പോകുന്നു).

രംഗി—അവിടത്തെ പെടയടക്കാള്യം വല്ലതും പായാനായിരിക്കും അവൻ വന്നത്.

പാശ്നീ—(പ്രവേശിച്ച) പുടവകൊട അക്കാണ്?

കാളി—പക്ഷജാമ്പിക്കുണ്ടിനും - തേ! മാല്ലും അതു കേടിപ്പുണ്ടു? അശ്വു- എല്ലാടയും കാരുംകുംഞ്ഞുവെയ്യാ പോകുന്നതു? “അരംബ കിയിൽ രംഗപ്പും അതുമന പാംസ്യം” പോലെ ഇരിക്കുന്നത് നില്കും കേടിപ്പുകും അതിരായും രണ്ട്.

ഡാമ്പു—ഓരാവുൾ ഭേദവ്! ഇന്നത്തെ സഭാളുന്ന പട്ടംസംഘി നട കാണം, കാണ്ണിയുട്ടി! ഒ പജാമ്പിത്തൊളഭയും മുന്നു cheers ഒട്ട വിഡി- ഒരു നജുടെ ഒരു hearty കവയും കണ്ടുകൊള്ളു.

പാശ്നീ—ഭത്താവാരാനാവോ?

കാളി—അതും കണ്ണ വീരയ തന്നെ- മട്ടിഞ്ഞുകുടം മട്ടക്കിൻ മുഖായി
രമൊന്തിപ്പോൾ. കണ്ണടത്തു കാല്പ്പിയുക്ക് തു വിന്റുള്ളം വെ
ദക്ഷയുംവിനി നടക്കുന്നതാ?

ഡാസ്സു—(ചിരിച്ചിട്ട) ഒരുപയക്കം കിട്ടിയവക്കം ബി എ കനക-
അപ്പാത്തവക്ക് “Sour grapes” എന്നപൊലെ എങ്ങിലും കാളി
ക്കു great observer!

പ്രഭാവാ—മിനക്കേട്ട വർത്തമാനംകൊണ്ട് സഥയം എ മുയണ്ടാ. നടക്കി
വിടം സുമാരാക്കാം, peri darling!

ഡാസ്സു—ശരി- ശരി- (എന്ന ചാരവാദേശരാധികൾ കിടക്കുന്ന)

പ്രഭാവാ—ഈവിടെ അനന്തരാധ്യനം കൊണ്ടു ദാ-

ഡാസ്സു—ഈതു റാസ്സു ചെള്ളുടെ- blooming Bessie mine!

പ്രഭാവാ—പിനെ! കാളി! മാസേരയുടെ അതു തലപിടിക്ക് (കാലി)
ജും പദ്ധതിപും കാളിയായിട്ട് ഡാസ്സുരമ്മേന്നുനെ കാസേരയോ,
ചുക്കുടി എച്ചത്തുകൊണ്ടുചേരുകനാൽനിന്തവിൽ ഡാസ്സുരമ്മേന്നു
(അതുമാറ്റം)

രാജാവന്നുക അതുയാലും-
പുംജും പുനഃപുനഃ-

————— 0 —————

രംഗം സ.

ക്കു പെയ്യവഴി.

(ശ്രവിക്കു ലിനാക്കിയും പുന്നകിൽ അതും ദ്രുതവശിക്കുന്ന)

അരുശാ—(അതുമാറ്റം) അരുശൈ ഇഴപ്പോൾ കൊട്ടി- ഡാസ്സുയിപന്
കമ്മതികൾ പക്കാം- അതു ബി. എ. കുഞ്ഞുരാണുനെ കണ്ണതു ക
ണ്ണകളുന്നിയില്ലോ - അഞ്ചുനാം കൊച്ചുണ്ണും നണ്ണും ഇഴപ്പോൾ
മിഞ്ചുന്നില്ല. “വിഞ്ഞവന്ന വീംഗ്ര തുജ്ജുംഘനം”. അതു പാചിന്
അയിക്കുപ്പംനിപ്പോലും റ. ഓഡംട്ട് തെരികൾ പറയുന്ന. “നാ

மாஸ் வெடிண்ணல் நாயும் வெருக்கங்". என்னால் ஹனி ஏஜுதனி என் குறைபாலான்தியுள்ளகங். டக்ஷன்களை ஏழுதியிரு நிலைக் காலி ஹட்டுவதைச் சொல்ல வேண்டும்! பார் காட்டுக்கூட ஸ்ரீயாவளைக் கைத்துப்போகங். அது ஹதுதனை. அதைப்பார்வை வரவைக்கிற அதுத்தும் ரத்துக்களை. ஹட்டுவங் என் பீர்க்கால் கேராந் தாயிகளை. (தீர்மானியிலே பூர்க்கிழ் சென் சூரியூன்).

தீர்மானம்—(திரிண்ணத் திர்மானம்) ஏனை வழித்தும் பரயானவேண்டும்?

அதுலா—(அதுமதிடம்) ஹட்டுவதேதாக ஹட்டுவார் புகாரையில் கூல் பரவைக்குடும். (புகாரை) காலைத்துப்பார் பாரி. பயத்துக்களைக் கொடுத்துவைக்க தொன்றி. காப்புமாறுத்தில் கேள்வும் உடலைக்காறு அலாத்வாயுத்துக்கைகிற கணானவேபூ.

தீர்மானம்—(ஒத்துக்கொல்லி துவரூபி செதூங் நினைவு எம்மதை நாரினாது. ஹனி அதுதெனாலும் வழித்துக்கீடு பரிசீலனை.

அதுலா—(அதுமதிடம்) ஸபயம் புகாரைகளை குற விலப்பென்ன தனை ஹட்டுவதை மறியூடிக்கூல். அவனவைக்கு தூயாற்ற அவனயாற் தனை வழிக்களை. “ஞாய எ க்கானி பூ ஸை : கவிஃ” என்ன மிரு ட. வி. கார்த்திராயை அதுமதிப்பார்வை செய்திடுமே? கமிழுக்காலத்துப்பதில் அது மூலமாகுமான. (புகாரை) பேரு, கிடிப்புளிக்காலாந்- அஸாந் வாய்க்கி கூஞ்சு ஜூஞ்சு, வெயலும், பக்களாகும்பூம் முதலாயி கிப்பு ஞாக்கி உலர்ச்சுரளைத்திருக்கி வரலைக்கிடுஞ்சு.

தீர்மானம்—அரசினை அதுதெனக்கிற காபகேஷ்வரம் தரவாட்சிஸ்பாந்து கொடுத்துவை அதுதிதியங்-அதுபூ?

அதுலா—(அதுமதிடம்) ஹுயார் காங்காள். பாசிஸ் கே. ரை பிப்பு யூட் வட்டுக்காரனமாயிரிக்கூ- திட்டிப்பூத்தனிக்கூத்துயை. (புகாரை) ஹட்டுவார் ரத்து குட்காக்கை; ஸ்ரீ ஸ்ரீதாயத்தில் புா யாகு- கணாந்து தென்கூக்கூ, ராஜாந்து வீ. ஏ. வத்துக்கீலம், அவிக்கூ ஒர கும அரியாத்தது அதுதுஷ்மாயிரிக்கூ.

മീനാ—എനിക്ക ബി. ഏ-ക്കാരടിട പഠവി കിട്ടുന്നതിൽ ഭാഗ്യം വനിപ്പി. ആ സംഘക്കായം നിങ്ങളും തയ്യിൽ ജീവിതമഡിസറം ഉണ്ട് - ധാരാക്കലിംഗിനാമാ അതു ചെലിശൈക്കനം.

ആരംഭം—(ആരംഭം) മുദ്രപ്പം ബി. ഏ അപു. അതുകൊണ്ട് എ മും പറയാം (പ്രചാരം) ബി. ഏ. എന്നെന്നുള്ളിയാൽ അക്കഹരണ മത്തിൽ മുപ്പറു എന്ന സംഖ്യ വരും, അതിനെ പത്രഞ്ചേരാണെങ്കിൽ ലോക്കും സ്രീ. അംതായതു ക്ഷവ്യം ഗവ്യം- അതിനാൽ ബി. ഏ- ആരാ റാത്രിപ്പി മുദ്രം,

മീനാ—മുപ്പതിനെ മുപ്പത്രാംഖണ്ടനെ ഹരിച്ചിട്ടു മറാം “അനു” ഉത്തമമാരെന്നോ, ശാക്തം “പുജ്യം” പുജ്യരാരെന്നോ യാവും നിക്ഷേപത്തിൽ വള്ള യുക്തിഭാഗവും ഉണ്ടോ? ബി. ഏ., എന്നറി രണ്ടുക്കുറഞ്ഞും ബുദ്ധയും-അങ്ഗലസരാം എന്നാളും രണ്ട് പാണ്ഡ കൂടുതലും സ്വീകാര്യരഞ്ഞിട്ടും ഏകദിവസം- നജുടെ രണ്ടുപേരുടെ ദുഃഖം പാരിശോധവും തുണ്ടാക്കിരിക്കും അംഗ്യാരണയിൽ ഒരു ദേഹം വന്നത്.

ആരംഭം—ശാവിടന്ന് മഹായുദ്ധിനാം എന്നാലാതുഥും തെങ്ങളുടെ വക്കിൽ കട്ടിസിംഹങ്ങളെ ചൊട്ടിക്കുത്തിക്കുന്ന വാദിയുംാണ്. അവിടത്തെ മുഖത്തുകാണാൻ അക്കുകാത്തിനീറ ധമ്പണമഹലം “വാൺഡ്രീബ്ലജാനരാക്കയയബ്ലൂട്ടുരാഡഗനാ റബ്ലേ” എന്നാണ്. ആ കൈ കന്നകണ്ണാൽ ചീപ ലക്ഷണങ്ങൾ മുടി ഞാൻ പറയാം.

മീനാ—കരപരിചയംനെങ്കിൽ വേണ്ടും മുഖം മുഖം വരണ്ണുകൊള്ളുക. ഒന്നും പ്രാം പ്രാം മുഖമെല്ലോ?

ആരംഭം—സംശയമോ? “മുഖമല്ലംരോരസു- സംഖ്യം മുഖം-ചുവതെ” എന്നാണ്. അവിടെത്തെഴുവംഞേന്നകിപറയാൻാതു പ്രധാന സംഭാഷണമുള്ള- എല്ലാം മുപ്പും. “ദോമരോടു കട്ടിയസ്തു സന്നാം മുമിവിപരിഃ ശ്രീതവാല്മാഖി- നിത്രംകാമാനുരോദ വേണും”

മീനാ—നിങ്കു നടപ്പന ഒരു ഗ്രന്ഥരാഹച്ചാപെ മുരിക്കുന്നുണ്ടോ.

ആരംഭം—ശാവിടത്തെ മുഖമാണ് ഒരു ഗ്രന്ഥസ്ഥാപിയം. നാടകസംഗ ശാഖാഖിഗ്രന്ഥങ്ങളെ സചലരസസ്വരങ്ങളും അതിക്കൂട്ടിക്ക

என, யுவக்களையில் ரலபிக்கவாராயித்துக்கொ ஹின்ஸன்- ரஸ் சூக்கம்பூத்தவர் “எட்டாக்காவெப்பு பூஜுவிழாவானுடைக்” ரஸ் வைக்கில் ராஜராம் இந்தாரம், அதிரீந் ரமணியத்தோ வாய்ம மத்தொசரம். எங் ரஸ்தேஷன் பதிரெந்த முறை ஹாஸ்பத்தனுவயல்லூ பரையுகிற பூஜயவாராவான் பூஜயங்காலி அத்துரைபிக்கங்கூது- அரக்காவண்ணக்கிழாவால்லூ ராமினிகாங்காப்பாரி பாராந்தனைர், பேருமினச்சேந்தனைர், ரஷ்மியப்பனைர் முதுாலிகாங்காய்வழுவோ தேவேந்தன் ஏதுவத்தைப்பிக்கல்லாகங்கரிசு புரோவிக்கானார்.

விளா—(அறுதல்/கடங்) ஹெஹா ஹுகிகேஸ்ராப்புத்தில்புவரிக்கால்-அம்திராவில் யாதுரைக்களை. (புகால்) நினைவு வெட்டிலிட நினை தழுவ்வைப்போ? வயிற் சூடாயிரிக்கூன.

அறுவை—அரசுவை யானை தரவைக்கு. “தானையில்லப் படுத்துக
எல்-ஸூழப்பிழேவயைக்”. ஏனால் காலநெங்கிழையை தரின
ஶோகங்களுடையது, அதனுமிகுங் ஸாக்ஷி தவநா. தூது,
“அறுவைத்துவியநூல் மற்றும் அறுவையில்லவர்களைப்பூஜைக்கு” பிள
கை “கீயவைத் தெரிகிறை ஜிவை அவர்களைத்து”
உரு பல்ளைத்து ஏற்றுவைகளை முப்பிழக்காது? கேள்வி
கறிக்கை மலைமாபல்லுவை? அறஞ்சிப்பாக்க- ஹவைகள் குறை
வாக்காக்குத்தை பார்த்துமாயி அவிடத்தை அடுத்து கருவாக்கா
க்குக்கூடிய எனக்கிள் அவிடத்தை பூஜை ஸ்ரீ பித்துவைகு. தூ
தெய்வ ஸஂஶயிக்குமே?

ଶିଳ୍ପୀ—(ଉଠଇଲେ) ଏ, ଶୈଳ୍ପ୍ରକାଶ! (କଣ୍ଠରୁକ୍ଷମ ପ୍ରତିଵାର୍ତ୍ତିକଣଙ୍କାରୁ) ୧୦
ଧୀରୁ ହେଉଁଥିବା ଓ ଚାଲୁଗାନିର ଦରଖତ କୋଟିକୁ. (ଆମଙ୍କୁ ପ୍ରତିବାର୍ତ୍ତିକଣଙ୍କାରୁ)

കണ്ണ—കുന്നാരാദ്ദോ!

அனுரூ— மனுகர்தாக் கேள்வியின் கிடைப்பினால்லாது— நீ ஏதினான் “கரிகாது கிரிகாது மயிகாவை ஜம்புக்கண்டு” என வகுங்கவுட்கி பூரைப்பிரிக்கின்றது?

കണ്ണ—നീയോ! അവസ്ഥാരമെ! നീ എന്താ ഇവിടെ കാണിയതു? നി കേന്നുചു ആരുപ്പറമ്പു റം പട്ടികയെ വരുന്നു?

அனுலா—ஹ! கால்லூரை? வயவல்லூரை! விராமகளிட அல்ல
மறு! யார்செப்பாதி. பட்டுக் கூடிய கலூரைகளை பொக்களே. அம்
ஒக்கைகளிட முடிக் கிளைதூரை கோந்து!

கலை—அல்லூரை, தான்ற செகிட்டேதால்லமான் (கண்ணுக்கர் அனுலா,
என பூர்வாதை அகற்றுத்தொகை).

பாசுந்—(புவெரிசு) அனுயானை- நுழையும் “உல்லாம் ஹஸ்வக்
உகங்.” அதே! அதுவைக்கிட மனோ செவிட்டுக்கி காணுக்கூடா
க்குறிப்பாயிறுகொனா?

அனுலா— ஏடு, ஏடு- யூமகேது! ஏரை கலிசுபுள்ளையு! (அங்கி
கொந்த துட்ட சூரியன்).

பாசு—உங்! ஏரை அந்திச்சுபுக்கூட்டு காணும்பினை-

அனுலா— ஏதேனுமாடு யானாலால்தான்?

பாசு—ஏந்தியன்சியையான் எங்கீஞ் விலிஷுட்டு (அனுலாங் பாசு
என அந்திக்கூந் வகுத்திக் காட்கின்றன).

பாசு— (ஸ்ரூத்துகின) அனுயானை! ஸாவிட நிக்கலை. அது விடு
காத மாக்கஸ்துரைபிடிசு பசுதேயாட ஸுப்பிரஸ்வரான்.
ஏந்தாபார்த்து காட்கின்ற யூங்).

அனுலா—கால்லூரிக்கெட்டு- சுதாதை காப்பாயிடுக்கூந் (போகை).

—○—

ஈடுபாடு.

மாயவந்பிழையுடை, முறை.

(மாயவந்பிழை ஹர்க்கை. அனுலாந் அங்கிறு நிர்மகை.
பாசுந் வாதவில்குக்கி கலிஷுகைக்கி நிர்மகை).

அனுலா—கரிக்கையும் பாகிடியு. அனுயார் ஸுதாதையில்கைத்து! ரஷ்ட
ஒளிக்குந்த நேரம் எதைக் கூட்டுத்தொகையை அதீகிடி

ടയിൽ കുറ സലപചനം പുറത്തു വരണ്ണേ? കുസ്താ! ഇംഗ്ലീഷ് വി ശ്രദ്ധിംബം ഇങ്ങനെ അനുയാല്ലോ! അതു കണ്ടാൽ അതികൊമ്മളൻ. സപ്പൂർണ്ണമി എന്നവച്ചു കല്ലിൽ ഇടാറണ്ണോ? വകുളൻ! ഓ ടോട്ടി അമാധിപ്പേരുംക്കണ്ണു കുട്ടിച്ചേര്ത്ത് കുറ പുന്നുകം. മഹാ വൈ സ്ഥാകാതിയൻ! അഞ്ചുനു കണ്ടു എക്കിൽ മുവരുതു തുള്ളുമായിരുന്നു. നരകം! മഹാ നരകം! പാശു വല്ലതും പാലിക്കരംകുട്ടി ഉണ്ടായിരിക്കും. അതാണ് പങ്കജം കണ്ടു തുമിച്ചുപായതു. നമ്മുകൾ കുറ സൗഖ്യന്മേഖാമം കഴിച്ചുകളായാം.

മാധ—അതിനെക്കാറിച്ചു അധികം വിനൃതിക്കണം. പങ്കജത്തിനു കുമ മനസ്സിലിലാക്കേണ്ടു എല്ലാ ശരിയായി വരു നിങ്ങളായം കുന്നം ദിശാശ്രീ. റം വിഷയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ - എന്നു എല്ലാം നടത്തിക്കൊള്ളാം.

അതു—അതു ചിത്രത്തിനെ ഉടനെ നശിപ്പിക്കുന്നു. ഇവിടെ കുറ അസത്തുണ്ടെല്ലാ—പാചൻ—

പാച—എന്നു—(എന്ന വിളിക്കേട്ടുകൊണ്ടു പ്രവേശിക്കുന്നു).

അതു—ഈ മുഖം മുഖം അനു വിളിച്ചു? “വകുളാ” എന്ന വിളിക്കു വിളിക്കുപ്പാം കചക്കുടി നാക്കുന്നോടു?

മാധ—(ചിത്രചേരും) അവൻ ഇങ്ങനെ ചിലപ്പോൾ സപ്പള തതിൽ വിളിക്കേട്ട് വരുമ്പോൾ - നീ പൊരുണ്ടു

പാച—(അതുവരും) സൊല്പുനവും മാറ്റം അല്ല. അന്യാന്യാർ കു തംകളും കേട്ട് ചൊട്ടിച്ചുടക്കു എന്ന അകത്തു വന്നതാണ്. ഇപ്പും വേണ്ട—(പോകുന്നു).

അതു—ഈവൻ മഹാക്കളിനാണ് - പാശ്രൂ അത്രേണ്ട വല്ല സവൂം അതിനും തോന്നുന്നു. അതിനെ തച്ചയിനാം - അഡ്ഡുകിൽ മാന ഹാനി വന്നേക്കും. (പാചൻ വീണ്ടും പ്രവേശിക്കുന്നു).

പാച—കില്ലുമേനോന്ന് അഞ്ചുനു വരുണ്ണ.

മാധ—വരട്ട്—(പാചൻ പോകുന്നു. കൂട്ടുമേനോന്ന് പ്രവേശിക്കു നു-മാധവൻപിള്ള എണ്ണിറ്റു ഉപചാരം ചെയ്തു തീർണ്ണുമേനോനു ഇരുതുനു.

കുട്ടി—മോം ശങ്കര! (എന്നിരിക്കുന്ന, വയസ്സിത്തുനാ ദുക്കിൽ ചെറ
ടി ഇട്ടുനു.) How do you do, old boy? ഇപ്പറ്റി നാജ്ഞയി ക
ണ്ണിച്ച് — വല്ല രഖാല്ല! മഹാരാജാവിന്മാരായി—
ഇങ്ങൻ? Marriages are made in Heaven, you know.
അംഗീകാരം വളരെ സുഖമിച്ച നടത്തണം. Cowper അതു
പറയുന്ന?—കീഴുഭ്യു! ലഘിന്റെ മനസ്സപോയി. ഹാ-ഹാ-ഹാ!
Speak man, speak. Speech is golden, you know.
That is it- ഹ- ഹ! അട്ടഞ്ഞിണക്കാണ്ട് വിലവിരു കള്ളിയു
ണ്ണേ? Don't mind that man —— Lady Dolly
Branvixen എഴുന്നാടാരാക്കണ്ട് പറഞ്ഞുണ്ടായി. Old days,
my man! Good old days, all gone. ഹ- ഹ- ഹ! അ
തുപൊക്ക്. ഇന്നത്തെ ഒരു ദാന്തിലേ? അതു ദാന്തിലേമണ്ണനെന്ന്
അവർട്ടെ കര പാട്ടിയിണ്ടുപാപ്പും. ‘രം ചലപലാടിക്കളെന്ന
ജൂഡിനബാൻ’ ആവു? You see, we at home- അല്ല—
we decent folks cannot afford to play to their
tune. Of course, second fiddle sometimes, but that
is for— (തലക്കുപാടി) വയറിൽ തട്ടി കാണിക്കുന്ന). ഹ-ഹ-ഹ
(പൊക്കിട്ടുനു) അനിമന്നിരായണ— Lord 'Softcod, K.G.,
you remember —— ഏണി! വിട്ടുകാര പാട്ടിക്കു അ
യക്കുന്നണണാ?

മാധ്യ—എൻറുണ്ടുാ- എബാതല്ലും പരഞ്ഞുക ഫിണ്ടു! എന്തല്ലുണ്ടി
നും ഞാൻ മദ്പടിപറയും?

കുട്ടി—That is it you know. Old butterfly Menen!
ഹ-ഹ-ഹ! The leopard changeth not his skin.
Lord Dedlock കരിക്കും എഴുന്നു പറഞ്ഞു. “Krish! You
are an awful blabberer—he meant—bombarde!”
ഹ- ഹ- ഹ! ഒരു വിലവിനെ പൊല്ലുത്തിനു ഉത്തരം പറയു- അതു
മരി. Now, ഓൺ യു ഹോൺ, no diplomacy mind!

മാധ്യ—ഒപ്പ് ചെയ്യ കുണ്ണിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷജീവനെ മാത്രം കുണ്ണിച്ചിട്ടു
ണ്ട് അയക്കുന്നു വേണ്ടെന്നു മുന്നു സംശയിച്ചിരിക്കുന്നു.

தில்லி—Farce: all bizz! My good Jove! கரிகலூம் நாம் வெ
ஞ்சுடங். “Silent flows the silv’ry - - -” என
Coleridge ஆழங்கிட்டு காண்யிலை?

மாய—ஸ்ரீசி தீங் நாம் சென்றாறுபோலே நடந்திருக்கிறது—அது
ஒருக்காட்டு நடவடிக்கை ஏனும் போவதான் வருமானது?

தில்லி—Oi saay! The community flies on at electric
speed. நினைக்கிடுபோலேவதுவது “brake” ஹட்கெஷன்—
ஹலைக்கிள் பொதுவினது—பொதுவினது. ஒரு பெண்ணைத் தீரை
கூர், ஶீமகூர்—ஏனுமாந்துடி மஹாநாரைகூர்— ஏனாடு-நாடு
நட nationality ஹாவை அதுவது ஏனாலின நிவாரிஸ்டு?

மாய—எனது! ஒரு நுலம்புதியையா? ஒரு ஸஜாயம் ஏன் பர
யாபூஷ்டித் தீண்டு விசாரிக்கொறுபோலே கூணமாறு
நினைக்க நாலிதூபோக்காதபூ. போகம் பொறு கேமமாயி பரி
ஷ்டு தமாயி யுரிக்காயான். நினைக்க காளங்க நாக்காரைபூப்
ஒஹமகாரகங்கரங்கான ஸாந் விசாரிக்கொறு. தீரைகூர்,
ஶீஒக்காந் ஏன் காஸிக்காரைந்தானாது? அவர் மாதுவு
நெகைக் கிழவியியாயி ஏனு சென்கிட்டு? அவற்றை
நா நடிக்கை பிலக் என்னபூப் பூபுதிச்சிரிக்கை? அதி
ந ஏறு சாந்திராராய ஸாக்ஷிக்கிட்டு? ஏனிட்டு வலு தக
ராடு அதுவைகிடும் உள்ளகிவையா? ஹஸ்- ஏனுகெங்களைக்கொடி
ஷாக்குவை? அடுக்குல்லட்டுஷிக்கு அரங்காறு பூரபூஷ்டிக்காந்
தெய்வான். பள்ளத்தெபூபை முவருந்து சூக்கியில் ஏறு முன்னு
ங்க் ஏன் ஏன்னா அதுக்கு அல்லா ஹபூபாகைத் தங்கவா
ஸிக்கு- மலுவா பரங்க பூக்காடு படிடுங்கதை ஏன் ஏனு
ஏக்கிலும், அரங்காறு பூத்தாக்கைத் தங்கேயோயும்யினத
நெ ஹரிக்கைங். அவற்றுக்கிள் நடந்து கம் கழின்று. மஹ
நாய ஸாப்பைப்பைக்கி நாம் அரங்காக்கையூடு, காங்க
நெங்கைத்தெய்வாடு குருயூநம்பை ஹபும்பைக்கு மேலிகை
நாது அன்யத்திந்து ஆங்கெள்ளை போகம் வியிஷெக்கும்.

திட்ட—(பொகிசிரிசு வொகியும் ஹட்ட) That is my old fire-brand! (பொகிசிரிக்கோ) ஏந்ற ஒசுக்காராற் அது அங்கு ஜியியை எாந் ஸீமக்கு அரயக்காற் கியுயிசிட்டன்ற். கூண அாகி அரயக்கால், மு000 உடழிக வரவுள்ளக்கிடும் குது வைப எலு ஒசுக்கிக்கோநிலூ. வாண்ணி அரசுக்கியான். உடழிக அதிரவும் மாஸாநுதிதி, எது! ஏதோக்காணாவோ அாகதல்லா கா? அதிரிதிக தொயித்து அாகிகலவரலுடன். (பொங்டு திரிக்கோ) நடக்கெதான்னிடை அவர்களிலூ கட்கிக்கு மு நாலு?—But you know—“Come one, come all —” எான் பெஜூப்பத்திட காந்தித்தில் ஏகிக்கு ஸிலமான மாண். எானின அங்குக்கியை அரயக்கோநிலூ. நன்று social economics நல்தின்ஜூம் அதுவோ விழு. அவதான புதை எடுக்கே— பின்டிடக்கெட் எான் அதுவாப்பார். ஹதூபும் பு எடுக்கோந் கா, விலவு செழிக்காற் அவர்—Justice, my lord! justice!—You understand my logic?

அதுரை—பெஜூப்பத்திட கோவாந்துக்கூட்டு துட்டுப்பியைப்பூஷே கலிய கூண்ணக்கு ரிக்கண்ணாலுட்— “வாசௌநாயான வைக, வூவாய நூந குக்கெளை ஹீடா: பிராவஸாந்து வெிஸ்ருதிக்கலவா முனோ”.

திட்ட—Hear, hear! பரிஜ்ஜாரனைலூபும் பகிக்கேப்பியாயை ஸாயிசுகுடு. “Rome was not built in a day”. காம அதுமுடிகோந்து reform அான், revolution அல்ல—Lord Chiltern Hundreds பவளாரிக்கு ஏகிக்கு ஏழு தினாயசிதான். ஏது ஸல்த்திதிவைக்கு ஹதூபும் காக்குநி ஸு. ஸுநம் ஹதான்— அதும் ரினா காலோ! வெள்ள பரிஜ்ஜார வெலியெராம் நமை வெல்லும் கட்கிழ்ச்சி.

மீய—நன்ற ஸ்ரீகிருக்கு குது எடு கொடு! ஜூனாயாந் அவது கெட குமண்மு டங்கியாயி நடக்கா, அதுகொங்கு, ஸ்ரீகிருக்கு அதுரங்கெழு காம யமாதியாக்கும் ஸஹாயிக்கெம்மான் ஏ

எந்த அதிகுறுயம். கொண்டுமேகொள்ள விகித நடக்கை யெல் சுதானில் மக்கள் அரசுகளை எடுத்து எந்த தீழுக்கிட்டிலு.

துப்பி— என்ற வரண்ணிலே? You diplomat, Bismarck, Machiavel! X rays, you know- Inside out—ஏன்னாட சுக்கை ஒரு பிழீஞ் பாரிஞ்- என்னியிலே நினைவே? ம- ஹ-ஹ! என்று அதான், ஸஸ்வுப்புத்தனமே?

மாயர்— தனை. பறுஞ்சு வயஸ்திலூ மரை கண்ணித்துப்பினை ருளான் அத்தனது காளங்களு.

ஜீவத்து தாத்தாலேகூ, ஏதேனுமார்பும் குத்து
மாறுடினுமின்றுமாங்காமா தேவினோவிவஸாததா:”.

துப்பி— (கண்டது கெளிரை காளித்து தலக்குக்கி பொகியெடு ஒடு ஓகலெடிடு) ராஸ்திரதிரும்! ஜங்காராயன்! (மாடிசும் எடுத்து நோக்கை) மனி ஒளுயிழேயி. பிளை! ஒரு வெள்ளுக்கை கட நிலத்து நிழுத்தாதித்தால்தம்மீலே?

மாய— நடந்தக்குடித் தலைவியங்கல்லூ (பூயம் ஏதிக்க சொல் வேற்றுவது)

—○—

நாட்டு பு.

கொண்டுமேகொள்ள புது.

(பூக்குதை ஸதைத்தினாயி குத்துக்கியிறிக்கை. பனுவு ஒராக்கும் பூக்குவெஷ்டித் தொண்டுமேகொவை புதுவிக்கை)

கொண்டு— ஹ! மனோவரை! ஹஃப்பால் கால பானுவு விளம்பிக்கார்!

நோன் நிர்வையிசிலைக்கை ஏதான் ஒரு வேங்கு காளான்

Dear கூட ஸங்கதியாக்கமா? கனம் தொண்ணா. அது முறையின் காழி க்கோவு வரையோயி, ஸாயக வீதுமானமாக அக்கிழவ கூட வரையா. அலைப்பிள்ளை எங்களிலீயும் பலவுமிதம் பூத்துவமான அது யிரு அளிக்கமாயிறை.

பனை—வெள்ளில் அன்றைக்கு வேலை? பின்னாலோ முறை விடை கிராம பரவாங்கல்லு?

ஙாணு—(அதுமுறை) ஏனென்ற குட்டகாச்சிலூம் ஸந்தாங் ஹப்பை தெரை, (புகாரம்) கூட கண்ணிக்கிழவுடை அல்லிப்பாயம் ஏற்று ஸந்தா ஹவிஷமாயிறிக்கை—“ஹ்மிட்டு பாண்டு உரியூபிரிக்கூ” கண்ணிக்கிழவுடை அங்கிப்பாயம் ரதாகோால! அதிகால “தமா ஸ்ரீ” ஏன் எங்கம் பார்வை. Erதா, ஹான்தை பாட்டியில் Please No 1. எங் வேயி ஙாணுக் அதுள் சௌகாலேயி, அதிகால மூடுப்பக்கம்.

பனை—ஒங் சோங்கிக்கூ அங்கையிலிச்சு ஏனிக்கூ அங்கம்மலையி.

ஙாணு—எங்க் கந்தினீ! தொ! ஸுக்கிழுக்கொஞ்சு. அங்குகொஞ்சு ஹ்மிப்புஷ்டிக்கூ அங்கையெல்கு. அல்லுப்பாங்கு அங்கைங்கு மேரை கிராண்டுஞ்சாயுதம்.

பனை—ஈடுகைலை—ஒங்கையெல்கு அந்தங்காங்கையெலிகிழு—(ஙாணு) ரமேந்வை தலைகிறகுதெறைக்கூ அந்தக்கையா. ஙாணுரமேந்வைந் பாடி சுவடுவெவக்கை. “அப்பார்க்கிடாய்கை ரைக்கிர வெஷி கையா. அமதுவையாவிரிழு ஸந்ஸீஜாக்கிர—அரமரந்துரயுகை—ரஸமதுநுயாய்கை—காமனந்துக்கரையா ஸ்ரீ ராமராக்கிர!” (துங்கமேந வந் புவேஶிக்கை). ஙாணுரமேந்வைந் முவம் திரிசூ ஸ்ரீஸ்ரீகை.

துங்கி—அ, ஹ, ஹ, ஹ— நலை ஸங்கதிக்கூ எங்க வா. கேட்க கூக்கி! ஏனா திருவாதிரக்கூதியில் ஹ்மு அங்குஸ்ரூப்புவக் கிழவுக்கைப்புரங்கை? Lady Primrose Dalrymple dance செழுங்கு எங்க காங்கிரீங்கூ—அதனுமிசூ பெடியிட்டு. ஙாணுரமேந்வைந் ஏவிடதற்கு?

பனை—அக்குதிலூ. ஹரிகையா. ஏனா கிருக்கங்குது? என்கால ஒரு பாட்டிக்கூ தழுவாவுத்தழான்.

துமில்—மன்றியாயி- மன்றியாயி. Nothing like it. வகுரை நான். வெள்ளுப்பகு ஏனால் ஒராசிரியர்களை? பாடிலூ-கி னோக்கு குறகுக்கும் சுறுக்கும் உள்ள. கனம் அது பழங்குவர் மாய வந்தபிழகு பேர்ஜீர்க் கொன.

பனுவா—கிடைக்க வில்லை sympathy இல்லைக்கிற மாயவாங் பிழகு பேர்ஜீர்க்குடியும் மரடும் சுறுத கூனாகில் குங்கான்னை?

துமில்—Sympathy ஏயா! Hearty support உள்ள. பக்ஷேய லியைஸ் மன்றியாபத்- அங்குக்கிக்கூ குறிக்க குறை- அது கொஞ்சம் வராங் தற்கூடிலூ: Very sorry, you know. Does our lady understand English?

பனுவா—Never mind, Sir.

துமில்—You look glorious, celestial, in your costume.

பனுவா—Thank you.

துமில்—You look a charming angel from the haven of Venus: On your brows sits enthroned Cupid with his thousand shafts.

காலி—(அங்குத்தைங்கு தலை நினீங்கி) மின்னையை- காட்டிக்கூ வைார பேரினர் ஹங்கேன் போர்யை?

ஙாங்கு—You confounded idiot! (காலி பொஜூல்யூங்).

துமில்—(தெர்கிபோகாமாயி ஏழங்கூங்கு) Announce செய்து தெ அங்கு அது வாயினர் ஏனிக்கூ உத்து தானம்.

ஙாங்கு—ஏன்றும் ஒருமேனோங்! You make a school by yourself. You misunderstand situations egregiously. The world is not blind, nor senseless.

துமில்—கயக்கங்கொடூ. எங்கூ Fiji Islands-ல் கிடை வங்கவ நிலை.

ஙாங்கு—Hope you know law?

துமில்—Not much, but enough not to abet buffoonery. Proceed with your tomfoolery in peace (போகங்).

പണ്ണു—ഇരുവർക്കു കിണക്കിന കിട്ടി- ആരത്തും വേണു.

କୋଡ଼ି—କଣାଳିମାଟି ଏହିରୁ ପାଣ୍ଡାଧୂଳ ଶେରି. କଣାଳିର କିଛିଯି
ଏହିଗାନର ଏବେଳେର ପରିଷ୍ଠା- ଲୁହୁରୁ ଯାଫିଯ ଗାନ୍ଧାରୀ, ମହା ଵ
ଲାର୍, “କାଙ୍କିକେଳକୁ କୁଟୁମ୍ବକେଳକୁ. ମଣିକଞ୍ଚ” ଏହିଜ୍ଞ ପ୍ରତ୍ୟେଶ
କାନାର୍ଦ୍ଦ. ଯାଫିଯ କୁତୁମ୍ବର ମେହୁର ହୁଏନି. ଅଧିକାରିର ନିଯାମଧୂଳ
ଗାନ୍ଧ, ପାଇଁ ଫର୍ମିଲାନ୍ ଯାଦାଯେଶ୍ଵର ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ବାନ୍ଦିକାନ୍.

പരമാ—യിൽ, കരച്ച യുതിയായിപ്പോയി- അരക്കണ്ണനേരം കൂർ
മിച്ച എക്കിലും അഞ്ചുട്ടടക്ക കുള്ളി എല്ലം പുറതു ചാടിയേനെ.

പാല്ലു—പക്ഷജാക്ഷിണിയാഖവന്നാദ്യപൂർവ്വം ഞാൻ തൃതാർധയായി- പക്ഷജം
മാത്രമെ എന്നോ ക്ഷണിന്ത്യിൽ ദ്രൗപടി തരാതെ ഇരുന്നിട്ടും
ഈ. മഹാപൂർവ്വം ഒരു സ്ഥലം സാക്ഷാത് വൈകളാംപോലെ ആ
യിത്തിന്. (ഒഴുക്കുകൾക്കുട)പ്രദശവരിക്കുന്ന- പാല്ലുമുതൽ അറ
വരെ യിതിരാറു ഉമായേറ്റും ഇരുന്നുനും).

നൂർ മ — ഇതുവെള്ളംകടക്കിച്ചാൽ കൊള്ളാം. ലാറിക്കുന്ന.

പാര്ക്കു—മേഖലയി!—35 പാര്ക്കു—മേഖലയി!

നന്മ മ —(അത്തരമെന്ന്) വേംയിപ്പോല്ലോ കൗമ്പന്നസംബന്ധം!
 (കാളി പ്രാഥവരിക്കുന്നു).

പാല്ലു—മായക്കാണ്ടവയ്ക്കു- എല്ലാപേരും ദാഹിക്കുമായിരിക്കും (കാഴി പോകിന്ന). പക്ഷഭാഷി കൗഹാച്ച-

“ஒன்றிக்கவிட்டு பரயூமொது டாக்வாக்ரூ” எனக்மாணமாக நகலேயாக தகட்டினெழுப்பிகளுடன்- (காலி தெயிலக்கி ழாப்புக் காசிக்குத் தகவுமொது பூர்ணமாக தகவதை நீரிக் கூடுதல் நிலையிலிருக்கிறது).

പണ്ഡി—മോറ വിശ്വി! ഇങ്ങനെ നിൽക്കു (എന്ന കണക്കില്ലപി കിച്ച നിറയ്ക്കുന്ന).

കാളി—അയ്-യു-ത്രു! യാക്കിക്കാരു വേദു പിടിക്കാൻ സഹതി കാണ്ടിതാ വാതപ്പിടിത്തം. കുടക ടരയുംപോലെ കൊക്കുക്കു- നന്ദൻ മ.—കാളിയു എല്ലം അവിടെ വരേക്കു- ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടേണ്ടും ഏകതുകൊണ്ടും. (കാളി പാതയിൽ മേഖല തു വഴിയുന്ന).

പണ്ഡി—നാഞ്ചാ കാളിയുടെ പാട്ടുകൊണ്ടും മരബ്ലുവൻ വരുന്നതുവരെ ആ വിനോദഭക്തി. കാളി കന്ന പാട്ട്.

കാളി—(പാടാൻ കരഞ്ഞി)

പണ്ഡാരകണ്ടനുണ്ടും—

അക്കിഞ്ചനവേണാപാളുംകുളുംണേഡും—

കണ്ണിലുംതൊണ്ടിയുംമണ്ണിവിചും—

അരു കണ്ണകുടംഞ്ഞല്ലുകണ്ണാളും—

ഉണ്ണാട്ടിരിക്കുന്നാർത്താണൈമും—

രണ്ടുചെല്ലതിരുത്താണൈണ്ണൈത്തണ്ണി—

പിന്നിടക്കാണാട്ടി കൊണ്ണാട്ടവാൻ

ഉണ്ണൈപ്പണി ലംജന്വാരിസ്തുരുക്കം.

(എല്ലാവേദം കൈകൊണ്ടുന്ന).

നന്ദൻ റ.—സംഗ്രഹിതവും സാഹിത്രവും വികസനപ്രശ്നമിയും കന്ന പോലെ ചേരുന്ന.

(മറ്റൊരുപേര് പ്രാവിശ്വിക്കുന്ന—അവരേയും പണ്ഡിതന്മാരും യമാദ്യാഗ്രം ഇരുത്തുന്ന).

പണ്ഡി—അതുപും സംഗ്രഹിതതന്നെ ആയിക്കൈളയാം. (വേണ്ട കരക്ക ഒപ്പു ചെയ്യുകൊണ്ട്, ധരംബന്നിയം വായിച്ചു പാടിത്തുടരുന്നുന്ന).

[നാശ ചെത്തിരിക്കുന്ന മുന്ന ഉപരംഗങ്ങളിൽ കരെ സമയം 100 റംഗത്തിനും തുടർച്ചയായി നടക്കേണ്ടവയാണ്]

இப்பாரா ம.

(பக்ஜாக்ஸி— காலி— ஸ்ரீகாவஸ் ம.)

நயக் ம.— என்னருக்கொகை வழக்கு எடுத்து சென்றதும். பரிதானானில் பசுமை விழும் வகுமாயிரிக்கூடும்.

காலி— விழுமேயும் ஏழேலூயும் ஜயிசுவும் அந்தக்கூட்டுக்கூடு கொஞ்சமானா?

நேரேவதூவிழுவிகைக்கூட்டுக்கூடு அதுதானால் வேண்ட. அந்தகூடு, காலி படிச்சுறுமதி- குத்தாற்போன்றவினை ஆரத்தைக் காட்கின்றா-

பக— நினை என்னிடைப்பூரிசும்போரிக்கூடுமா?

நயக் ம.— கனமான! ஒரு கவுதிதங் எல்லாம் என்னிடு? மிருஷுவர் சுதானிக்கையைப்பூ. அந்தியானிடம் நடக்குவோர் அரியால் என்னரும் எடுத்தானிடைப்பூரியான பரஞ்சுதென்று- குறித் பூஜையில் கூட்டுக்கூடு வேண்டுமா?

காலி— குள்ளுப்புக்கூடு குத்தாற்போர் சுதானிக்கையை உத்திரவுத்துக்கையை?

பக— ஸபாத்தாந்திரமான நினைக்கவியாமயிரிக்கூடு- அங்குகாந்துப்போர் ஸுமிக்குமாயி அரியுள்ளால்.

காலி— “வாசப்புமதினை தொபியே தநிகைப்பு- வாலப்புக்குப்பைகளை நிகழவேண்டு” — என்னப்பானால் ரஷ்ட கஜுங்கீக்கி ருஷ்டவாணிக்கை வேயார் குள்ளுக்கூடு ஒரு லா சுக்கார் எவிடக் கிடக்குமா?

நயக் ம.— காலி யுகாத்தோல்தனிக் “குரியாகவயலாம் தூத்தால்”, அது வெல்ல, பக்ஜாக்ஸி? பக்ஸி, என்ற குள்ளுத்தெரஷ்ட்காரி என்ன என்ற அரிண்ணுத்தென்னில்லை. யரிந். நடுக்கிற ஜூவினோக்கூடு.

(நயக் ம. தெயிப்பதைக்குத்தின்ற அந்தந்து போகும்).

இப்பாரா ட.

(ஸ்ரீகார் நயக் ம-0 ட-0

நயக் ம.— பக்ஜாக்ஸி யூடுட வேஷம் காங்கிலுமையை?

നമ്പർ ഒ.- ദേഹമോ? അതിനീറ്റ മുഖം സൃഷ്ടിച്ചേന്നാക്കിന്- വെ
രുതെ അല്ലോ ഇതുവരെ അതും യാരാത്തതു. അതണംപെണ്ണുമല്ലോ
അതു മുഖം.

നമ്പർ ഒ.- ചത്തരവുംപോലെയിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ പിംഗാചുപി
ടിച്ചു രക്കം ഉറാറിക്കുന്നതു, തങ്കിലില്ലോ.

നമ്പർ ഒ.- അല്ലോ! അതെന്നുമല്ലോ. തണ്ടാണ്. ഇതിനും അതണു
ങ്ങൾ വല്ലവരും ചെന്നെക്കിൽ നിപത്തു നിർക്കണമോ?

നമ്പർ ഒ.- എങ്ങിനെയും അതുകെട്ട്, നട്ടുകൊള്ളുന്നു? സബ്രക്ക നട്ടുക
രഞ്ഞയിറുപോലുമില്ലോ- നാജ്ഞു പരത്തിക്കൊട്ടിൽ കാഞ്ഞുമെന്തു?

നമ്പർ ഒ.- കിട്ടിയാലും കേരശേധവിള്ള എംബേസം ചെയ്യുംാണ
എൻ അവിടെ അതുണ്ണും- കൂദാശ അരു? നട്ടുകൊണ്ടുകുട്ടെയോ?

നമ്പർ ഒ.- ഇക്കാലത്തു അരഹാക്ക പിച്ചാരിക്കാഡണ്ണോ? പരിത്തം
ഉണ്ടാക്കിൽ ജാതിയുംമത്വവും നോക്കണം.

നമ്പർ ഒ.- അതുരാറിതനു. അതുമല്ലോ, പക്ഷജാക്കിയും കൈരശേധപി
ശ്രദ്ധയും നല്കിയില്ലോ ചൊരക്കയും ചെയ്യും. കൊച്ചൻ കണ്ണാലും
കൊള്ളിം- നല്കുകാഴ്ചാധാരമാണ്, പക്ഷജത്തിനീറ്റ തജ്ജ മാത്രം
അതുടെ പ്രക്രിയയോ?

നമ്പർ ഒ.- നെരുക്കു പ്രാഹ്ലാദ ഗ്രാഹാധികാർത്ഥ്യാ. വരണ്ണാ-വൈദ
വയറ്റപ്പെയോ? (ഒ-ം ഒ-ം നമ്പർക്കു ഒ-ംനോട് ചേരുന്നു.).

ഉച്ചരിംഗം ഒ..

(പ്രീകരം നമ്പർ ഒ-ം ഓ-ം നു-ം)

നമ്പർ ഒ.- അതുകുഞ്ഞുകുറവു! വളരെദേപ്പുകു വരുമെന്നാണ് ഞാൻ
പിച്ചാരംചുത്തു.

നമ്പർ ഒ.- എല്ലാരു ഒരു പേരേഭുരുത്തിനു ചുറ്റേപ്പുകുമോ? ഫോയി
യും അനോധും എന്നൊന്നുകു കേരാക്കുന്നുവും എല്ലാക്കംജം രഹിക്കും.
ഇവാടത്തെ മിറ്റുറം, ഡീയറ്റും കണ്ടുപബ്രിക്കാൻ ഹാഫം കരുപ്പു
ടി കഴിയണം.

നമ്പർ ഒ.- ഇച്ചു! ഇപ്പുഴം ഉണ്ട് രിപ്പുകു ചിപാഡ് -

നമ്പർ സ.-“കൊന്തുപോയവഴി മോചിപ്പിക്കും” എന്ന് കണ്ണികളി
രെ ഒളരെ മുദ്രാവിക്കുന്നു. നല്ല ഉള്ളടക്കമേണ്ട്.

നമ്പർ തി.- കണ്ണികളിരെ അതുകൊല്ലും കാഞ്ചിമല്ലെന്നു വലുവരും
പറഞ്ഞു? ധമിരെ പഴക്കിടന്ന് ദാവാമനീയാം?

നമ്പർ സ.-പുതനൻ പരിപ്പൂരങ്ങൾ പഴയകുറുകൊക്കാം റബിക്കയി
ല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ചിപ അതുകൊല്ലുവണ്ണും ഉണ്ടാവും. പരിപ്പൂരി
ക്കാൻ പുരുപ്പുചന്നവൻ അധകരീ ഒക്കെ സഹിക്കാണും.

നമ്പർ നൃ.-അരതൈ-അരതൈ- തിരിഞ്ഞു യുദ്ധത്തിൽ നിന്നാൽ ധമിരെ
ബാധിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പു വേപക്കു നികുന്ന പിശ്ചാവേച്ചപോലും കു
പാക്കി പറഞ്ഞു ടാ.

നമ്പർ ടി.-അരക്കമ്പരയുണ്ടാക്കിൽ അവാട്ടുന്നം പോന്നം.

നമ്പർ ശ.-പരിപ്പൂരകാലമല്ലെന്നു- എല്ലാക്കും സ്വന്തന്ത്രംവും
യുണ്ട്. നജുടെ കമതരീന നാക്കവിച്ചാറിക്കാം.

നമ്പർ ശ.-നജുടെ കാഞ്ഞം കുംം വിചാരിക്കാനില്ലോ- അവളും
ടെ നിപക്ക ഇരിക്കാണും ഡാന്തുള്ള അതുണ്ടാക്കും ഇടനെ പുറ
ത്താക്കും. പിന്നൊ, കേരനാനയും ചികിത്സിക്കിമെണ്ടും.

നമ്പർ ശ.-നിങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ നാക്കുന്ന കമകൾ അറിയുന്നി
ല്ലായിരിക്കും?

നമ്പർ നൃ.-അവിടെല്ലാണു തിരിവിതാനകുർ- ഇവിടത്തെ ഗ്രീക്ക്
ക്കെന്തുപിടിയുണ്ട്- അധികം പരയണെ- പരിപ്പൂരിച്ച പരിപ്പൂ
രിച്ച എന്നുകുന്നു? കളിപ്പിച്ച കളിപ്പിച്ച കണ്ണിപ്പുതായപോലെ
വരുന്നു. പോലീ നാക്കും ലഭ്യരാച്ച ചേരും.

(മറ്റൊളം വരും ചേരുന്നു).

[പ്രധാന റോത്തിന്റെ തുടർച്ച |

നമ്പർ ശ. പങ്കാശവിയും വത്ര- ഒട്ടവിൽ ചൊല്ലുവാനുള്ള ദംഗള
ഗാനം കൂടു റീഞ്ചന് ചെയ്യും.

പാലു—ഞാൻ രാത്രിഞ്ചാറിയത്തിൽ accountancy ചെയ്യുകൊ
ക്കും. (മറ്റൊളം നിന്നും നിന്നും പുട്ടുന്നു).

ആക്കപ്പേരുവരവാലുപയോനിയിക്കൗമുഖാധികം- ശ്രീ
ശ്രദ്ധംതിരനാർ യന്മാർ വന്മാർ ശ്രീപാർപ്പി പദ്മാസന
ശ്രീയന്മിശ്രം ഭവി നർക്കിന്റുപശ്ചാർബഹളനാർ ചിലപ്പീടാൻ
നായർക്കല്ലൂരീജനമവിഫേശൻ പദതാർ പണ്ണിയുന്ന.

* * * *

വിവിധനവിനപരിസ്ഥിതിയാകം ലിനക്കരജചിയാലെ- വെള്ള
രാഖ്യം പാവനമാക്കിവിള്ളിച്ചുമാറ്റുപസംഗ്രാജ്ഞം
ശ്രീകരമാകം വന്മാഡ്യാല തിരുന്ന സുചിരം പാലിപ്പും—
നായർക്കല്ലൂരീജനമവിഫേശൻ പദതാർ പണ്ണിയുന്ന.

പദ്മാ—ശ്രദ്ധലാകം. കാളി പോയി കാപ്പിക്ക കരക്കു- ഒങ്ങൾ
മഹാ വന്മാക്കിഞ്ഞു (കാളി പോകനു) കുണ്ണിച്ചതിൽ നാല്
തെരുന്ന ശ്രദ്ധകർത്തനെ വനിക്കില്ലെന്നതിനൊക്കെ തടസ്സ
കൂർ ചില്ലാണ്. (മീനാക്ഷി പ്രദേശിക്കുന്നു).

പദ്മാ—Welcome dear! (എന്ന അത്യിംഗനം ചെള്ളുന്ന).

പക്ഷ—എന്തു ക്കൂമാന്നിത്! ഇപ്പോൾത്തെ ആദ്യിംഗനം ചെള്ളുന്നതു
കണ്ണില്ലോ? അതിനെ അംഗസരിച്ച അദ്ദേഹം നിന്മക്കയും ചെ
ള്ളുന്ന-ക്കൂടും! ഇനി ഇവിടെ ഇരുന്നാകുടാ- (മുണ്ണിറ്റി അട്ടതു
ഈ വാതൽ തുറന്ന പോകനു. വാതൽ തുറന്നതിൽ അതിനട്ടതു
നിന്നിരുന്ന ഭാസ്യരമേനവൻ വീഴുന്നു).

നമ്പർ മ.—ഓരോ- പക്ഷജാക്ഷി വീണോ!

നമ്പർ റ.—ക്കൂട്ടം- ഇത് എങ്ങിനെ ചുറ്റി?

പദ്മാ—അനന്തരമായി!

നമ്പർ റ.—പക്ഷജാക്ഷി ശാഖ അത്, ദേഖം ദേരെ.

നമ്പർ റ.—പക്ഷജാക്ഷിതനെനു. അതിനു എന്നൊ അപഗ്രാഡേപാടി
വരുണ്ട്. (എല്ലാദേവജാകുടി അക്കരു പ്രദേശിക്കുന്ന തുടങ്ങിനാ—
പദ്മാദ്രുതം തട്ടക്കുന്ന— പദ്മാദ്രുതത്തിനെ പാടിച്ച പുരകിൽ അതു
കീഴും മിറിശ്വരൻ ഭാസ്യരമേനവൻ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു ദേശം
പ്രായിൽ കിടത്തുന്നു. ഭാസ്യരമേനവൻ എണ്ണിറ്റി ഇരിക്കുന്നു.
സ്രീകർക്കു കുകിയും വിളിച്ചും ചിരിച്ചും അക്കരു കാടിക്കുന്നു).

രംഗാ സ്.

മാധ്യവന്നപിള്ളയുടെ ഗുഹം .

(മാധ്യവന്നപിള്ളയും കക്കുമിണ്ണയും ആരാനം).

മാധ്യ—അനന്തരം വരുന്നേം തലഫീഡുകൾ- ഇക്കാവി കേരുക്കാനും ഞാൻ ലക്ഷ്മിയെ പിളിച്ചതു- മറ്റുംസിരി നിന്നും വിനും മേനോന്ത് അയച്ചതാണ്. (വായിക്കുന്ന) Gondu passed. ശേഷവിന്നുകടക്കി ഒരിച്ചു. Hear your daughter's marriage settled- നീങ്ങളുടെ മകളുടെ വാദാഹം നിയുറിച്ചു എന്ന കേരുക്കാന്. Dare break promise. വാദത്തെത്തു ലം ഓന്നം ചെയ്യുന്ന് തുനിങ്കേ— Wire bridegroom's name. വരുന്നു പേരു എന്നു കുന്നേനു കാവിമാള്ളും അറിയിക്കു. ഇതുകൊണ്ട് വിനുംമേനോന്നും മനസ്സു ചലിക്കിട്ടില്ലെന്ന വെളിപ്പേട്ടു നില്പുത്തു? ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും? മകളുടെ ഹംറീക്കു അംഗൂഢി പ്രിച്ചതു ആല്പുഭായി എന്നിക്കു സന്ദേശാധിവന്നു തരാനായിട്ടുണ്ടോ—എന്തുവിധിൻകുളുക്കടക്കിച്ചാൽ സംഭവാക്കം എന്തുണ്ട്? “പര സംഘതു കുപക്കുകയുണ്ടോ.” അതുകൊണ്ട് അഞ്ചുനും ഇതിനു വേബന്നപൂട്ടുനെന്നുള്ളൂ? കന്നികക്കുന്നതു പിലപ്പേരും പേരുണ്ണുകും— പോരുക്കുന്ന പൊരുക്കണം.

കക്കുമി—ഈവിടെ എന്നാണിതു ആലോചിപ്പാണെങ്കുതു? വിളിച്ചു പര ദയണം- കേട്ടില്ലെങ്കിൽ പിന്നു അവുടെ മനസ്സുപോലെ— ഈ തിലേജേഡുകൈ കൈ നടക്കും ഏപ്പാട്ടമില്ലതെന്ന്?

മാധ്യ—എന്നും അവക്കൈ വിളിച്ചു സംഭവിപ്പിക്കു.

കക്കുമി—ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ അവർ കൈ വന്നു കേരുക്കായില്ല- അധിക്കരിച്ചുകൈ എന്നോ? അതു ഉള്ളംബധാനത്തിനു ഉചിതംതന്നെ.

മാധ്യ—നീ നല്ല സാമന്ത്ര്യക്കാരിയാണോ— ആശാമലപ്പാം എന്നിക്കു മാത്രമിരിക്കുക എന്നോ? അതു ഉള്ളംബധാനത്തിനു ഉചിതംതന്നെ. കക്കുമി—കറിന്നേക്കു പറയത്തു ഫേറ്റി— ലൈവത്തിനു നിരക്കാണ തത്താണോ— എന്നിക്കുവലിയ യുക്കികക്കും വാല്ലപ്പെട്ടും അറിഞ്ഞു ആശാം— എന്നും ചെറുപ്പുത്തിലും പരിത്തതിലും ഒരു വക്കരയാനും നില്പായിക്കുന്നു.

அறலை—“துதாயராய: வழங்கின்றீசு” என்றால் ஸ்ரீ திரிவிஜந் ஸ்ரீ கணக்கங்களுடும் பின்ன “பிதுவங்குஸு ஹரா ய: - ஸ யாய்வி நகங் ருஜேக்”. அதுகொடுத் பக்ஞங்களுடினை விழிசு ஒரு ஏஞ்சங்கந்தென கூற ஶாயிக்கொன். ஏஞ்சங்கங்கால் அதிகாரிக்கரவு அவை கொடுவு.

மாய—நாலும்தெரத உபாயம் கொண்டிலும்தெரத முவிட முடிபூ க கூம் ஸாயிக்கையிலு- என்னால் அவரேலோடு கயங்காதினைபூ ஸும் ஏந்திக்கூட மன்றம் வருகிலு. அறலைந் ரங் மனவயிதி அதினைகிலு. ரோஷம் வூயிசிகிலுவதைவரவுண்ணா ரோஶியுடை ஸ்ரீ கணக்கங்களை குடிக்கொன? ஏக்கிலும் கூற வோக்கிக்கூறுயா. (இனி அாடிக்கொ- பா ஸ்ரீ பூதேவரேக்கொ) - பக்ஞங்கரதை விழிக்.

பாக்கந்—உத்தரவு.

மாய—நீ அவைவான், மாரு வழுவிருங் விழிக்குதலு கேட்க: பாக்கந்—சாந்தியங்கூலாகை முடிபும் படித்திடுபோயி- மூன்று தெருக்கள்.

(வோக்கா. கிரு கழிண்ண பக்ஞா (பூதேவரேக்கொ).

மாய—மூதற-ங்கால் கெவிரும் வாயித்துகொடு- (பக்ஞங்களிக் காவி வாணித்து வாய்த்து, அதூநீர் காலூர் கிளை கொட்டுக்கொ).

Do you understand what that means?

பக்க—Yes.

மாய—What do you say to it? I believe you understand its purport.

பக்க—Please father, do not try my sense of duty. I obey you in all respects. May I not remain unmarried? That will be a good example to the community.

மாய—You may go down.

பக்க—Are you angry with me father?

மாய—Don't vex yourself. Time will settle later on what is best. (பக்ஞங்களி வோக்கா).

ഡായ്—ഈവൻ മദ്ദപട്ടി അധിക്ഷേചക്കാം. ഈന്തി മിണ്ടാതിരുന്നാൽ മല മില്ല. അഥവാഗത്തിന്റെ ഗതികൾ വികുമമേംം അറിയാം. പ്രക്ഷാജതെ യുസന്നപ്പിക്കാൻ ഒരു ദശാലുജ്ജവല്ല—കുമരോ ഞ്ചം സന്നഖ്യന്റെ.

ഡക്ടറി—ഒരു പ്രസംഗദാർത്തനായാണ് പെബ്ലിനെ ചീതയാക്കുന്നത്. വകീലിനെപ്പോലെ കേരിനിനു ഉത്തരം പാണ്ടതു കുഞ്ചിക്കുള്ളേ? രജ്ഞനേരം ദോഷ കൊച്ചക്കാതിരുന്നാൽ മഞ്ഞം പഠിക്കും. ഇതിനുംകൂടു മരന്ത് അതാണ്.

ഡായ്—നിന്റെ തറവാട്ടു കണ്ണിനേങ്ങളിൽ കാഞ്ഞംമതകളിൽ അധികാരിയാണ്. അധികാരിയാണ് ഗതിയിൽ തെരുവു വരിക്കുന്ന ഏ നീന്റെ മനസ്സിൽ നായുള്ളൂടു. വകീലിന്റെ വരവുകുടുംബം മറ്റു പട്ടാം അധികാരിയാണ്. (ഇതും എഴുതുന്നു.) എഴുതിനിനെ കുട്ടികൾ ഇട്ടു മേൽവിലാസം എഴുതി. മൺ അട്ടിക്കുന്നു. പാചനം പ്രയോഗം.

ഡക്ടറി—ഈവനെ ഇവിടുന്ന കളഞ്ഞകിലേപ്പെ ഇണംവിട്ടിങ്കു— ഇവനാണ് ഒരു അനാധിക്രമിക്കുന്ന ക്രാനിക്കാടക്കാരി പരത്തിയത് - ഇട്ടിക്കുന്ന, നാന്!

ഡായ്—അധികാരിയുമുണ്ടോ തോറാതിരി അഭ്യന്തരിയിലും പാരാതിരി അഭ്യന്തരിയിലും അധികാരിയാണ്. അധികാരിയാണ് കോട്ടവിക്കുന്നതു ദിവിത്തമല്ല— എങ്കിലും ഒരു ആരാധനയും സ്വീകാര്യവുകൊണ്ടാണ് ഒരു അധികാരിയും അതിരാത്രിയും ആളുമ്പായി എന്ന ശാസിക്രൂ-

ഡക്ടറി—അതിനാളിഞ്ഞകിൽ ഒരു അരുളുകൾക്കുംക്കും എഴുപ്പുംവച്ചു കുട്ടക്കാൻ വിച്ചേണ്ടു?

ഡായ്—അധികാരിയും അതിരാത്രിയും വഹിക്കുന്നവാം? ഒവും സൗഖ്യികിൽ ഒരു ചൂരംവകിമുടി എടുത്തതരം— പ്രയോഗിക്കുക്കുക്കളിലും വിജീതമായി നാലുവരും നാലുവരും പാരാഞ്ഞിലുണ്ടോ വീവേണ്ടും!

ഡക്ടറി—നാമ്പിലന്നിനു വല്ലതും അറിയാതെ വിജീതമായകിൽ പിന്നെ അതിനേന്നവച്ചു ഉണ്ടിപ്പുമുള്ളിക്കും— എന്നനാം പാരാഞ്ഞിലുണ്ടോ വീവേണ്ടും!

ആരം — അഞ്ചുനേ, എൻ്റെ കരിത്തിനു നോട്ട് സമസ്യപരായം പറയുന്നു. കൂദ അപവാദത്തിൽ മാട്ടിച്ചുഎങ്കിൽ തീരാത്ത കരാ പത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചുവയ്ക്കു “നമ്മിൽത്തല്ലപകാരം സാധ യോ വിന്മാരനി.” ആ ചിത്രത്തിലെ കീചകൾ ഇതിനുകരുതു ചൂ ഒ പച്ചവൈകിൽ—“ബന്ധുതാപം ഗ്രഹജ്ഞിഓ- മാനവാനിമ്മനോ വുമു- നിരതാം രോഗവീഡി- ഭ്രംതംകപഹാഗൾ”.

ശായ—അഞ്ചിനെ ആരയിരിക്കാം. (ചാളുന്നു കരും വിഴുത്തും നാലു ത്രഖാം കൊടുത്തു) ഇതിനെ കുമ്പിത്തപാലു പ്രീസിൽ കൊണ്ടുകൊടുത്തു റസീറ്റും ബാക്കിയും യാണ്ടിക്കൊണ്ട് ഭാ- വജ്ര ടരും കൊണ്ടു കൂട്ടയത്തു- കുണ്ണം പോണം- യചിയിൽ കൂടി കാനീനു കൂടുക്കു നിന്നുകളുയത്തു.

പാചകം—ഉഞ്ചരവു. (ആരമഗതം) ഫുഫാ റം മാസത്തെ ചുവരുത്തി നു വകവച്ചു- കമ്പി ആകായതു. പാചകം ഇതിനുകരുതു ഇനി നാലു വൈക്കണ്ണാക്കിൽ ഇവനിട പേര് ദൃചകം.

രംഗം ഫ 0.

ശീനാക്കക്കിയുടെ താമസസ്ഥലം.

(ശീനാക്കി തന്നെ മുറിയിൽ നടക്കുന്നു)

ശീനാ—(ആരമഗതം) ആ പങ്കജാക്കി കാണിച്ച ഗോപ്പി റന്നു സ്ഥിരം പോന്നാലു. മാധ്യവർഷിയുടെ പേരുണ്ടായെടു മകളാണെന്നു നാഡിശ്രൂതിയുണ്ട് എങ്കിൽ നോട്ട് വെള്ള സവൃത്തിലായിക്കൊ ത്തുമായിതുനു, കരഞ്ഞിരുപയോഗ പോകുവെച്ചി മിക്ക ലിവസ്വും ശൗണ്ടുകളുണ്ട്. എന്നുന്നു മുഖത്തു നോക്കും- എനിക്കു തീ ഞജ്വല്ലോപാലെ. വിലചേച്ചുകൂടി കാണിക്കം- അതുകണ്ട് എനി ക്കു വയ്ക്കു റംബന്ത്യായി, ആരുന്നും മറ്റും ആരെപ്പുകാണു അം മാനിച്ചു- ഇങ്ങോട്ട് ദ്രോഹമില്ലാത്തവരും അങ്ങോട്ട് ദ്രോഹിക്കാറു നേണാ?—ഈന്നപ്പത്തെ സാമ്പത്തിനു പോയതു കൂദ ധാരെമായി- റം തൈക്കരു വിശ്രേഷിച്ചുകുടുമ്പുണ്ണു അപ്പുനെ മനസ്സിലാക്കാം സാ

യിച്ച്. കൂടി ഇന്നലെതന്നെ കിട്ടിയിരിക്കും. അപ്പോൾ ഇപ്പോൾ ഒക്സൂംകൊണ്ട് ആംബിച്ചിരിക്കും. ലാധവൻവില്ല പേരജ്ഞാർ കാട്ടിയതു ചിത്രമായിപ്പു. ജ്യേഷ്ഠൻ ചെട്ടക്കൊമ്പനു വാദത്തം ചെയ്യു അതു പെള്ളിനെ അപ്പോൾ അരുപ്പോചിക്കാതെ മാറ്റരഹം കുടുക്കാൻ നിയുച്ചതു കണ്ടില്ലോ? ഇതിനെക്കാർ വലിയ തോന്ത്രാസം എന്നാണോള്ളത്? അതു കട്ടി ചാട്ടിയിൽ കാണിച്ച തുടിപ്പോലും പരഞ്ഞാക്കുട്ടുമോ? എന്നെന്ന കണ്ട ക്ഷേണാത്തിൽ കടനു കൂടണ്ണില്ലോ? അതു അടുക്കാതെടു കുട്ടിത്തിൽ ചോയതുതനെ മഹാമോശാഖി!-ജ്യേഷ്ഠൻ രക്ഷിപ്പെട്ടു. നാട്ടിക്കുതനെന്ന ഏ തു പെട്ടുപോള്ളും. മത മുരിക്കുവാനും നിന്നേപുജസ്വിനിയെ കൊണ്ടുപോകാൻ ജ്യേഷ്ഠൻ മുഹമ്മ്ദിഫയെന്നാണോ? (കാഡ് കൂട്ടം പ്രവേശിച്ചു തുടർന്നു കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ- വാണി നോക്കി) അപ്പോൾ പരിശ്രദ്ധാരം ഇന്ത്രയാളുമായോ? വരം പരപ്പു. (അണ്ണപുരം പോകുന്നു. വായിക്കുന്നു) “മിസ്റ്റർ പഞ്ചാംഗത്തെ നേരാണ്”. മിസ്റ്റർ ഡാസ്റ്ററുമുമ്പേനോന്ന് എന്നായിരുന്നുകും നടപ്പിൽ ചെതാഭയിരുന്നു. ഇന്ന് Mary Johnson Esquire-ം തുടിച്ചിരഞ്ഞായും മറ്റെല്ലായിരുത്തണ്ണും. ഇത് തോന്ത്രാസപ്പെട്ട തനിരു നോന്നപിരിക്കുതനെന്നായാണ്. ഒരു പരിചയം പേണ്ണായിരുന്നു, വന്നതുടങ്ങി- ഇന്നലെ എന്നെന്ന അലിംഗനം ചെയ്യുവെല്ലോ. ഉപചാരത്തിൽ നോറം ദേശികൻാം- (എന്ന ക്രൂം പരതി മുന്നപോട്ടു നടക്കുന്നു- പാചൻ പ്രവേശിക്കുന്ന ലീനാക്കമി അനുയോദത്താട്ട കുട്ടി പുരുക്കാട്ട മാൻ) വിശ്വാസിപാൻ ചാതുപാഡായിട്ടില്ല— ഇല്ലോ?

പാചി—കഴിഞ്ഞു കൊടിയേറാറിനൊജായിരുന്നു. പിന്നെ ചതുരാഘാരതോ?

മിനാ—(ചിരിച്ചകൊണ്ട്) കേരാ! ഒരു കാർധ എവിടു കിട്ടി? എന്നാണോ?

പാചി—പാചനു— എല്ലാതും പാച്ചു പാച്ചാന് വിളിക്കും- നൃക്ക് നോന്ന് കൊണ്ടും- പുത്രന്മർട്ടിനു!

മിനാ—എന്നു വന്നപോ? പേരുമാറ്റംകൊണ്ട് അറിയേണ്ട പ്രസിദ്ധവനാണെല്ലോ? തന്നെ മോരോനു നേരുരു കാണുകു,

പാശ—(എത്രമറയം) മോരം കെത്തിയാണോ അംഗൾ മുള്ളും വന്നത്? എന്ന കമ്മൻചീസിന്റെ മുള്ളുകിൽ പട്ടം പത്രിക്കുന്നു.

ദിനം—എടു—കള്ള ലക്ഷണം കാണിക്കേതെ ദിവസു നോക്കി സംസാരിക്കു—

ശിന്ദി—എൻ—എൻറു ഭവം തനിക്കു പിടിക്കുന്നില്ലോ? ഒരു കാ
യ് കൊണ്ടുരാൻ എധിക്കുന്നതിലിള്ളോ?

പാശ—പ്രവേശന നംകോഷ്ടയേട്ട് അടച്ചാളം

ଶିଳ୍ପୀ—(ଆତମଶରୀର) ଆରଣ୍ୟରେ ଯରକ- ଯେବୋଲାଗନଙ୍କୁ ଦେଖି
ଲେଖୁନ୍ତିଲାର ଅନ୍ଧାଳୀଙ୍କୁ, (ପ୍ରକାଶରେ) ଫ୍ରେଡା ଫ୍ରେନ୍କିମ୍ବ ନିରାଜନ ନ
କେବେ ପିଟିଷ୍ଟ୍, ଏହି ଯୁଗରେଠି ଦୂରତ୍ତ କିମ୍ବା କୌଣସିକାନ୍ତରୁୟ. ଯେହି
ନେହିର ଦୂରମ୍ବା ନିରାଜନ ରଖିଛିକଣ୍ଠିଲେବେ ପରମ୍ପରା ସାଂସାରି
କାର୍ଯ୍ୟ ମୁହଁରାଜୀ?

പാശ—(മുവരുളുന്ന നോക്കിട്ട് ആരുമെന്തും) ഇത് ചെയ്യുന്ന് - അരുൺചലം
അരുയാൻ കേരം വിണ്ണപ്പുത്തി എടുത്തപ്പുള്ളണ്ണ് എന്നും കിട്ടായതു-
(പ്രകാരം) കൊച്ചയേംട മൊഹം പഞ്ചംഗക്കാച്ചയും മുഴുവിയ
ഘടനപ്പെട്ടില്ലയിരിക്കിണ്ണ

లిగ్గా—పక్కజంకోష్టమ అతుర్చాణ్? పక్కజాకిషిఊఱుత్తు?

പാശ—മാത്രംപിള്ള ദേവിയാരങ്ങൾക്കു മുതൽ അഞ്ച്

മീനം— അവിട്ടനാരോഗം താൻ ഒരു കാർഡിയ കോണ്ട്രിവറ്റൻ പഠിച്ചത്?

പാശ—ഈരിനെന്നറ ആയാൾ പദ്മാലിതംകൊച്ചമാന് വറഞ്ഞി
പിള്ളു? പങ്കാടിക്കൊച്ചിരെ കണ്ണാൻ വന്നപും ചൊല്ലി
അന്നു, തേരാല്ലെന്ന കണ്ണാൻ കിപാക്കുവം മൃജക്കെന ഒരു നാടകം
കൊണ്ട ചോദ്യാവലിയും—

ଶ୍ରୀଗୋ—ଶ୍ରୀଗୋପିକୁ —

പൂർണ്ണ—എനിട്, അപ്പെത്തു മേഖലയിൽനാളു കിട്ടുന്ന ഒരു നടപ്പാണ് എ ചുമതലാശം ഭാഗികമായുംവന്നുതുക്കാണ് പോയ). അവിടെ ചാലാക്കുത്തിരുത്തുന്ന വീഘ്നങ്ങളുടെകാണ്ട് അടിച്ചിറക്കുന്നു.

ദീനാ—മുൻ്നറ അട്ടിപ്പായൽക്കിൽ പാച്ചൻ ക്കവടി വോം).
അധിനിവേശം കാർഡ് അല്ലെങ്കിൽ പോകേണ്ടതു?

പും—അതു പരാമ്പരയിലും.

മീനാ—നി കു ഹട്ടികു ഹോമി. തിരുവാഴിന്താളായട കുലം
അവ പാനിച്ചിട്ടില്ല.

പൊക്ക—ഇല്ലില്ലോ—മേതക്കിഡിലാണവർ,—അരവാ, യന്ത്രം നടക്കിണം ചക്രം വേണ്ടായോ?

ശീന്ന—എങ്ങനെ, പാവുരസികൾ! നിന്നെന്ന വല്ല ഒന്തുളേമും അയാ
ക്കണ്ണം, എന്നും മുപ്പും മുഞ്ഞുക്ക് വന്നത്.

ஏசு—(பூஸம்பொவதினில்) ஸாஸ் கேஜீராக்களை அயிடென் வே
பலஜி நிஜீஸர். அவிடெ கட்டு எடுத்து காளிசுபாபும் வா
க்காத. நானைத்துப்பாலை மதசுபாபும் நானியிலை. தெங்கதைகளை
கிரர. ஹஸ்டு என் பக்ஷாக்ஸி கொசுஞ் அதற்கை அருள்ளை
தை கண்ணவதுதின் எறுவாக்களைத்தந்—அவிடெ உசித
யாக்—அதுரையை பிரிசேங்குவாஸ் அப்பும் எல்லாம் பாளத்து
நணி, அவிடெ பெடவட காக், பெடவட காக் என. ஒரங்கு
பரிநாஸ் வெஜ்ஜிக்காகி மினா பானு எனு பாயிளை ராபு
மாளிகை— செட்டு, பெடவட என அதுக்கும் கொட்டுப்புரணி
யப்பும் கிராஸ்க்கு?—பாசுஞ். ஆலஸ்றெசியாஸா, ஒர ரூப் ரங்க,
ஸை, கிளையிரக்கியாஸா பாசுங்காஸூ பாஞ்சிலே— பாஞ்சு
ந்தேலே. கொசுஞ்ஜீ கொசுஞ்சிலுவாபும் பாசுங்கார அடுத்து
கோங். அவிடெக்காட்காவிசுமாஸ் வழாவை போன. (பா
சுந் கராங்குட்கண்ணா) ஹஸ் குது குஜி வெஜ்ஜாஞ் காபும் காகி
ஆக்கிலை— அவிடெ கை குது ஏதுவுக்காஞ்— குது காபி
வான்போபும்—

മീനാ—അതുകെട കൗമിയേന്ന അറിയുമോ?

പാശ—(എംപ്പലോട്) അത് അരിഞ്ഞുടാ—മറ്റൊരി ഇതാ കീടകം
സൗ—(എന്ന ചെയ്തിൽ തട്ടി കാണിക്കണം).

മീനാ—അത് ഇങ്ങു തന്ത.

പാശ—അമ്മാത്തെ എഴുത്തുപേജ്യാ? അഞ്ചുന് പൊന്നാംകിടം.

മീനാ—കമ്പിതാല്ലോ? വിരോധമില്ല- തന്ത-

പാശ—വസ്തും കൊച്ചില്ല വരണ്ണക്കിൽ കൊച്ചില്ല എററാളും
ണം. ഇതാ— (കൊട്ടക്കണം)

മീനാ—(നിവർത്ത് വായിക്കണം) Noble friend— ഈ ആ ദ്രോ
ഹിതനീറ പുത്രക്കു കൂദ്ധപ്പീജുക്കു തന്നെ- ലിവിതാവും മുള
വായിതനെ ഇരിക്കണം- Marriage not settled- ഈ ഇന്നവെത്തെ ചാട്ടിയിലെ വത്തഭാഗത്തെ പ്രസ്തുത വണ്ണിക്കണം.

Pankajam's love bestowed on somebody unknown.
ഇവന്നാലും അത് അരിഞ്ഞു അറിയാൻ ഒഴിഞ്ഞാക്കില്ല. മുഖം
ഇതിലാണ് - Pardon the helpless father of a
proud girl- (അത്തുറതം) പക്ഷജാക്കി അദ്ദുർഘാ കരണ്ണ
വള്ളു- അവൻ ചെറുണ്ണബുലിയാണ് എന്നീര കമ്പി ഇന്ന
ലെ അച്ചുന്ന കിട്ടിയപ്പോൾ അവിടന്ന് പെണ്ണുതടട നേരുകൾ
കൈ ആംകക്കരും അയച്ചു. അതിനീറ മറ്റൊരിയാണാത്.
ഒരു അണ്ണനേന്നോന്നു സംബന്ധി യാണ്, ലീംകാപ ദ്രോഹിതനാം
തടട ഇടയിൽ വിറ്റുതെത്തു ഉണ്ടാക്കുകയും, കൈ ബാലസ്ഥാ
ഡപ്പിയുടെ ഭാവികാപസ്തവത്തിനു വിജ്ഞാഭാവി ഭവിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നതു. അതുകൊണ്ടു അത് ? (കിരച്ചാലോചിച്ചു പുഞ്ചി
രാജേഷ്ട്രുട്ടി) അമ്മാത്തെ വഴനക്കാം. എന്നീര സംശയത്തി
ഡിക്കു അവളുടെ ചെമ്പുതും, ഇന്നവെത്തെ പരിശവ്യം, എന്നീര
സംശയത്തെ ബാലപ്പുചുത്തുന്നു. സംശയമില്ല (ചൊട്ടാച്ചിരിക്ക
നാ) പഞ്ചാംഗം എന്നു അത്യിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ടു സഹി
ക്കാവല്ലാണ്ടിട്ടുണ്ട് ഇന്നവെത്തെ അരു ജുംപിക്ക യാത്ര- അതെല്ലാം
സൂരിക്കുന്നേയും നാണ്ടുനേനു അവശേഷ കൂമിച്ചുകളുകയിരില്ല എ
നാ സംശയിക്കണം. കന്ന പരിക്കുചുന്നോക്കരു- (ആകാശം)
ഹോ- എഴുന്നുന്നയരു? എന്നൊക്കും എന്ന് തോന്നുന്ന നീ
നക്കു? മുവസ്സുനിവരയത്ത് -

പാശ— ഇപ്പുഴയുടെ പുത്തൻകുറു വീഴ്യോള്ളേപ്പുലെ തന്റെ കുടിക്കണം.
പറഞ്ഞ പട്ടം തന്ത പട്ടം.

മിനാ— പക്ഷജാഹ്മിയും തുണ്ടരൊന്നുനു വിചാർശിക്കണം. എ
നീറ സ്ഥായരാണ് പക്ഷജാഹ്മിയുടെ മനസ്സിൽ പരിഞ്ഞിരിക്കു
ന്നത് - പക്ഷജാഹ്മിയെ ഒന്നു തുന്നിം കണ്ടുളിപ്പിക്കുന്നത്. അ
പ്രോത്സാഹ കുറ ദുരുക്കിക്കാലുംതുന്തിൽ എല്ലാം ദംഗിയായി അവരാഡാ
നികിം - പിന്നീടാവാം നംബു കാവിഞ്ചയക്കുന്നതു - അതും, പേരും
രെത്തനു കാണാം - ഇപ്പോൾതന്നെ പുരപ്പേട്ടുണ്ടം. അംഗീ
ഷിൽ അക്കുമന്നായ അസ്ത്രം കോപാഗ്രം കോണ്ടു എന്നെല്ലാം
പദ്ധതിക്കുണ്ടുണ്ടു എന്നിങ്കു നിന്മയമില്ലോ - (പുകാരം) പാ
ചിന്നനായരെ നാം പേരുംാരവർക്കുള്ളുടെ അട്ടത്ത് പോവുക - പേ
ടിക്കേണ്ടാം.

പാശ— കാവി അയക്കാണ്ടുവെന്നാൽ കൊന്തും. കുറ പെരിയും
പാലു തുണ്ണിയും കാവിച്ചുണ്ടും കിട്ടിയെങ്കി തന്നുമിയായി വല്ല
അതും പോവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു-

മിനാ— അരതൊന്നും വേണ്ട എല്ലാം താനു ഏറ്റു - സ്വപ്നിനും പു
രത്തിന്തെ നാംകുറ-കന്നിതു വേശം മാറിക്കൊള്ളുവും (പാശനു
പോകുന്ന).

—————o—————

രംഗം മ മ.

മാധ്യവന്നുചിഞ്ഞുടെ ഗൃഹം.

(മാധ്യവന്നുചിഞ്ഞു വത്തമാനപ്പുത്രം നോക്കിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന)

ലക്ഷ്മി— തുണ്ടരു, ഉണ്ണംകുടിക്കാതെ കിടന്നാലെങ്ങുന്നു? അ
വന്നവന്നു ദേഹാധിനി സ്വക്ഷ്മിക്കേണ്ടുംയോ?

മാധ്യ— ആ പാച്ചുനെ കാണുന്നില്ലശോ. ഉള്ളാശം പോയപ്പോൾ
നല്ല ചോലക്കാരരും കിട്ടുന്നില്ല.

പക്ഷു?—അവൻ ചിത്തയാണെന്ന ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലയോ! അപാ യുംകൊണ്ട് അവൻ കമ്പിനിട്ടിയിരിക്കും. പാച്ചൻ പാച്ചൻ എന്ന ജപിച്ചുവാണ്ടിരുന്നാൽ ധിശ്വു തീരുംബു?

മാധ—ആ കമ്പി അയക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ നന്ന്. അരുന്നേരെന്ന കഴുപ്പുത്തിൽ ഗൊവിംഗ്‌കെർഫേന്നേരുന്നു ജയത്തെപ്പുറി അ ദാദാലിപ്പുന്ന് മരുന്നേപായി. അപ്പുംബുവരത്തിൽ മഞ്ഞാട വിച്ചുപോ യതു വാല്പ്പും വാല്പിച്ചു പാരന്ന എന്ന തെളിയിക്കുന്നു.

പക്ഷു—ഹുണ്ടുവൈക്കു ഓട്ടിനെക്കുചു പ്രസന്നിപ്പാനെന്നു? (ആ രംഗത്ത്) ഒരു ദശിരിയിൽ ഭദ്രാണ് നല്ല വൈദ്യുത്- അവ ഒരു തുണ്ണോട്ട് ഉന്നിവിടാം. (പ്രകാശം) ഞാൻപോയിതുകാപ്പി തഞ്ഞാടക്കി കൊണ്ടുവരാം. (പോകുന്നു).

മാധ—(ആരംഗത്ത്) വയ്പുലപട്ടണപ്പെല്ലായും! ഗൊവിംഗ്‌കെർഫീയെ സ്ഥിരിക്കാൻ പങ്കാം തഞ്ഞാറില്ലോ- അവൻ സംസാരിച്ച അനുഖാനസത്തുന്നം കേരുക്കുന്നു. വിനുള്ളേന്നും ദുരക്കിപ്പിനെന്തും തുടങ്ങി. (ഒരു പ്രവേശിച്ചു പുകിൽക്കുടാ ചെന്ന ലാധവൻപിള്ള യുടെ തലയിൽ തട്ടുന്നു). You naughty imp!

കാ—(ഉറക്കെച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) അഞ്ചിനെന്നയാണ് - പക്കളുണ്ടിങ്കു ടാ- “Imp” എന്നവാക്കിനും അത്മാമന്ത്രം?

മാധ—തുണ്ടിമം ഭൂത്തിനീക്കിച്ച കൊച്ചുപ്പേരുത്-

കാ—അതു ഞാന്തരുന്നു- അതുകൊണ്ട് അഞ്ചുന്ന് എന്ന പേട്ടിക്കുന്നു. അഞ്ചുന്നുന്നതിരിക്കുന്നതെന്തു് ?

മാധ—(പറുതെ അടച്ചരുചുവത്തിട്ട്) വിശ്വല്ലിപ്പില്ലോ.

കാ—അഞ്ചു! അഞ്ചുന്ന് അന്ന ചോഡിച്ചതിനുംബുള്ള ഉത്തരവില്ലോം ഞാൻ പറയാം. ഒരംഗിടെ ചെച്ചി പഞ്ചിക്രൂട്ടത്തിൽ പോകുന്നോരു കു ചെറുപ്പുകൊണ്ട കണ്ണുകാണ്ടിലുണ്ട്. അയാളുടെ പടമാണ് ചെച്ചി എഴുതിയതു. ചെച്ചിയും അയാളും സംസാരിക്കില്ല. ചെച്ചി കു അയാളും വച്ചു എന്നു അനുണ്ട്. അയാളുടെ കാച്ചിങ്ങൾ എ പ്രാഭേദ്യം സംസാരിച്ചുകൊണ്ട റിക്കും. അണിതാക്കു ഞാൻ കേടു കൊണ്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഏരുന്നാടുപേജ്ഞിപ്പുടം.—ഹനാഞ്ചുന്ന് ഉണ്ണുന്നു.

മാധ്യ—എന്നും ചെത്തി എറ്റുചെയ്യുന്നു?

ഡേ—മരിയിൽ മുഖിച്ച കോടകങ്ങൾ. അല്ലെങ്കിൽ മാധ്യമാണ് അതെ നിന്മ? അല്ലെങ്കാൻ ചിരിക്കണം.

മാധ്യ—ചിരിവതന്നില്ലോ.

ഡേ—എന്നാൽ, അതെന്നുതന്നും പറഞ്ഞതരണും-

മാധ്യ—മാരണം പറഞ്ഞാലും മുള്ളും നിനക്കു മനസ്സിലാവുകയില്ലോ. നിനക്കൊരു ഭർത്താവും (ഡേ മാധ്യവർപ്പിക്കുകയുടെ വാ രഖാ ത്തുന്നു) കണ്ണും തുണിയിലും അവർ നിനെ വികാരിപ്പി ചിന്നതായാൽ അനു നിനക്കു മനസ്സിലാകും.

ഡേ—(മാധ്യവർപ്പിക്കുകയുടെ ദ്വാരാ നോക്കിട്ടു) എനിക്കുമനസ്സിലം ഡി- ചെച്ചിരെ നാൻ മുള്ളും കൊന്നേക്കുണ്ടാണ്. (പോകുന്ന)

മാധ്യ—ജ്ഞാനജ്ഞത്വികൾ തമിൽ മുള്ളും വല്ല ശശ്രായണം കൂ- ഇയദ്ദേശ്വര മരവർ തോൻകും. (അതുണ്ട് പ്രദേശിക്കുന്ന) എന്ന തുടക്കവിക്കാൻ അതും മുള്ളും വരുത്തതെന്നുണ്ടു നാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടതു?

അതും—പത്രമനാഭക്കുദ്ദേശ്യമും ലാളും വന്നിരിക്കുന്നു.

മാധ്യ—കുറച്ചിനെ വരാൻ പറഞ്ഞു. (അതുണ്ട് പോകുന്ന— പത്ര നാഭക്കുദ്ദേശ്വരം അതിഥാരം പ്രദേശിക്കുന്ന— മാധ്യവർപ്പിക്കു മുഴു നിരീറു പത്രമനാഭക്കുദ്ദേശ്യിനെ പിടിച്ചിരിത്തി താരം മുരിക്കുന്ന)

പത്ര—ഒരു മുന്നാലെ യേനാ കുള്ള. ഉട്ടിരു എപ്പാഡേക്കും സൈംഗംതന്നെ എന്ന കെട്ടു. നംബരപരകാരാബന്ധുംകൊണ്ടു അവി ദേശും വിശ്വാസമൊന്നില്ലോ.

മാധ്യ—ഓം! അക്കുതെയും പോയിഡ്ദു! മാധ്യിനാ എല്ലാം കൈ കൂട്ടാ നേരത്തിൽ ചിട്ടക്കായാണ് -

പത്ര—കേരവൻകുട്ടിയുടെ വിള്ളിത്തംകൊണ്ടു വന്നതായിരിക്കും. എന്നുണ്ടോ അവന്നന്തിനെ തോന്തിയതു? അവൻ നല്ലക്കു യായിട്ടാണ് വശന്തി- മുള്ളും മുറ്റിപ്പേം കേരി തലക്കു പിടി ശിരിക്കും. അതു കമരക്കുദ്ദേശ്വരാം മുതൽക്കു ഒരു ക്ഷേമാശം,

മാധ്യ—കേഷാടിക്കുന്നുനുമില്ലോ—കേശവൻകട്ടി നല്ലതുക്കത്തിൽ തന്നെയാണ്. ഇപ്പോൾ ചിവഭസന ഇവിടെ ദരാറണ്ട്. (വകുപ്പിൽ അന്നയും നാരാധാരിക്കുന്നും പ്രോവെൻറിക്കുന്നു— നാരാധാരിക്കുന്നും മഡ്യാട്ട്) സൈഖ്യംതന്നെല്ലാ? മക്കാവേണ്ടി മാപ്പുചൊലിക്കാൻ വന്നതായിരിക്കും,

നാരാധാരി—ഒങ്ങെട തന്നുക്കിൽ ഇത്തന്നെ കുന്നം കേട്ടിടില്ലോ— ദ്രവ്യങ്ങളുടെപരി അത്രപ്രായി കേശവൻകട്ടിയാണ് കേരാപ്പീച്ചത്. ഒങ്ങെടുക്കുന്നും സഹിക്കാനാതു അവനുടെ അധികപ്രസംഗ തനിൽ റം റം സ്ഥലപരമ കരണ്ടാള്ളുമ്പോൾ എന്നാണ്.

മാധ്യ—എന്തുചെളിയാണിതു? വല്ല കമ്മയും കേട്ടു വൃശ്ചികിപ്പാർ തു ടബിയാൽ നിപുണ്ടി ഉണ്ടോ? കേശവൻകട്ടി നല്ല അഞ്ചുക്കാറ നാണ്. പറിത്തത്തിൽ നല്ല കട്ടിയുമാണ്— ഇത്തയ്ക്കുപരം നല്ല തിരഞ്ഞും അറിയാം. വല്ലതും സംഭവിച്ചു എങ്കിൽ തന്നെ ഇവിടെ അടച്ചു അത്! അരുളുക്കാണ്ട്, നിങ്ങൾ വൃശ്ചികിപ്പാനെന്നും സംശയിക്കുന്നു?

നാലു—അതുതന്നെയാണ് ഒങ്ങെടുക്കാരാലേപാസം-

പക്ഷ്യ—എന്തുസംകോണിക്കാണും ദുരവിളിവിളിയേണ്ട അക്കരുവന്നുതു? ഒംഗിയോന്നം പറയണ്ണ.

പത്ര—ഞാറം പേട്ടിച്ചുവിറച്ചാണ് അക്കരുവന്നുതു- അപേഖാന ദിജ്ജു, നഘുടെ അരുളുകളുമെല്ലോ?

മാധ്യ—സപ്തിംബരംവയഞ്ചെളു അരുളുകൾ ചേന്നാൽ വല്ലക്കരിയാക്കാം. അരുളുന്നെന ദുഴുന്നുനന്നാക്കാറം അരുരാണേ വിട്ടിലു തിപിട്ട ശാൻ തപഞ്ചട്ടി കണ്ണുനസിപ്പാറം അരുയിരം പേരുണ്ട്.

ആരം—“ജനാനം പിഞ്ഞുകാം ദവരി ലണ്ണിനാംലോചക്കണിക്കാ”

പത്ര—ഒരു അരുളാനാണ് കിണം പിണ്ണച്ചതെന്ന കേട്ടു. എന്നെ കുംഭം ദേശപുരുക്കുക്കും കുരു അവകാശനുമാപനയായി. (ഒരു കിരുഴുത്തുംനേരാണ്ട് പ്രോവെൻറിക്കുന്നു) പക്ഷ്യാണും മൂലമാണ്- അരു സംഭവം ദത്തിലും അവൻ ദുരിപ്പാനെതക്കാളും വധിയ അടിമാനി യായി തീനിനിരിക്കുന്നു.

ഭാ— എഴുതു സ്വകാര്യമായി അല്ലെന്ന് ചായിച്ചു ദോക്കണം (എന്ന മടക്കിയ കുറ തുണ്ട് കടപാന് കൊടുക്കണം).

മാധ്യ— (ചായിക്കുന്ന, സദാവാസമന്നതാട എഴുന്നേറ്റു കിട്ടേയെ അ ചുത ദുരക്ക ചേത്ത് അബ്ദമിന്നു—കുറയ്ക്കിനോട്) ശക്കനം അ ദാക്ഷിംഗം തന്നെയാണ്.⁵ അന്തർത്ഥം എന്നിക്കു മനസ്സിലായി, അ തീവ്രതനെന്നയാണ് ഞാൻ നിയുക്തിചീരിക്കുന്നതു- ഫേഡവൻ കട്ടിക്കു സ്വപ്നം കുറ കാഞ്ഞാട്ടം ഉണ്ടായതു ഞാൻ നിമിത്തമാണ്. അതിനു പ്രായത്തിൽമായി ഒരു സജ്ജാനം കൊടുക്കാൻ നിയു കിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ഒരു മാധ്യവൻപിള്ളുവൈ അജ്ഞനാ) പരക്കു കേരം വന്നകട്ടിക്കു ഭാംകുടിപ്പുകായിപ്പേരു എന്നെന്നിക്കേരു സംശയ ദാണ്ട്.

ഭാ— പെണ്ണുഡാങ്കുടെ മുധിപ്പി കരയുന്ന അതുണ്ടാണെങ്കിലേ പാട്ടം ചുമ ചുമക്കുന്നതു? (ഹാടിക്കുയുന്ന).

പാക്കുട്ടി— പെണ്ണീനെ അല്ലെന്ന് മുച്ചുപാരിപ്പിച്ച മുല്ല അംസത്തുകു കുളഞ്ഞു.

മാധ്യ— അംസത്തു? മുക്കുട്ടു നോമു- നജാർ സാധിക്കാത്ത സംഗ്രഹി അവബ സാധിച്ചുകൊഞ്ഞുവരിക്കുന്നു. പജാജുത്തി നീറു എഴുതുണ്ടിത്- ഒരു എഴുവിച്ചു വാങ്ങിക്കൊഞ്ഞുവന്നതാണ്. എന്നുപയാത്തെ പ്രത്യാഗിച്ചു എന്നൊന്നിലും അറിഞ്ഞുകൂടാ- എക്കാ പ്രമാഡ കാഞ്ഞിത്തുവാഡിച്ചു- അതുകൊഞ്ഞുംബാധ സദാവാസമാണ് ഭാഗ്യം ദാമ കുറയ്ക്കിനോട് പ്രാസൂപിച്ചുണ്ട് ഉണ്ടാക്കിപ്പു ചിത്ത്- ഇനി വിനുമമേനോരു ഉടനെ ചെന്നി അയക്കാം.

പാക്കുട്ടി— എഴും പാഞ്ഞു- പങ്കജാഹൻ എന്നതുതിയിരിക്കുന്നുനു പാഞ്ഞിപ്പുശേഷം.

മാധ്യ— ഒ! അരാഹാരതെററുതന്നു- അവൻ മുംഗോപ്പിയാണ് എഴു തിയിരിക്കുന്നത്- അനിന്നീരു താഴ്ചാം മുഹാണ്. എന്നീരു കീ ചുക്കുട നടത്തെയപ്പോറി പരിത്വിച്ചു അല്ലോന്നു ഞാൻ ക്ഷേമാ യാപനം ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു. അല്ലെന്നീരു അരാഹാരപോലെ കേരക്കു നീതിനു നോന്ന് സന്നദ്ധവായിരിക്കുന്നു, അല്ലെന്നീരു മാഡ്യം അ നഘ്രഹവും എന്നിരു കീടുന്നു.

പാളി—ഹൃദീക്ര പാരിക്കുന്നോ കമ്മുട്ടുകുട്ടുകൾ എറം ഭാഗിവാ ക്കുല്ലും എവിടുന്നവരുന്നോഎന്തോ?

നാരാ—പറമ്പതിൽ കരക്കുരാ എന്നുകും മനസ്സിലായില്ലോ— രാമായ നാഞ്ചിലും മറ്റും ഇങ്ങനെ ക്കുക വായിച്ചു കൊട്ടിട്ടുണ്ട്.

പത്ര—ഹൃദീക്ര പാരിക്കുന്നോ വാചകം ഒരുക്കുക്കൊരു ഏസ്പ്രത വരാധുണ്ട്. പാശ വാചകങ്ങളുടെ ധാട്ടിയിലുതാൻം-

ആരാ—ഹൃദീക്രമുഖം പൂശ്യവില്ല—അഞ്ചുനും പുത്രനുംവകുക്കൊരു എ പശ്ചവാദിയാണോ— അതു “എന്നേ” എന്നുള്ള ദുര്ഘാടന രേ ക്കിക്കാണാണോ.

മാധ്യ—എന്നും മനസ്സു അതിലെന്നും ചെജ്ഞന്നില്ലോ. കമ്മിത്തപാ ലംപ്രീസിലേക്കു ചോയ്യ ചാശനെ ഇതുവരെ കാഡില്ലോ—കമ്മി അരയക്കുതെ മടക്കി മിട്ടിയൈക്കിൽ ചുപ്പ ഭാഗ്രമായി— പങ്കജ ത്രിനീറ്റി മല്ലുചുത്തു മനഃസ്ഥിരിയിൽ തന്നെ എല്ലും തീച്ച യാക്കിയാൽ മേലിൽ വൈഷ്ണവത്തുണ്ടാവില്ല .

ആരാ—അതാണാത്തമം— “ വാദേനസര്ത്രതിരാമരക്കുപാതെ— പോതംനുയോള്ളുപനിധാവിവക്ഷ്യാഭാരഃ”.

പാചക—(ഡെട്ടിനിയിൽ പ്രുവേബിച്ചു ശ്രൂസംഭട്ടിക്കൊണ്ട്) ഇതു വന്ന—വന്ന—വന്ന കൊച്ചുക്കുട—നാ—നാ—നായത്— (എല്ലു വരും ചീരിച്ചുകൊണ്ട് പക്ഷ്മിഞ്ചാംബുടെ ദുവന്തു നോക്കുന്നു).

പക്ഷ്മി—എന്തുടാ നീ കളുള്ള കടക്കിരിക്കുന്നോ? അഞ്ചുനുനുള്ള ദയവും പോക്കേ?

പാചക—കൊച്ചുക്കുടെ അല്ലോ നായത്—കൊച്ചു കൊച്ചുമേരെട— (എ ല്ലാപേരും പിന്നെയും ചിരിക്കുന്നു).

ആരാ—വികടസരസ്വതി! സലല്ലു നോക്കാവതെ വക്കുള്ളപം പറ യുന്നതു കണ്ണിലെല്ല!

മാധ്യ—നീനും കരും തന്ന കമ്മി ഇന്തു ചെണ്ണു? നീ യുഖം ജ യിച്ചു വന്നോപാലെ സഭനുംവന്നില്ലെന്നു മാജനിക്കുന്നതെന്നിനു?

പാചക—കമ്മി പക്ഷജിംകൊച്ചുക്കുടുടം നാഡാതകൊച്ചുക്കുടുടം കരും ലോണ്ട്

அறுவா— ஹவாஸ் எரெடா அந்திஷ்டாஸ் வங்கிரிக்கலை.

பாசி— ஸாஸ் அந்திஷ்டாஸ் அந்திகாலேஸ்டு வங்கிரிக்கலை தலையான— சொபாஸ் நிக்களை. அறுயான அந்திப்பிச் சூழ்னாயாஸ் வங்கிரிக்களத்— சபங்கியாபிளினி. வஜுது கிட்டு.

அறுவா—(அதுமுறை) ஹவாஸ் மூத்தலை பிளையீங்கவோ? அது பாம் ஈய் ஸ்வத்திநெயாஸ் கொஸ்டுவங்கிரிக்காத். அது டீ—ஹவாஸ் சூரிஷ்க்கா. (ப்ரகாரம் பாசினோட்) எடு அம் ஸ ஸா காஸ் அறுஹலை வங்கிரிக்கானத்? எரெடா தடிசூ ஏ நூதான வெஜூ— அறுயாஹலை?

பாசி— அது!— அறுயாஸ் மாஸ்போதூஸ்— தமிழிச் சாஷும் மாக்க எலா? அறுதான அறுயான, அறுதான— அறுயாத்தான.

அறுவா—(ஈயவாஸ்பிலிக்கையோட்) ஸாஸ் பானை யமாங்காநையை ஸ் ஹவாஸ் கொஞ்சனிலிக்கான்— கோதீஂ காரூஂ கூ சுத் ஸ்தியலேப்பார் குத் மடு கோதூஸ் ஹவாஸ்கொத்திக்காநத் பக்ஜாக்கினாம்மூட ஹபுசுதை ஸம்ததை வழுகொஸ் ஏ ஸும் நடஞ்சுக்கான் உத்தம (பக்ஜினாம்மையோட்) கொஷுக்காக அறுசை மாஸ்பிளாயிலையுங் தொங்கா— பக்ஜாக்கி) அதை வரசு பாக் ஜிவாத்திதிதி வங்கிரிக்காயாஸ். அறுயாது பக்ஜாக்கி ஹதிகாந்து வசு காலாஸ்,

“அங்கூரூராச ஸுதாஸ்ரூ ஸுமாநங்கரூ
ஸாங்கையை வாடயிதை ந பரிஞ்சிஸ்ரூக்”

விகுமமேணோநல்லேபாத்திர காபி அயக்காநெங்காவதும்

பக்ஜி— அதிகான கரிகையும் ஹதிகாந்து கோரிமுடா— ஹஜை அநாம்மேதாட் நிர்க்களை. வழிக்கோக்கா வழுங்கேவி ப தாகை ரஷ்ட பலிரஷீ அறுக்கும் யானாஸ் கஷிகயிலு.

பத்தம—(பக்ஜினாம்மூட அட்சாந்து சென்) அறுவானத?

பக்ஜி— ஏண்ணாஸ்தூ குத்தான காஸ் பக்ஜா வேள்ளாத சூ அநுக்காலை அறுகி— அவர்களை அறு வேள்ளா வசு சேப்பார் ஹது சாங்குவங்கிரிக்கான கைதிக்கஷுத்திப்பிளினாஸ்.

அமுலை— என்ற அதுதே அங்கறுக்கள் ஸஂஸாரிசுட்டுள்ளத் - கிசுக் கள் அபோ மனஸ்தி ஸக்ஷித்துமொல்லது - முதும் அதிலும் கவிஞர்தான்

பதம்— மெய் ! எனாபத்துப்பிக்குறை

நாராய்— நந்தக்குக்காதத அதுதேக்கதே நந்தக்கப்புத்துக்குடும். நாம் நா சூரியானத்திலிருந்து வரேங்க முடியும் கதியானது வரல்லயை ?

மாய— (பாதுகோந்) அதுலைந் திப்பேட்டும் வரலூந்துபோவையென் நீ சௌநிபேர்ந்தனையைன். வேண்டாததேபூர்ம் கெரி வந்தி பூர்ம் நினக பூதேற்றும் மொத்தானதுவாஸநயுள்ளத். நீ கொஞ்சவாய்க்கிரகங்களை அதுலைந் பேரராயைன் ?

பாசுந்— ஏழாநங்குடி சுகரிக்கவை பேர்து வோததவும் பரய்வைத்தானின ? அஞ்சின்கிக்கைத விடுமெனி.

மாய— ஏன்னால் காலியும் முயிவெட ?

பாசுந்— முபா ஹதா (செப்புதி நின ஏடுத்துமொந்தக்கங்க) கு வூ சீநாக்கிமேகோந் கொசுமேகெட கறுவெல்லாத். (ஏழாநங் திரிக்கங்) ஹஞ்சிவதத்தியை கிட்டு.

யகூரி— ஹவிட அமுலர்யூம் வத்தெற்றளை-

மாய— (அதற்காலம்) அதுலைந் பாசுநங் ஹதில் தீநாக்கக்கிக் கூயிரிக்கங். பாசுநந் டாஸ் பாவாந் அவான ஸாக்த்ர மிலு. வேண் ஸாநாக்கேநாசு வாநிட்டுல்லபோவை ஹவாந் முனி டங்க. வாநிரிக்கங் அதுதே காளங்களில் ஏந்தா மனஸ் பேர் திட்டிக்கூடும் வெறுங். சீநாக்கி ஏனான் விஞ்சமேகோந் ஜ லூரியுடெ மக்குடெபோவ, அதுலைந் விஞ்சமேகோந்த முபா, முவுழுவெண்ண அதுலைந் வாக்கைகாள்கு செல்லியுங் (பூக்கங்) ஏகைக்கிலும் அதை பக்கு ! ஏழாந் பக்கங்களில்லை கெலயவி லாஸங்போவை நடக்கங். நோந் தாந்தென்றானாபோக்கங் - நினை ஏஷாவதம் ஹவிட ஹரிக்கிந். பக்குக்கீர்வேகைக்கில் ராந் அதுபொனு. நடக்கங்- (பாசுநங் மாயவாந்பிழூ யூம் யகூரினால் யூம் போக்கங்.)

ആരംബം— (ആമ്മഗതം) “സ്ഥാതും ഗ്രഹം പ്രയർപ്പിസഭവനാതു കേരളപിരേഹം” എന്ന സ്ഥിരിയാണിപ്പോൾ നദീക്ഷ- എങ്കി ദ്യും സ്റ്റംഡേറേറ്റ വാക്കുമാണിപ്പോൾ അനാദീശം.

—————o—————

രംഗം ഫറ.

പക്ഷജാക്ഷിയുടെ ശയനദാ).

(പക്ഷജാക്ഷി തങ്ക സോഹ്യാധിക കിടന്നംഞ്ചന, മീനാക്ഷി അമ്മപ്രഭയേറിക്കുന്ന)

മീനാ—(പക്ഷജാക്ഷിയുടെ കാല്ലൻചെന്ന നിന്ന് ആമ്മഗതം) നാ ഇട്ടിൽ കാടിക്കപ്പെട്ട ക്കീണിച്ച മുഗത്തെപ്പോലെ ഇവർ ഒരു കാനനാധരതു നിബോച്ചയു തന്നെ മഹിണിത്വത്തെ തീക്കണം. അതു താംതന്നെ തന്നിക്കു ബന്ധുവായിപ്പുന്നും ഒഴും നിഞ്ഞിലും മുഖ്യ നിക്കുന്ന. റം കക്കുത്തക്കുല്പം കാരണമായ തോന്ന് പ്രാംഘരക്കണ്ണ കുകകു പരിശോധിച്ച പരഞ്ഞതിന്ക്കാൻ വന്നവേലെ വനി നിക്കുന്ന. ഏന്നെ മുഖ്യം പുരുഷപ്പേരും- സ്ത്രീജനവും പുരുഷ മുഖ്യമായപ്പോൾ പ്രൂഢത്തിനും ഭാഗവത്തിനും കൊള്ളാതായി—ശ്രവിച്ചുടെ നിലെയ മംജരം ചെയ്യുന്ന് ഏനിക്കും മനസ്സു വരുന്നില്ല. ഗംഗിരപുരക്കനായ ഇവളുടെ അസ്ത്രീന്നെ പരിത്വാപത്തെ വിചാരിക്കുന്നാർ എന്നോ സ്വന്തംപേശപ്പെട്ട അതു ഒരു നേരയും പരിത്വിപ്പിക്കുന്നു. എന്നെ കണ്ണ് അതുവിശദിപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്നെ മുഖ്യം, നിപ്പാജ സ്നേഹപരിപൂർണ്ണമായിട്ടുള്ളതാണ് അദ്ദേഹം എന്നെന്ന തലയിൽ തെരുട്ട് തൃക്കിയപ്പോൾ ഉണ്ടായ രോദാനും ആനന്ദപ്രാഭമായി തന്ന. അദ്ദേഹത്തിന്നെ ബാഹ്യവും, പുത്രിയെക്കുറിച്ചുള്ള പരിവര്ത്തനയും, എന്നോ വേഷംകണ്ണായ പിരിഞ്ഞം, താൻിൽ അ ദ്രോഹത്തിന്നെ ദ്രവത്തുണ്ടായ ദ്രംഭത്വത്തെപ്പിതുന്നിലു രചിക്കു സാധിക്കണ്ടു. അതിനും സാക്ഷാൽ പിശേഷംബുദ്ധവരുന്നു ഡേ സാം. അദ്ദേഹത്തിന്നെ ഓള്ളം, ബഹുസംഖ്യപിഡം, ശീല വത്തിഡം, ദ്രോഹസന്ധ്യമാണ്. കക്കാ! പ്രയേശേഖരത്തെ മറ

നൂ മുൻറ മാറ്റത് വിശേഷ കരണ്ടോയായി- ഇവളം മുതാ ശ്രദ്ധപ്പാലും കിടക്കുന്നു. ഒരു സ്ഥിരത്തിൽക്കുള്ള കാരണങ്ങൾ എന്നാണെല്ലാ. (സാധാരണത്തിൽ ശുഖ്യത- പങ്കാക്കി ഉണ്ട് ദിനാക്ഷിണാഭ്യുടെ മുഖത്തുനേക്കി തിരിഞ്ഞുകൊക്കുന്ന).

മീനഃ—പങ്കാക്കി അഭ്യർത്ഥന തിരിഞ്ഞുകിടക്കുന്നത് - എന്ന് അപരാധം എന്നു ചെയ്തിട്ടില്ല.

പക്ഷഃ—എനിക്കതൊന്നും കേരാക്കണം- എന്ന അതുകൂടും ഉപദേശിക്കാവകാരമില്ല.

മീനഃ—ഈ കരിന്മാണ്- ഇനി കിരുചുകളിന്തു പങ്കാക്കി എന്ന മുറുക്കുട്ടിച്ചു തുലിംഗനും ചെയ്യും.

പക്ഷഃ—ഈതിനകത്തു വരാനാറും വലിച്ചു? അതുകൂടും കേട്ടിരിഞ്ഞു.

മീനഃ—സുക്ഷ്മം അറിഞ്ഞുവെങ്കിൽ എന്നും വരവു പാഞ്ചസാരക്കും ടാപ്പോഡു അതുപാലുമായിരുന്നേനെന- എഴുന്നല്ലോ- (പിടിച്ചു എഴുന്നല്ലിക്കാൻ നോക്കുന്നു).

പക്ഷഃ—(കൈതടിച്ചു) എന്ന തൊട്ടത്. പീടിൽ വന്ന മുന്തുക്കാണിത്? കേട്ടതുമാത്രമല്ലോ ദേഹം എന്ന് കാണുകയുംചെയ്യു-

മീനഃ—ഒന്നിനു പ്രഥമനിയായായല്ലോ- മുൻറ കമകക്കു അതും ഞുറിയുന്നു- മുൻറ ത്രിയകളിൽ ദേഹംവരുംപോലും ഉളിക്കുന്നു- മുനിച്ചു ഇങ്ങനേക്കിട്ടുന്നതിനുള്ള രൂപം മുന്താണെന്നും ചോലപും ചെയ്യുന്നു! അതിനെതരം കേരകങ്ങൾ- പ്രേമപുരസ്കാരമായും അനുകാപിവസ്തുവെല്ലാം കടക്കുമ്പോളുണ്ട് എന്നും കൂടുതലായാണ്.

പക്ഷഃ—(എൻറിറ്റ മാറി നിന്ന്) ക്കുണ്ണിച്ചു! അതു ക്കുണ്ണിച്ചു? ക്കുണ്ണിച്ചുവുക്കിംതെനു മുവിടു വച്ചു ബന്ധാട്ടുരും തുടങ്ങാമോ?

മീനഃ—അംഗ് കാലേജിലേക്കുള്ള വച്ചിയിൽവെച്ചു വേണ്ടതായിരുന്നു- ഇങ്ങു? ഇനി അഭ്യർത്ഥന അതുകുളായാം.

പക്ഷഃ—ഈതിനകത്തു നില്ക്കുത്- അവകാരമീഡിലും ത്രിയക്കു പുറപ്പെട്ടിൽ അവഭാന്തുണ്ട്. എന്നും കടക്കുമ്പും ഏകിയും അതെല്ലാം എന്നു പിൻവലിച്ചു- കളിയപ്പു.

മീനാ— കേരവപിള്ള ദയക്കാർ കുട്ടൻ അവകാശത്താക്കുടിയാണ് ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത് - അസൂന്ധമാരുടെ നേരിട്ടുള്ള അംഗവിഭാഗങ്ങൾ - മുള്ളും സ്ത്രീ. പക്ഷജാക്കിയുടെ നേരുസംജ്ഞാ പ്രഭാസാവും ശാഖല്ലും.

പക്ഷ—(ആരുമുറ്റം) അസൂന്ധനും അംഗവിഭാഗത്താക്കുടി വന്നിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൂടി അംഗം, ശ്രൂന്- ഘനവാന്- അവർ യു ഒപ്പിനേരും അതുകൂടി കണ്ണപിടിച്ചു. അവക്കു ബോല്പ്പുമാവുകയും ചെയ്യു- അതുകൂടിപരഞ്ഞതുപോലുള്ള- വിക്രമദേന്നാൻ ജൂഡി അംഗക്കുടെ മകൻറെ സംബന്ധം ദേശങ്ങളാവച്ചുള്ളുണ്ടും സംഗതി തെളിയിക്കുന്നു. എന്നിക്കു ചെയ്തിരുന്നു അംഗം അംഗം ശാഖല്ലും കൂടി (പ്രകാശം) അവിടും അസൂന്ധന കാണുക കഴിച്ചേക്കും?

മീനാ—കണ്ണു- അംഗവിഭാഗം കണ്ണു- പക്ഷജാക്കമിരൈക്കുണ്ടുള്ള പരമാത്മാ സമിതിക്കാളും പരായു എന്ന് അവർ അംഗംപിടിച്ചു.

പക്ഷ—അംഗരെ കാണുന്ന് അവിടുന്നതാരവേക്കമിച്ചു?

മീനാ—പക്ഷജാക്കമിരിയിൽ ഏന്നിക്കാംകരിച്ച സ്നേഹംതന്നെയാണ്.

പക്ഷ—നീംപാക്കുകയും സ്നേഹഭരിയുന്നതു ബുദ്ധിയുടെ ഒരു വ്യാഖ്യാനം ഒരു ഗ്രന്ഥം. ക്രിശ്ണന്നീതിത്തിൽ ഒരു പ്രശ്നം എന്ന് അംഗത്വം പഠിച്ചും താഴെനം ദിവാന്തവരം, ഒരു അംഗിപ്രായത്തെ (പ്രാഥാന്തികാധികാരി) പ്രായത്തെ പ്രാഥാന്തികാധികാരിയാണെന്ന് പറയുന്നുണ്ടു്.

മീനാ—(ആരുമുറ്റം) ഇവളുടെ അംഗാധികാരിയും പ്രാഥാന്തികാധികാരിയും രിക്ഷാവാദാ എൻ്റെ തന്ത്രത്തെ ദൈഖിക്കുന്ന ത്രാത്രാക്കുമാക്കുന്നതായാണ് വല്ല അവപരതും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടു തോന്തിപ്പുകുന്നു. (പ്രകാശം) പക്ഷജാക്കമിരിയുന്നുണ്ട് എന്നും എൻ്റെ നിഖിതിയേയും, കുട്ടംവെങ്കെത്തും, കുന്നം അംഗപാദിക്കാരെ എന്നു സ്നേഹിച്ചതു്?

പക്ഷ—അംഗത്വം അംഗേപാദിക്കാർ അവിടുന്നക്കു ദശയം ദേശവിനാ- അതു ക്രായംതന്നെ. എൻ്റെ സ്നേഹം ഉത്തരവിച്ചതു് ദൈവസകല്പത്താധികാരി— അംഗത്വക്കാർ താനെന്നും അനുപാക്കി ശ്രീജി. “സത്താധിസന്ദേഹപരമേക്കു വസ്തുാ-പ്രഭാസാമന്തഃകരണാപ്രഭുക്കും”.

മീനാ—(ആരുമുറ്റം) ഞാൻ തോറ്റു എങ്കിലും ചേശിക്കാം (പ്രകാശം) ഇതിനു ദുഷ്പിൽ എന്നിക്കാരു വിശ്വാദം കഴിഞ്ഞിട്ടു നേടക്കിയോ?

പക്ഷ—(പാരവയ്ക്കേന്തോട്) അതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ആരുദ്ധരാചരിച്ചില്ല. അഞ്ചിനെന ഒരു അവസ്ഥക്കാണ്ട് മനസ്സിൽ പ്രശ്നം സംഭവിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെന കാലാന്തരം രഹമിപ്പിക്കുക. ആരു ദേഹം യുടെ ഏകദേശരായ ഏഷ്യൻഡിയത്രപ്പണി ഇതിനു മുമ്പു തന്നെ എന്ന ആരുദ്ധരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഭിന്നാ—ആരുദ്ധരിപ്പാടി— മറ്റു കാരണങ്ങളാൽ എന്നിക്കു പക്ഷം ആക്കിയെ പരിഗ്രഹിക്കാൻ ചാടിപ്പെടുകിയോ?

പക്ഷ—(അധികം പാരവയ്ക്കേന്തോട്) എന്നാൽ ആരും ദൈവകൾ താം എന്ന വിചാരിച്ച് ഞാൻ ആരുദ്ധരാസപ്പെട്ടു. സ്കീമുലബിക്കു മുൻ്നന്നും ആരുദ്ധരാചനാവിശ്വാസപ്പെട്ടു. കരയും.

ഭിന്നാ—പക്ഷജാക്ഷി ഇരിക്കു- എന്നോ കല്പനയാണ്. സ്രൂയക്കു ടൊന്മില്ല ഇരിക്കു- മട്ടിക്കുണ്ടോ—(എന്ന പറഞ്ഞു ചിട്ടിച്ച് ഇത്തോന്തു ഗ്രൂപ്പിക്കുന്നു).

പക്ഷ—ഒരയുണ്ടായി എന്നെന തൊട്ടത്. നജുടെ ആചാരരംഗത്തു നല്കു തിരിഞ്ഞും കാർമ്മിക്കണം. ഒപ്പുഡിനപുത്രകളായ കമാപാത്രങ്ങളിടെ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ ലേഖക്കുവുംഡാര വിശയത്തിൽ ധമ്പ്രമായിരിക്കു ഇല്ലപ്പോ.

ഭിന്നാ—എങ്കിൽ ഞാൻ ഒരം കണ്ണാധികാരി ഇരിക്കും. (ഇരിക്കുന്ന) പക്ഷജാക്ഷി ആരു സോധ്യാധികാരി ഇരിക്കു- (പക്ഷജാക്ഷി സോധ്യാധികാരിയെ ചേരുക്കുവെന്ന് നിർക്കുന്നു). നാം രാജ്ഞിപ്പെട്ടു നായർവാദുത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട റാജ്ഞി പ്രസിദ്ധിയുള്ള പ്രവൃദ്ധക്കുംബവാദളിലുള്ളവരുണ്ട് - നജുടെ, യുവസ്കൂളുക്കും വധുവരനിയും ചെള്ളു നാനിൽ മുരജാന്തരം വിത്തുക്കുള്ള അതിപഠിക്കാൻ ആവകാശവുമില്ല. നജുടെ മുരജാന്തരം നാടുക്കു സംഭാസ്ത്രിയിലെ ധിക്കം സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെ. ഒരം സ്ഥിതിയിൽ നാം ആവകാശ മുമ്പുനിക്കുവെള്ള ബഹുമാനക്കണം. വിശ്വേഷിപ്പിലും, നജുടെ ചാവപ്പെടുവെക്കാണ്ട് അവക്കു അപേക്ഷാനമെല്ലാ, ടോപ്പുവെല്ലാ ഉണ്ടാക്കുന്നത്, ആരുടുക്കാണ്ട് പക്ഷജാക്ഷി കേരുവാചിക്കുയുടെ സന്ദർഭത്തിൽ —

പക്ഷ—അവിടെന്ന് എറേന്തു മുണ്ടോക്കിക്കുന്നത്—(വിരമിച്ചു റപ്പിനിരിയിച്ചുന്നു)- കേരുവെന്നുകുടി അസുരന്നും നാഡ്വാട്ടവഴിയിൽ

கருவிதிரவாள் - அது ஸங்கதியெல்லோது ஏனை கலி யாக்கியதெடு அவிடதெடு பூ. २० மேற்கொண்டு கொட்டுக்கொண்டு.

மினா— ஒரு கெதிக்கூட்டுத்தெள்ளாள் ஏவந்த பூஸாஸ்வதை எாந் தீவிழ்ப்பிக்கொட்டு - எாந் பாஜூவாக்குத் தேவைப்பிழைத்துக் கொண்டு காணிது மனீஸாளியும் ஹபேபூமும், விஸ்வைபூமும் பக்ஜாக்கி காளிகளையாளான் - பக்ஜாக்கியூடு ஹபூஸாயுத்தின் ஸப்புமொன் கேள்வ வரேநாக்கார். அதுகொட்ட பக்ஜாக்கிக்கு யாதோடு வெவ்வினாபூர் கூடு உள்ளக்கிறது.

பக்க— மூனி ஏற்று ஹபூஸாஸ்வதை வருவதுதான்?

மினா— ஏவந்த அரசூந்தர் ஷுத்ராசா, வித்ராயகர்க்கார்யும், அ பத்தின் ஏதோடு எதற்குத் தெரு வாரிக்கொவாசும் உஷ்ட குத் தெர்த்தாவிகென அங்கே, பக்ஜாக்கி அதுறுக்கிக்கொட்டு?

பக்க— (அறுமத்து) ஹபேபுமான் குத் தெர்த்தாவிக்கார்ய் - அ ஸேதெனதென ஏனா எாந் எதந்திக்காம். (பூகாலாம்) ஏவந்த அங்கிமத்தெடு ஷுஷ்ட்ராயி யரிதூகொட்ட ஏதினாளினை மோழுங்கவது?

மினா— ஸப்பும் குத் தெர்த்தாவித் தெர்த்தாயோ?

பக்க— ஸ்ரூயத்தினம், யாத்தினம், அவிடதெடு யிதத்தினம்- ஷுஷ்ட்ராயி செதுபா ஸப்புமேதெர்த்தி ஏவந்தா ஸ்ரூயத்தா தெர்த்தா.

மினா— ராம வாக்கிரதெல்லோஃபே?

பக்க— ஒது ஒலுவுதெர்த்தியதே?

மினா— கை அடிக்கு- (ஏனா கைகளிட்டு) தொட்டாதிக் கிரீதா யா ஹபூ. (பக்ஜாக்கி பஜூதோடு கைதூர்க்கொடு).

மினா— ஹது- ஹபேபூம் வெளாம் அரசூந்தர் கொவதெடு அத்தோடு ஷுத்ரியாளாக்காளிப்பாந் - குத் தெர்த்தாக்கு கவுங்குதெ ம கேதெங்கு- மலை பூஸியந்தெயித்தி, வித்ருமதெநாந் ஏவாதோடு ஷுத்ரி ஹபேபூம் உடை. அதேயெதெந்து? கேஷு ஹரங் புஸவிசு உடகெநமரித்து- ஹரங்கித்து குத் தெர்த்தா ராமாதெந வெள்ளும்- வித்ருமதெநாந் அவந்தர் பின்கீடு ஸங்வெநம்

വെള്ളില്ല. ഗോവിന്ദക്കീ എന്ന പേരായ ഒക്കെ അദ്ദേഹം തന്നെ വളര്ത്തി. ദിനാക്ഷിംഗുന മഹാദൈ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ വളരുന്നു. വിക്രമദിപനോൻ തിരുവിതാംകോട്ട മാധവൻ പിള്ള എന്നൊരാളുടെ സഹധാരിയായിരുന്നു. അവൻ രണ്ടുപേരും കാരോ ഉദ്ദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് പാംപ്രൂരം ദൈശവാദത്തോടും ഇടയ്ക്കിടെ കണ്ണും ഇരുന്നിരുന്നു. പത്രു പതിനേഴു വർക്ക് അനിന്ദ മുമ്പിൽ മാധവൻപിള്ള അവസ്ഥകുകുക കു മകളായി—“കണ്ണാൻ രാരം പന്ത്രണ്ടുവെവ്വേം” എന്നിത്രാണി പക്ഷണാഞ്ചേരി മുടിയാണ്. അദ്ദേഹം അരു കട്ടിയെ അത്രും കണ്ണുപ്പാർ ഇവൻ ഗോവിന്ദക്കീക്കാണ് എന്ന നിശ്ചയവും കരാറും ചെയ്തു. വിക്രമദിപനോന്നും ഗോവിന്ദക്കീയും, അദ്ദുപ്പാർ അരു കട്ടിയെ കാണാറുണ്ടായിരുന്നു— പത്രുകെഡിപ്പുറം തിരുവിതാംകോട്ട വരാറില്ലാമികയാണ് അദ്ദേഹം കുംഭാട്ടം ഇള്ള പരിചയം കുന്നകരഞ്ഞു- ഗോവിന്ദക്കീ നംബയാണ്ടിൽ ബീ. എൻ പരി ക്ഷണങ്ങയിച്ചു. ദിനാക്ഷി ഒരു താനേരാനിയായി വളരുന്ന മാംസിൽ കരച്ചു പരിച്ചതിന്റെ ശേഷം തിരുവിതാംകോട്ടക്കു പുറപ്പെട്ടു ബീ എ ട്രാസിൽ ചേന്ന്- ജ്യേഷ്ഠൻ ഫ്രോവിന്ദക്കീക്കു നിയു കിച്ചിട്ടുള്ള ഭാര്യയെ വൾക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. (പക്ഷജാക്ഷി മുര തെരുക്കു മാറുന്നു— പക്ഷജാക്ഷിയെ കടന്ന കൈക്കണ്ണപിടിച്ചിരുത്തു) പക്ഷജാക്ഷി ഉത്തരവായർഹത്തിൽ ജനീച്ച ലക്ഷ്മണം ഇപ്പോൾ ശാണ് കാണിപ്പാണള്ളത് - എന്നും മുമ്പിൽ നിന്ന് കാട്ടക്കുള്ള നെക്കിൽ സ്വീംഗം ചെരുന്നുണ്ട് ചപലത കുംഭ കാണിക്കുത്തു.

പക്ഷ—(നാമവിഹാരിയിരുന്ന്)— എല്ലാം മനസ്സിലായി— സപ്പുന്നേരം ഞാൻ തനിച്ചിരുന്നെക്കാളും ഒരു—

ദിനാ—ഞാനിതാ പോകുന്നു—അദ്ദുന്നഭാരതത്തെ അട്ടത്രുണ്ടായിരിക്കും. ഗോവിന്ദക്കീജ്യേഷ്ഠസ്വനായി ജനീച്ചില്ലപ്പോ എന്ന ഞാനി പ്രോം കണ്ണാഖ്യത്വപ്പെട്ടു. പക്ഷജാക്ഷിയെ ഞാൻ അഞ്ചീവന്നാണം ദ്രോഹിക്കും. (അതുവിംഗനംരെ പാലു പോകുന്നു).

രംഗം മന.

ഭാസ്യരാമനവർഗ്ഗ മുഹമ്മദ്.

(കാളിയും അത്രാം പ്രദേശിക്കുന്ന.)

അത്രാം—“കരണ്ടും വേലിച്ചും നികട്ടവിതാളം —— അതു—
തുംഗാതക്കംവളരാം ——”

കാളി—ഈൻ തങ്കപും ചെറാം കുമഖു— അഞ്ചുനം ഏകാച്ചജായും
ഇല്ലാതെ തകിംഗോക്കി റാമനാട്ടതിനു നികുന്തതു തനിക്കു ചോ
ടക്കുവി എല്ലിനുടയിൽ കണ്ണിക്കും?

അത്രാം—എു— എു! അബൈനാമല്ലെന്നു കാഞ്ചരയാകവീ! അഡി
ദോജാഥായ സൈര സ്ഥിയുടെ വള്ളുതേയും, ഗംഗാദേവിയു
ടെ അധിവാസന്മലത്തെ നിന്മിക്കുന്ന കേശക്കുംപ്രധാനം, ജംഡാ
രിയുടെ കംഭികലവരെന്നു നേരുത്തേഴു അധികാരിക്കുന്ന കണ്ണി
ണ്ണും, അതിൾിത്തുകുമ്മളംബാധ്യ ഏഴംനാഞ്ചു നാസിക്കാ
റ(സ്യ, സൈരാഗ്രംപും, ബാലനൃധിയാംഗ്രൂസമാനമായ ദന്തസഞ്ചയ
പുംരകാണ്ട് അബത്തു ഭവതി—

കാളി—നാക്ക ധായിൽ കിടക്കുന്നു— ഈൻ പവതിയും അല്ലോ,
ലക്ഷ്മിയും അല്ലോ— കാളിഅതിശ്രീ. പേരുംരാമത്തെ പിടിക്കുന്ന ചാ
ണം തളിച്ചു തന്നെ എക്കാത്തതു അതിരേം!

അത്രാം—(പാടുന്ന) ഇംഗാരി കംഭിനു ധാംഡു കെട്ടക്കുന്ന— ഗംഭീര
കംഡാലരി—കാൺക—അംഗിതാൻ ഭേദികരിച്ച മഹാധിംഗും സം
ഗ്രാനതനാക്കുന്നും—”

കാളി—ഇതുന്നു കൂത്തുതന്നെ! തന്നെ ഇവിടെക്കിടന്ന ധാതൻതുറ
പ്രാഞ്ചു ചൊല്ലു— (ഒപ്പാക്കം തുടങ്ങുന്ന.) എനിക്കു ജോവിയുണ്ട്.

അത്രാം—(കാളിയെ താണ്ടുകാണ്ട്)— കടിബാഹാറി! വരചെടിമണം!
തവ— തുമ്പുടിയടിപാണിയുന്നിതുഹം|| (കടന്നകഴീപിടിക്കാൻ
ആക്കുന്നു. കാളി സമ്മതിക്കുന്നില്ല— ഭാസ്യരാമനവർഗ്ഗം പഞ്ച
ദിനമും പ്രദേശിക്കുന്ന).

പാല്ലു—അതിരസം! നിങ്ങൾ മനുഷി പരിച്ചു തുടങ്ങി ഇല്ലോ? ഒരുക്കണ സമയം മുൻകിയാൽ കഴിയാനൊരുപായമായി.

ഡൗൺ—കാളിയെക്കാണ്ട് മറവാസം ഷറപ്പേട്ടിക്കാൻ അതിനും അഞ്ചിപ്പിക്കായിരുന്നു— അങ്ങിനെയെല്ലു, അതിനും?

കാളി—എംഗാം ദിനുംശത്യും ഇപ്പും വന്നില്ലെങ്കിൽ ഇതുജൈ ഞാനൊന്നു എംഗാസിപ്പിച്ചുനേ.

അതിനും—ഇവളിടെ പാതിപ്പുത്രപ്പാളിം നടക്കായിരുന്നിവിട (വല്ലക്കാരൻ പ്രദേശത്തിലും ഒരുംഗത്തു ഡൗൺമേനവൻറെ കൂടിൽ കൊടുക്കുന്നു. ഡൗൺരേമേനവൻ പൊതുച്ചു വായിക്കുന്നു.) “ഒം മാസം മന്ത്രം— അനുമതിച്ചു റീ നാഴിക്കുമേൽ ഫും നാഴി കുഞ്ഞുമുഖും മുംബുഹ്രുന്തരതിൽ ഒണ്ടുള്ളടെ ഭവനത്തിൽ വച്ചു എൻ്റെ മുത്തുമകൾ തുറിമതി പക്ഷജാക്കിശുമായെ മധ്യവാഹിൽ റേക്കരുത്തു മ- റ- റ- വിക്രമരോധവൻ ശ്രവക്കുള്ളടെ മാൻ ചീരംജീവി ശ്രാവിന്നുക്കുമേനവൻ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതും യാർ അരു മംഗളക്കും താങ്കൾക്കുടി വന്നിരുന്നു മുഖമായി നടത്തിത്തരുന്നതിനും ദയ ഇണ്ടാക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു— ഇത് സ.ഐ.ഒ. മാധവൻപിള്ള. മ- റ- റ- എം. പി. ‘അരു തന്നുപിള്ള അവർക്കുകും—’ ദോക്കു പാവുകുമോ! ഇതും തുടർന്നു മേനവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ പഴയവന്നുന്നതെന്നാണാലുണ്ടു്? അരു തന്നുപിള്ള പോലും! അധികാരി കെട്ടിയവൻ! ഇതുംകൂടു ഏറ്റു കയ്യുന്നതു ഉണ്ടു്? ഓരവാഹികളിടെ ഒമ്മുല്ലിക്കൊണ്ടു പേജ്ഞാതുട്ടാഗത്തിൽ നിരഞ്ഞി വാസ്തവം രഹാസ്യി ഏടുക്കുന്നീ—എന്നിട്ടു് റംധാർക്ക പാഞ്ചാശിരജ്ഞാനം ധനിക്കില്ല!

പാല്ലു—അധികാരി! അഡ്വാന്റ് എന്നാണ്? അരു പിണ്ഡാകാര നീറു മക്കളുടെക്കാണ്ട് ഘടടേട—മേൻ പോകയാണൊക്കിപ്പിനു ണ്ണായുണ്ടായി! Dear! നാളെ പേരു കൊന്തുടിമാറ്റു. ഇവരും ശീരു പിഴുതുകളുണ്ടോ എന്നറിയുണ്ട്—“ John George Joseph ” എന്നാക്കിക്കൊള്ളു— ദട്ടിക്കണ്ണ—ഞാനെല്ലു പറയുന്നത്?

ഡൗൺ—അങ്ങിനെയാണുകും Howard Campbell Grosvenor Thame, Esquire, എന്നാക്കിക്കൊള്ളുന്നു— അദ്ദുർബ സാ

ബുദ്ധത്വം മിശ്നേസ് എന്നിൽക്കും- പിണ്ണാകൻ രംഗത്വവർഭവം- അധികാരിക്കുന്നതാ തിരഞ്ഞെടുവം? അധികാരിക്കുന്നതാ കടിനിർക്കുന്നതു—ഹുവിടെ ആ historic fit കാണിച്ച പക്ഷങ്ങളിൽനിന്നും തച്ച ഒരു ഹതിലധികം മാറ്റപജ്ഞാനം ഉണ്ടാക്കുന്നതെന്നോന്നുണ്ടോ? ദേവ നേരുക്കിലും ഹളന്നിൽകും കാജ്ഞുമെന്തു?

ആരാ—നിങ്കൾ രണ്ടുപേരും ഇതു കൊം സ്ഥാപിക്കുന്നു— എല്ലാത്തു നംഭാൻ വഴിക്കുന്നു— ദേതുത്തുമേനുവെം ശ്രീതനയും യന്നിട്ടും ഒരു അടിയന്തിരം നടക്കിപ്പും— അതിപേപക്ഷങ്ങളും ഉപായങ്ങളും എന്ന് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഹവരുടെ ജീവചരിത്രം കുടംബവചരിത്രം എല്ലാം എഴുതിപ്പുണ്ടുണ്ട്. പുത്രു തൊവിജുവാജകിൽ ഇ തോട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കുപ്പും— “സപ്രയംവരെചയ്യുംലു ച. സപ്രയം ചയ്യും മിതിന്നു താ”.

പാഠം—ആരാൻ ദസമർഹനം— ചെല്ലുടെ അരഭല്ലാം— കാസ്തുകെട്ടി കേംപ്പു മുടി ഹരിക്കുണ്ടും എത്ര രസൗഖ്യജലപ്പും പുക്കണ്ണുഡും— യാണ്— എന്ന് ക്ഷാമിക്കിപ്പും ഹവരുടെ ചാട്ടപ്പെട്ടെ! അശ്രദ്ധനാൻ പിഞ്ഞി അധികാരിക്കുന്ന മാറ്റവനാണ്.

കുളം—ആ കെട്ടചീര മംഗലപ്പേരും വരുത്തിയേണ്ട ഉള്ളാർ മുടി സ്ത്രീപേഖ്യവും മില്ലിതാജൈ.

പാഠം—ഹുവിടത്തെ സപ്രയിക്കാം ഭരിക്കാൻ ദേവരെ ആരുളുകൾ ഉണ്ട്— ഏഴി കാളിയുടെ നിലക്കു നിന്നൊന്നുള്ളി— ഹല്ലുകുണ്ണി അട്ടപ്പിവിടു വെള്ളംഞാവിടെ കീടനാഡും, ഇക്കണ്ണം ദോഷങ്ങളും.

ഡാക്കു—എന്ന് കാളിയുടെ പദ്ധതിലാണ്. ആരാൻറെ കുഇ ന മാ നീചം.

പാഠം—Mind your own business, Menon! Don't talk nonsense.

ഡാക്കു—എന്നെ സ്വീച്ചപട്ടണത്തിലും പാഠാന്തരയിലും പാഠിന്നിരിപ്പും പ്രസവിക്കുതു— പരിചയിക്കുതു സാഖാവില്ലായരാജുംരജാരാച്ചരി മല്ലു— എക്കിലും, ആരാന്നെന്നു തുത്രും അസുരം എന്നു പറവാൻ എന്നുപറിച്ചുപോയി— ഇന്നത്തെക്കു എന്നു പാഠാന്തരം കയറ്റി ശ്രദ്ധാത്മവാദാല്പും കരി, ഇതും പറക്കേ നിപ്പുത്തിയുള്ളു.

(யാളുകൾക്ക് പ്രവർത്തിച്ചു ഗസററക്കാണ്ടുകെടാട്ടത്തിൽ പേര് നാ. അസ്സറദമേന്നു അതിനെന്നപുറംപൊമ്പയിൽത്തിരിച്ചു കൊണ്ടുനാ).

പാഠി—അവിടെ യജും അതു- ഏതാണ പാശ്ചാത്യ എന്ന ക്രി കെരുക്കെട.

ഡാസ്റ്റ്—എണ്ടാതിരിക്കു.

പാലു—മിണ്ണാനിരിക്കാനപ്പോ നാങ്ങൽനന്നിരിക്കുന്നതു. വേദക്കാവിയും ദു നിധിയിൽ ആശു വേണ്ടെങ്കിൽ വേറൊ അനൈപ്പക്കിക്കും. മേഖലം education ഇവിടെ നിയക്കുന്ന കരിക്കുളം ചുവന്തിയിൽ ആണ്.

କାଣ୍ଡ—ଏହିଙ୍କାଳ ଯାହାରକୁଣ୍ଡତି ବେହୁଣ୍ଡଗ ଜୀବାଳି ଶରୀରଯଥିମାତ୍ର ।
ଲୁହିଦାକୁ ଡେର୍ ଡେର୍ ଲୁହିଦାକୁ ଲୁହିଦାକୁ

പാര്വതി—മുനിക്കിളിപ്പാർക്ക് ഒന്നിലില്ല നോക്കാൻ- അടക്കിയായിട്ടാൽ
മുഴുവൻ തന്റെ കിലേരും മാറ്റം -

ഓയു—ഈതു കമ്മ ഫോക്കിക്കുയു. അതിനെല്ല കണ്ണാരനിരിക്കു-
ന്നത്?

പാരമ്പര്യം—മേലാ— അവനവൻറിക്കും അവനവൻ!

அனுரா—“அறத்மகனத்ம் டாவயனிறு”.

ஓடை—பாவயழூக் சேக்ர்- அடேஸ்ரத்தின்றி நான் என்னினை ஹரிகங்கு! வெளியிலை ஏவிடெ போன்றா?

பனுவா—அது invitation ஹலை? அநு போராதைதென்றா? மீண்டும் வந்துபிழுக்கபேச்சுந்தென்ற ட-ங் ஸாக்ஷி.

ஓடை—அநு பாவயங்கு. அவங்கவள்றி அலிமாங் அவங்கவர்.

பனுவா—அலிமாங்-rubbis!

ஓடை—ஊயவந்பிழுக்கு யூடெ கைத்தானையிட அவேக்ஷிகளை நீ கண்ணிக்கட்டி உபலேக்கிக்கொனா?

பனுவா—வேளாலெங்கில் கால்தானையும் குழிகளையும். மேன்ற நிதியு போகாந் மட்டியுள்ளங்கில் ஸாந்துக்கு வரா... அதுதான் காக்க அரங்குயிருங்கின்ற நாட்டை பூதுமோஸ்தமக்கிட கட பட்டி promotion குடி கிடூம்.

காலி—ஸாந் அகத்துறோபான். ஹவிடெ நினால் ஏனியை வழு வெரியூங் வகு... (போக்கா).

பனுவா—ஏனா அனுராந் மின்னாதறு?

அனுரா—போனா ஏனாக்கிதிட ஸங்காய்சிபூ. “ஸங்குலஸாஸ் காவுங்காருயனை” (துக்கமேனவாஸ் ஹவேலிக்காஸ்)

துக்க—Wish you joy! ஏஹ! கை வஜங்கா அவை கிடூங்கத்? Croesus அனுயிழபூாயி! க்ரியி காவில் தட்சுக கேக்கிடேக் ஹஜ்து. ஹக்கும் புதுக்கித்தில் ஸங்காய்சிபூ. கீடோ ஏந்தினா அவைன் கோட்ட கயத்தறு? பரிஜ்ஞாக்காரியாய டாங் பேவியை கண் பூங்க knight and troubadour அந்காந் கட உங்கலம் கோனி. “The age of chivalry is not gone, you know”. Burke-கைக்காட்டு கூடப்பில் தழுது.

பனுவா—நையர் சௌரி மந்திரியாக்கியில் ஸ- மேன்ற கல்லிபா ஸாந் துட்ணையிழபூங்கு அவிட்கா ஸப்டதியில் கயஞ்சு பொழுது உகயங்கினா. Congratulatioன்^{ங்கு} thanks பாயுக்கா.

ஓடை—Ditto, ditto-

తుండ్ర—Bygones be bygones. గోవిం! గోవిం! పి
గో—అత పుడవకొడకి పోగాగెం?

పత్రము—ఇవిటుగాతమిల్చు-

(పరమగాడకిదిప్పు, మాతాశైల్పీఇత్త, న్నాగయగాపిఇత్త ఇవఁ
ప్రాచెరికింగా).

తుండ్ర—ఱాళ్ళుగా కసెరకిలు క్రూరి కొళ్ళవత్త— (ప్రాప్తికాగం
కాంపారమిలు కొళ్ళవతుగా— ఎష్టాపెతుం లురికింగా) ఏగు-
కిద్దుం రిడం పోగాత్త?

పత్రము—ఎడపాకు తఱ ఆవమాగం సంఘిష్ట. అంతిం తఱ గీ
ర్పుతని ఎష్టావతుంక్రూరి ఉణ్ణాకింతరగాం— మాయవస్తుపిఇత్త పె
ర్స్సీం ఎడపాకు ఇత్త అత్తరోలుం అత్తభోమికింత అత్తగు రికిలు
కిం డింగువుండాపాకియత్త— అంతింగాయి మకఠ కెశవింక్రియ
గాం ఆవమాగియిల్లుం చెయ్యి. కూర్చుమెస్టుం పురుతువగాప్పుండ్రి
ధృత్తికింగా యలియ కాలుగుకిలు ఏగు మంస్యియించాల్చి.

తుండ్ర—అండిగిన అందియగాం అత్తరోలై.

మాతాశైల్పీ—ఇవిటాస్థిం ఆటగాకక్కికిలు ఇష్టాస్థిక్కాగాం వెండా
చెయలచెయ్యి మర్గాలియిలు చెగుం తఱతఱగా పిటిష్టుకొళ్ళవ
గానిరికింగాత్త? ఎడపాకుతమిల్చు అందియగినిరతనిం.

అత్తరో—అవీకిరత యిల్రకిలు ప్రశ్న పూలుకింకొపొబెయా
గు—సాగేతాత్తపరణ్ణ, వెంగాలు— వెంగాలు— ఇరితాగాం వెండా-
గాండెవెద్దుప్రికితాం ఏగు—

సారా—ఎగుంగా అందుగినిరవిలు తఱతఱగాల్చ. నట్ట కొంచెన్,
శించెచుంగా పాచిష్టుచీంట. ఆవపాంగ కాశ్చం శంఖపత్రతాళ
అత్తరో పాగుత్తప్పుంది ఏట్టిశీప్పుంగాయిల్చి. ఏంగాయాల్చం ను,
చుం క్రూరం మామాత్త.

ఎణ్ణు—అందియగినిరతనిం అత్తరుం పోకెగాలు— ఇత్తచెయ రీట్ర్చయం
శాగాగుల్లు. (తుండ్రమెగుంట) అండిగిన అంబెల్లు, సాహ?

తుండ్ర—Individual స్పాతార్థుం వల్పిష్ట వృత్తగాకాలం! పిగెన
ఎం పరయారమిల్చుత్త? విక్రుమమెగాం శాం—you know old
history?

മാത്രം—എങ്കിൽ എല്ലാപേരെല്ലം കന്ന തടക്കണം നിയുധിച്ചിട്ട്
ഈ. ഇവിടത്തുകാരിൽ ഒരു പ്രാണി അതിനുംതു ഉണ്ടായി
രന്നതുടെ ഏറ്റവാന് എങ്കിൽ നിയുധിച്ചിരിക്കുന്നത്.

അതോ—പത്ര—നാലു—ഭാസ്യ—ദേഹ്! അതെത്തന്നു കാഴ്ചനാണതു ത
നെ—പരിക്കണ്ണം ചീലർ!

എല്ലാ—നേരം അധികമായി— പോകെ— ജോപിയുണ്ട്. Good
bye Madam! Good bye Menon! “Forgiveness to
the injured doth belong” എ—വാ. (പോകംവചി അതു
രമഗതം) A pair of muffs!

പത്ര—എന്നാൽ എങ്ങെല്ലം അംഗീകാരത്തിന്തെത്തു, മുഖ്യമാണെന്നു
ടെന്നരുമീറ്റരു പറയാതെ ദേശവുകളാണ്! ഉ—ഓ—! ചൗരാം ഇ
ഡാക്കനോം “പാജിത്തതിപ്പുവമാനം വംശദൈവത്വം സ്വർജ്ജനന
നാം വരും”— അരുപ്പൊന്നു അരുണാല്ലൂ യോക്കം.

അതോ—എല്ലാം സാക്ഷാത് പാലാച്ചിശായിയുടെ മംഡലിവേക്കു
താ! (പത്ര ഗാംഡിരമുപ്പ്, മാത്രാജപ്പിള്ളി, നാരായണപിള്ളി
ബാവർ യാദത്രാപചാരങ്ങളാട്ടുക്കുട്ടി പോകുന്ന).

പദ്ധതി—ഇംഗ്ലീഷ് ദോക്കി sweet, ഒരു big eyedia. എങ്കെല്ല കി
രുപ്പിലുണ്ടെങ്കിൽക്കാരെനാജ്ഞ പായുന്നത്? മോം പാഡിപ്പും അര
ങ്ങിനെ ഉണ്ടാറിഡ്ഡ, you fox? എന്നാൽ ദോക്കിക്കൊള്ളു എ
സാമത്ര്യം. പതിനാറം തീയതി റാറ്റു ഒരു ലേഡി അതു
ceremony-ജിൽ ഇപ്പോൾ ഒരാക്ക ക്ലാപ്പുവേശം എങ്കിൽ (പ്ര
ഥാഗിക്കുന്നണ്ട്- Organation power എങ്കിലും ഉണ്ടാ
ണ്ടുവെയ്യു എന്ന അദ്ദേഹം തെളിയും. പതിനാറം തീയതി റാ
റ്റി തുറും എട്ട് മൺിക്കു തുടങ്ങി ഒരു സൗഖ്യത്വം അതിനെ
തുടങ്ങാതു performance-ം പത്രം വല്ലിടത്തും വന്ന നി
ന്നു കിണ്ടുകൊള്ളു- പോട്ടിഭന്നുമാണം!

രംഗം എൽ.

ഭാഡ്യരമേന്നവർന്ന ഗ്രന്ഥം.

[P. B. Menon-ാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട “മഹിളാസാത്രജ്ഞം” എന്ന സംഗ്രഹപ്രധാനനം അടക്കിയിക്കുന്നതിനു കൈകൾക്കിടക്കുന്ന] (പഞ്ചാദിതം മലുരാജാവർന്ന വേദം ധരിച്ച പ്രവേശിക്കുന്ന)

പദ്ധതി—ഞാൻ താഴൊഴുക്ക് വഹിക്കുന്നു. Education എന്ന പറയത്തക്കു കിട്ടിട്ടില്ലവെറു മിണ്ണോന്നും എത്ര വിരാശ മടക്കാരുണ്ട്? റബ്ലാ ദ്രോനാം- അവക്കും വേണ്ട മാനവുമുണ്ട്—നട്ടുകൊണ്ട്? എന്നും ശ്രമംകുളു “Sailing under false colors” എന്ന കുതകുത്താക്കട്ടീ ചില മുതൽ കരഞ്ഞോരു ചരയുന്നു. എന്നും നിന്നും പൊടിമിന്നരക്കുന്നിരിക്കുമ്പേ— മുന്നാൻ, പണ്ട് പിംഗലു അനുഭംഗിച്ചതുപോലെ, ഞാനന്നിനാണിസാഹസരം ചെയ്യുന്നതു? ഇവക്കാണു ഒരു സായുജ്യവും കീടാനില്ല— എങ്കിലും അനുരംഭിച്ചുപോയതുകുണ്ടു് ഇതു നടക്കുമ്പേ. ദിവസരഖ്യലി ഉപിംഗിപ്പിക്കാതെ ആരു മാധ്യവന്നപിള്ളുപോരും ഭാഡ്യരമേന്നവർ എന്നു എഴുത്തിൽ എഴുതുകയും എന്നെന്നുടി ക്ഷണിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഫാക്ടില്ലായിരുന്നോ? ആരു തെററുകൾക്കും അയാൾക്കും ഒന്നു പരിക്കെന്നു പേണും. മിറ്റുക് മേന്മേന്മും മുദ്രപ്പാർക്കുചെയ്യുകയും മുതൽ കീടാനും ദഹകന്നതുകൊണ്ടു് വധിയും ബഹുമുഖ്യരായി നടക്കയാണ്. ഇതിലേപാടു ഒരു സഹായവും ചെയ്തില്ലോ— എന്നെന്നുള്ളുന്നതിനുള്ള പ്രയോഗം ഞങ്ങൾക്കുപറ്റുന്ന പത്രങ്ങളാണ്.—————
മുണ്ണേഡ്യംരംനും വേദം കെട്ടാമെന്നു സമാതിച്ചിരുന്ന മിന്ന ക്ഷമിയെ കാണുന്നില്ലോ— വരുന്നെങ്കിലും വരക്കെ— അബ്ദുക്കിൽ ആ പാട്ട് ഞാൻ ചൊല്ലിപ്പെണ്ണല്ലോ. (അണിയരയിൽ ഓരാക്കിട്ട്) ലാം ക്ഷമാദാവിയും, മിത്രവധനം പ്രവേശക്കാത്തതെന്നാണ്? ഇതു കൈകെ മട്ടിയാണൊക്കുകും ഇലിലു എന്നൊന്നു ചേന്ന്? ആരുംകുംബം വല്ല ബഹാബന്ധവും പ്രയോഗിച്ചോ? (ലാക്കാഡമിവിയും, മിത്ര വലക്കം പ്രവേശിക്കുന്നു).

പാംക്ഷണി—തന്നെക്കാത്തവത്തുടെ മുമ്പിൽ വന്ന അട്ടനാ കാഞ്ചം വിചാരിക്കുന്നും തൊലി കാരേള്ളു വഴിഞ്ഞുറിപ്പിപ്പോണു. ക

எனிக்கேடுகளை உழைக்க என்றால்கூபு, ஏன்றால்பும் பலர் பர ஆரோவுலை வாசத்தை குறித்துதான்?

மிடு—ஏன்றால் கண்ணிக்கீ— எப்பும் ஸ்ரீகிரு. ஒரங் நாட்களை கொடு நார் உழைப்புக்கு பூமிகளை பறமலைகள்.

வனு—ஹிம்புமாளை அதெல்லாம் பாய்கின்றது? நாம் தமிழ் ந ஸ் பாலாபிமூஸ்நீஸ் வேளை? எாந் ஏன்றால் பாட்டு செல்லி நுட்சீகை.

மிடு—ஒரங் காட்டுத்தகல் அங்கெயிப்புந் புதுக்கல்லீரங்களை வே என். பிளை கூங். ஏதுகில்கியங்கும் பாகிலு. காலு வ ஶிக்கு ஹூம் பறுத்தே அதுயொல்ல. அது உதக்கியங்கு யாழில் நகர்லூந்வதா.

வனு—ஏற்றுப்பாயும் நினைக்கு? கரக்க! ஏது மேலால்! நான் மாயாலு ஹைகை பாவாந்? நாம் வேலங்கல்லித்துவது ராஜ வேலங் ஸ்ரீகிருகள் அல்ல? நினைக்கு குறை lady அ. ஸ்ரீ?

மிடு—வனு—நூதாம் மஞ்சாப்பக்காப்பாய்க்காத்—எாந் வேயியோ? ந ஸ் ஹுரக்குத்தியதுவம் பிடிசு நாயகர்ஸ்ரீயாளன்.

மது— (அங்கினால் நுட்சீகை பாட்டுக்கை)

நுவாரி—பாலை

தலைமிழிமமங்கா—ஜெலுபக்கெப்பூஷ்காமாங்

வலைத்தெனாகியில்கா—வலைக்கெஞ்சாம் செறுவைத்து.

நெல்லிந்தான்தை யிலூந்—வலு யிலுக்குஞ்சாக்குகினிமேன்.

நாதினாங் நாவயங்குநாமாகங்காங்கு ஹருங்கி, பக்ருங்கி, கு மாளிங்குப்பாய திபுநாங்குக்கிளை அதேயாத்துப்பாதாதுகி வாங்குக்குக்கிசெத்துந் நாங்கை பூதுப்பாய்க்குங்கை கா மேப்பாங்குக்குந், காங்கிரிவாங்குநாங்குந், ஜங்காரிஸ்குக்குந் வாங் அதிக்குந் கு வலைத்தை நுட்சை உண்களை.

காலி—(யிழ்சுக்காந்தா வேசுத்தில் பூவேலித்து) அது ராப்பு நிக்கு— “அங்குப்புந்காவிலக்கிப்புந்— தலைப்புந்— வியங்குங்பாங் மொஞ்சு காஷிப்புந்—” குத்தை மின்று மே?

അസാധേരി—ആര്യ

പ്രാക്കി—ഹന്തമേവല്ലോ എന്നെവം ഒളംസീന്നും
പന്തമല്ലിയേക്കു തെള്ളേരേ-
രാക്കിനുവലനമൈ— കേക്കാനത്തടക്കവായാൽ
നൊക്കാതെ പൊറുക്കേണ്ടു— പാകാരിതുല്പച്ചൻകാ॥ ഹന്തമേ
ചെന്നാശ്വാണനാഖവൻ- തശ്ശേനാനിമാന്ത്രകയാർ
സന്താനംതാവകീന്- മേരുന്നതുല്പതാവം || ഹന്തമേ

മധു— വിരമിക്കു—വിരമിക്കു.

വിളു—രമിക്കു—രമിക്കു.

പുണ്യക്കാംബ (പ്രുദ്വേശിച്ച്)—സാത തവ പാജും—

പഞ്ച—ഹത്ത് നാശഭായി! ഇങ്ങനെ മാസത്തുടങ്ങിയാബേജന്നു?
പുണ്യ—(ലജ്ജയേംടു വുസനന്തരാട്ടം)

വെല്ലഹരി—ആര്യ

കാനത്തേനാടു ചേരാഞ്ഞുണ്ടാൻ—
സാന്തയാസ്യുമുന്നക്കാരിക്കു—എന്നെവെ താത ഏന്നെവെ—
സപ്രാന്തങ്ങൾക്കും ചെന്തിക്കു—മാന്തമിനി മാനാന്തമം|| എന്ന—
കാനത്തേനാടുചേപ്പുംനെന്നു—ഞാനാന്താന്നു റിന്നിടാന്തു || എന്ന—

സുതക്കി—ആപക ചാല്ല്

മധു—അരങ്കുളവേലം സുരാചിരംഗി

അരികിൻ കാനനാശുംവേഗം-

കുറുമാച്ചിരിക്കുന്നു കുറുക്കുന്നുള്ളിഞ്ഞിനി—.

തിരവനൊന്തു വരവരനെ—കുട നീ ദെയ്യും വരണ്ണായും.

സൃഷ്ടിഉന്നേഷ്ഠാഡും ചുട്ടെപ്പുട്ടു റംദരും അക്കുപ്പരാഡോക്കാഡു
ചുട്ടും ഇന്തു ചുടു ചുടുരു മഴുരു പുഞ്ഞകായിപ നമിഡു
ഗി ടിംഗിരിടിപ്പുദ്ധവാംരായ അക്കുലിക്കപാലും നിത്രും നമി
ക്കുന അനന്തചാലണ്ടേളംടക്കടിയവനായ അനാം ജീവസ്തുക്കി
യശുപ്രതാപപ്രുദ്വനായിരിക്കുന്നും, അരുദു! നജ്യുടെ സന്താ
നവജ്ഞിയേ നീ എന്നാണ വെളിപ്പാരഞ്ഞത്? ദിത്രവല്ല—നീ ഈ
ചുപ്പാക്കതനെന ഇക്കണം ഇവിടെ നിന്നും പാരപ്പുട്ടു ‘‘വിരഞ്ഞ

മുരിച്ച പുരത്തിലും ചിരം ജാലനിധികൾ തടത്തിലും- തിരഞ്ഞെ
ബഹുജനപദ്ധതിലും” ഇങ്ങനെ പ്രളയാവനസാഹസ്രംചയ്യ് -
“പൊണ്ടുത്താറിവൻനീരു സന്തരം എന്നു മരിച്ചു പൊടിയുമ്പോന്തനെ
ക്കൊണ്ടുവരാ പോ!”

മിത്രവഹന—സ്വന്മിന്! മിത്രവഹന പാജ്ഞാളിൽ അനന്തനമ്മും
രം! അണ്ണിജാപി ജീവജാപ കോഡാഹപാർഡിണിൽ ലുഹമാണ്ണ
മണ്ണയലോഭകെ- യത്രക്കരുംപി സ്ഥാതംവസ്തു താഴ്സമ്പും അപ്പ്
നേനെ വജ്രംരാജ്വാര പുഷ്ടംപ്രയോഗനെ രെച്ചതിസന്നിധി ഒ
അന്ത്യാർഥി- നമ്മും. (എന്ന പോക്കന്)

വിള്ള—ഹതിനെപ്പു പേരാണു ഒപ്പക്കമെന്നും. (കാളി കഴികെ മുള്ളു
പോരം പോക്കന്. ചലബൈഗന് പ്രഫേഴ്സിംഗന്)

ചല— പിച്ചാഖലൻ മൊട്ടോ- തന്ത്രിന-
കൊച്ചമമചെരിയും വായ് ദൃതതോ.
രാപ്പുകിപ്പുമക്കേണ- ഒലപ്പുകിൽ
ചാപ്പടാംകിട്ടണതിരമണ്ണ്
തവിച്ചാൽ ജപിച്ചോടെ- അങ്ഗുഡെ
തച്ചുമെതലപ്പും ഒരു കുടുംബവർ.
കൊണ്ടാൽ നമ്പുപായം— പേരില്ലുന്നാൽ-
പിന്നയും കുടക്കുന്നും കുടനടിയും-

ഈതു മുന്നെത്താനിന്നെ കന്നാം ബെബിലേഷൻവഹുപുകളാണ്.
പ്രത്യുല്ലാശില്ലെന്നില്ല- പരപ്പു “കണ്ണതും കേട്ടതും മിണ്ണതും
ക്കാലം- മിണ്ണാതിരുന്നാലും- ഉണ്ണാമനത്തുമ്മാരു”. അതുകൂടുതു
മേം! മുതാര ഏഴുള്ള ടെക്കിലിപ്പുങ്കാവൻ പോയവെചി മോഴക്കം-
ആട്ടിഞ്ഞാളിൽ സ്റ്റീവേംഷം റജിസ്ട്രേഷും? അങ്ങുംപെ പുണ്ണ്യതികം
വെ പുറപ്പെടുവേം പുരാഹവേഷം രണ്ട്. ഇക്കാലത്തു കാശ്ചംകാ
ണാന് കാവിയപ്പുംതന്നെന്ന വേണാം. വേണ്ടുന്നപാട്ടം (പാഞ്ചന.)

അരഞ്ഞതുണ്ടാലെങ്കിൽ ഗോച്ചു-ഈന്ത പരിപ്പുംരപ്പോട്ടുകൂടി കുറ
പത്ര വാരിൽ- താനാതനനാഡാതനനാനാ-
സുവെട്ട കട്ടികൊണ്ട കോട്ടെ- അവൻ
വാടമില്ലാമൻ കട്ടിക്കിരാൻപോട്ടു-താനാ- (പോക്കന്)

(മിരുവലൻ പ്രവേശിച്ച മാനുക സംസ്കാരക്കുംണ്ട്)

കായലിന്റെയറിക്കെമ്പയുന
കീയംപൂശേക്കത്തുനിവീണ്ട തുഡാരു
ബാധകോണ്ട വസിച്ചതല്ലിച്ചന
സൂഖ്യയക്കിയങ്ങൾ (അഞ്ചം മാനുകയപനികർ)

വിളു—“കനാരക്കാതമട്ടത്തിത്തെല്ലാ ബാലെ
പൊന്നാരം പൂജ മഭന്ന്-
ഇന്നീമട്ടിപ്പുര നിന്നാണായോഗ്രഹ
ശുംഖ്യജബാണാൻ തന്നാണ” (സുരക്ഷൻ പ്രവേശിക്കുന്ന.)

കാലോദരി—ആശി

മിരു—സുദരശരനിഹബംപൈക്കാങ്ക
ചന്ദനശിൽഘിവചനെ!
കനകമേനിയും കാണരകയറിക്കിൽ
പുളകിത്തമതുന്നീ പുൽക്ക സന്നുവം (പോകുന്ന)

യഴക്കപ്പരാജബാധി—യുവത്രം

സുരക്ഷ—ബാലെ! നഭക്കിനം സുലിനമെഴുഡിന്തു-
വചനെ! കാദരംനേ!
കാലിക്ക തൊലിപോയിനടന്നുണ്ടാലിനിതൊട്ടും
അലിഞ്ചുവംതാനെതെന്നാലുംമൊഴിിലാനെ!|| ബാലെ

പോകട—അപകച്ചായ്ക്ക്

പുണ്യ—എന്തു സാരേ! ചപലത എന്തു സാരേ?
ലഭിതാംവമൊട്ടം ശൈലിഞ്ഞിഹ
മിലിക്കരുകകളിക്കുപെട്ടി
തെളിഞ്ഞിരക്കിവിളിച്ച പോവ-
മിളിപ്പുമെന്തിര ഒള്ളുരേ? നട-
|| എന്തു സാരേ

മധ്യമാവതി—ആശി

സുരക്ഷ—നടപ്പിനല്ലോ ഭാവമിഞ്ചു—നടപ്പുപോൾ നടപ്പാനാഗ്ര-
നടപ്പാനാജന തന്നാൽ നല്ല—നടപ്പുതനേന്നിള്ളേപ്പേരും?
അന്ന നടു നടു നടു മൊന്നു നടക്കേലോ?

സുക്കരം—നാട്ട് പോളിവല്ലോ!

പുണ്യ—എന്തിനെ ഗായുകൾ

സുക്കരം—യാക്കു പോൾ തന്നെയല്ലോ—ഈ തി തെരു സുതപ്രാവഞ്ചൻ
കാവിയാലിന്നിങ്ങൽ

പുണ്യ—കുട്ടം ഫലക്കാ പോക.

(എന്ന സുക്കരരേണ പിടിച്ച പുറത്താക്കണം).

പരിപുണ്ണ്യം പുന്നശ്ശേര പ്രാപിച്ചിട്ടും ദോഗ്രനായ ഒരു ഭർത്താ
വിനെ കിട്ടാതുവക്കാഞ്ചു വിഹ്യമായാ തീനിനിരിക്കുന്ന നൂറു ഐ
വിത്തെത്ത ഞാൻ എന്നിനെ വഹിക്കുന്നോ? അതിനെ എന്നിക്കുന്ന
കിയ ലൈവത്തിനും സന്നിധിയിരിം അന്തുക്കാവലത്തിൽ തീരി
ച്ചു സമൃദ്ധിച്ചുകൂട്ടുന്നോ?

അന്തിയും പോയിതെ- പിന്തയും വേക്കതെ—

അന്തരം ശമിനു—മട്ടിലുംചുതെ || അസംഖ്യരം!

സൗന്തവും വരുമാ—പന്തവും നീരുമാൽ

തെന്തനുംപാട-വിധിവരയാചുതെ || അന്തക്കാരേ!

(എന്ന ആത്മഹത്യക്കു ആരുരംഭിക്കുന്ന- ചലവെല്ലാം ഡെട്ടിയിൽ
പ്രവേശിച്ച)

“പോകാവുംപാടം ചാകിവേണ്ണം- ദേക്കാവേണ്ണം കന്നിയാക്കാ!

കള്ളിണക്കാനുംഡാതു- കണവനിതാ വന്നപാനു-

കാമരക്കും സേഃമരക്കും- റാമരക്കും ഭീമരക്കും-

സാമാജിവേദമോതും- മുഹമ്മദുമീണായാകം || കള്ളി—

(ടി) കണവനാർ പദംചെഡ്ദുന്നതിനായി ഒരുംഗത്തു നിന്ന
പാഞ്ചിതഭും, മുരാഗത്തു നിന്ന ആപാദച്ചുഡാ ചടനമണിഞ്ഞ
ചാഞ്ചം (പ്രവേശിക്കുന്ന)

പണ്ണു—(ആത്മാചുട്ടു മാറി) ഈരാറ്റുവേഷം! പെണ്ണു
പോളിടു സല്ലുനിൽ കൊറി ഇന്ത ചെഡ്ദുങ്ങെന്തു വരുന്നതിനു ആ
ക്കാണി അന്താന്തി തോന്നിയത്?

(എല്ലാഭും സാക്കീഡം (പ്രവേശിക്കുന്ന)

മാക്കു—ആദ്യോചനക്രമാതെ നടത്തിയാലത്തെ അവസാനമിൽ
നെയ്യാണ്.

കാളി—ഹതു പാച്ചൻ അല്ലിയെ! എത്ര ചന്ദനത്താടിയിൽ വീഴ്ച നേന്നാ നീ? അടക്കിയതിരബെക്കു പുക്കണ്ണോപാദൈയാ?

പാച്ച—പുക്കണ്ണും കരിഞ്ഞും പോയില്ലോ—ഭാക്കരമേനവന്മാരെന്തെ കുറ എഴുത്തിനാ (പദ്മാലിനമാഡിച്ച പൊക്കിച്ച പായിക്കുന്ന തിനിടയിൽകാളിയേംട പാച്ചൻ) എന്നും കാളിയക്കു! എന്നു പറയണമാവിടെ? കൊട്ടും കൊറവയും, പിഞ്ഞും പിറക്കും യും, നാഗവത്രെം ഭാവസ്സാരവും, പായനയും പശ്ചാത്യക്കും, അഞ്ചിനാഡാരും ചൊച്ചമമാരും, പാടവക്കാടും ഭോപ്പിനുകൾക്കും, പെന്നസ്ഥിമാരും ലോരാജുലാരും, വിയേക്കളും പടക്കരും, തയ്യരാന്നും രാച്ചുതു അഞ്ചുതെരുളും അലവട്ടിവരെയുള്ള മുള്ളും കുടി, അക്രമേനവന്മുന്നം അശ്വേട്ട വിമര്ഷകൾാരും, തീവെട്ടിപ്പോലെ കോവിദന്നകട്ടിമേനവക്കും കൊച്ചമുന്നം, ധ്യാനങ്ങളും കുറ കുറ പിളിയും, അബവന്നും! അവിടെ കുറ പാലാ ക്രിവയനും! പാച്ചനെ തോറിപ്പിടിച്ചൊണ്ട് അ നഘ്രയാൻ, എല്ലാം, ചൊള്ളരാം, വയ്ക്കിലമുന്നാരു. ഇതു ചെട്ടത്തിരിക്കുന്ന പാട കണ്ടില്ലോ? പ്രസവങ്ങളും മറ്റും ചെന്നപ്പും അവ ക്കാക്കു കുറ പൊക്കപ്പു!

പദ്മാ—എല്ലാവരും ഒറ്റം എഴുതു കേരളപ്പിൻ— പങ്കജാക്കിഅമ്മയുടെ ഭാഗ്യം-നമ്മുടെ കുട്ടിത്തിലെപാനാലുവെയാ? (എല്ലാവരും കുട്ടാം-പദ്മാലിനമാഡിച്ച പായിക്കുന്നു—) “ഞാൻ ഹതു പേര്ണ്ണും മായ വർപ്പിഞ്ഞാണവർക്കാളുടെ എഴുത്തുഭൂതിയിൽ വച്ച എഴുത്തുന്നതാണ്. കമ്പിയായ എന്നും വള്ളനാശക്കരിക്കും അംഗിരമായ പരമാനന്ദക്കാണും എന്നും പ്രഭാവം ഇരുപ്പാണ് പുജ്ഞിംഖയിരിക്കുന്നു. അതിനേക്കുടിത്തെന്നു, നമ്മുടെ മനസ്സിന്നും അവിശ്വാസവെക്കു റിച്ചുജ്ജിവോധ്യംകൊണ്ട് അതു ലജ്ജാവുംകലമായും ഇരിക്കുന്നു. മറ്റൊളംവരുടെ സ്വഭാവങ്ങളേയും പ്രഭുത്വിക്കുള്ളുംകരിച്ച നിയന്ത്രണ മനസ്സിൽ മുൻവേബാധനമുണ്ടാണ് മുറഞ്ഞാനമാരും എത്ര സദാ ഭാരതലിലാണ് ലഭ്യമായി ഉണ്ടിച്ചോക്കുന്നതു? മുറഞ്ഞാണ് പമ്പത്തിനും, അതുകാശവും, സദൃശവും, കരെ വള്ളുത്തിൽ-നമ്മകു കാണാനെടുക്കുന്നു. എക്കില്ലും തന്നുമാറ്റേതു കരിന്നവും, മുന്ത്രമവും, രണ്ടാം തന്ത്രത്തു പരുമ്പുറുവും, മുന്നാലേതെന്തു അഞ്ചുപ്പും ശീതളവും, അതു

ഞാനാളു യാസുവദേശാധി ആട്ടത്ത കാഴ്ചയിലാണെങ്കാ നമ്മകൾ സംബന്ധിച്ചു. രാധവർപ്പിള്ള പേജ്ജുംരധകളും കുടംബവും നാം മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നതുപോലെയെല്ലാം നവീന വി ത്രാംഗം എന്നതു ഹവിടെയാണ് പുസ്തിചു മലിചു വിവരുന്നത് ——
 കേരളത്തിൽ മുംപുമമരമുണ്ട് പറയത്തക്കവിയത്തിൽ മംഗല മായും കൊല്ലംഹലമായും ഹവിടെത്തെ വിവാഹക്കംം നടന്നിരിക്കുന്നു. അതുണ്ടാണെന്ന മുൻ നമ്മല്ലെങ്കിലും പേജ്ജുംരുടും പെരുന്നതുനിന്നും അയാളുടെ മുന്നീയപ്പെട്ടം പിന്നെപ്പെട്ടാണെന്നും അംഗീരാം ദാഖ്യയോച്ചം ഒരു കാഴ്ചയിൽ മഹാ ചത്വിവുചെയ്യു, രണ്ട് കാക്കകളേയും ചരിത്രപ്രാഥി റിക്കുന്നു. എന്നെന്നുണ്ടാണെന്നും അവർ കണ്ണികളുടെ അയച്ച എഴുതി നെ മുയാർ മുടക്കംവച്ചു തടഞ്ഞു നശിപ്പിച്ചുകളാണെന്നു. അരിതാണ് കണ്ണികളുടെ ക്ഷണാമില്ലാതെ അരുയതു. അരുയാർ അരു ഭേദന്തി എന്നു പട്ടിജ്ഞക്കരുതു മേഖാൻ കടക്കരുതുനും എന്നും അയാളും രാം സാച്ചിരിക്കുന്നു. അതു വിധിയെ കണ്ണികളുടെ ക്ഷണക്കാണ്ങ്ങം അരു നാഭരിക്കുന്നതു. വയ്ക്കുവരുണ്ടാം ഒരു മുന്നുത്തിന്തിനുതുനും ഹവിടെ നിന്നു തിരികുന്നുണ്ട്. പക്ഷജാക്കി അനും അവിടെനിന്നു പോ നീതിപ്പേക്കു ക്ഷമയാമുന്നും ചെയ്യുന്നും അവിടെ വരും. അപ്പേരും പിന്നുമുണ്ടെന്നും ഗാവിന്നുകളിലേനും മുത്തുവായി ഒരു വലിയസംശ്വം ഉണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു ക്ഷണാത്തിൽ നാടകം നിറുത്തി എല്ലാവരുമുണ്ടും സംക്രാന്തിനിനു വേണ്ട ഒരുക്കപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകയും നേരം പോരുന്നതിനു പക്ഷജാക്കിക്കു മനസ്സുവാം ഉണ്ടാം? ” എന്നു വിന്റുമുണ്ടെന്നും അവർക്കുചുവാചിച്ചതിനു മുമ്പുടക്കിയായി, “എനിക്കു അപ്പുന്നായി അവിടെത്തും സംശ്വരിയായി ലീനാക്കി അഭ്യന്തരയും അഭ്യന്തരയും അവിടെത്തെ മക്കേന്തും ഹിന്ദിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എനിക്കു പുസന്നിപ്പാനു ക്ഷണമില്ല” എന്നു സൂന്ധിരമ്പുഖിയോ ടക്കുടി പരകയും, അന്തുയാരയോച്ചക്കുടി രാധവർപ്പിള്ളാണവൻ കളുടെ പാദത്തിൽ വീണു നമ്മുടിച്ചു താൻ ഒരുയിടെ കാണിച്ചി സുപ്പളം. സുപ്പാതത്രുതിനിനു മാപ്പുകൊച്ചുതു അനന്തരഗ്രഹിക്കുന്ന മുന്നും അപേക്ഷിക്കുയും ചെയ്യുന്നപ്പും, പക്ഷജാക്കിയുടെ ജ്ഞേയ

സുപ്രേഖനായി ജനിച്ചിരുന്ന എകിൽ ഓനിക്കു എത്ര മധ്യിലെ ശാഖിത്തുറന്നുനെ എന്ന ദേഹനിദ്ദേശം— ഗാർഡനായ പ്രൈസ്റ്റ്‌സ് പങ്കജാക്സിക്കു അംഗമായിട്ടുള്ള കൂടു കേഷാഡംകുടാതെയെക്കില്ലോ, തന്നെ മന്ദിരങ്ങളുടെയെത്തു അതിനു മിച്ച പുരുഷുട്ടനാ ബാധ്യതാഭാവഭേദംകുട്ടി “എന്നും മഹാശിംശാഖാഭാവത്തിനെല്ലാം എന്നും ആത്മാവു ഒരു പരിവേശ മായിരിക്കണം. ഗോവിന്ദൻകുട്ടിരേന്നവൻ പങ്കജാക്സി പരമഖവസ്യ വും, സുവഭ്രംഖാലിക്ക് ഭാഗിനിയും, സംഘകംബാളിയും ഉദ്ദേശകാരിനിയും, ആയിരിക്കണാം. ഒരു സംബന്ധത്തിലെക്കില്ലോ തെന്താവിനോടു കാണിക്കുന്നു മുത്തപ്പറ്റു ഭേദമില്ല, അംഗാംമാത്രമെങ്കിലും മാർക്കുന്നു മാല്ലീ കുട്ടിയില്ലെങ്കിലും നടപ്പിലുണ്ടും സമാഖ്യവന കൈക്കണാഞ്ഞുപോകുന്നു ചെയ്യുമോകാരം. ചിലപ്പേരും പുരുഷപരമായതുമായി അവലുംബന്നുകൊണ്ടിരുന്നു— എന്നാൽ മുംബൈയിൽ നിന്നും നേരിട്ടാണും പോയി, അതു കരിക്കുമും തെന്താവിനാട്ടായിരിക്കുന്നതു്” എന്നിങ്ങനെ മുണ്ടാണാംപുരുഷനും ചെയ്യുപ്പേരും കൈന്തള ചെ തന്റു മുഹമ്മദിലേക്കുയെഴു കണ്ണപുരാ ഞാൻ കാംിച്ചു.— നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ള സുറി പരിപ്പും ശ്രദ്ധാഭ്യാസം മുഖ്യമായും മേഘനാഥവർക്കും സ്വപ്നം കൂടു പ്രസ്തുതിക്കാണും ഇടവന്നു. അ രജുക്കും വെള്ളിരാത്രെട പ്രസ്താവനമാണോ അഭ്യർത്ഥം എടുത്തുപറ്റി തു. പരിപ്പുംരാജുംമുഖം സാദൃശ്യായികവധിക്കുന്നു തീരെ വി സ്വരിച്ചുകളുയരുതെന്നു അഭ്യർത്ഥം വെള്ളാനമായി— പരക്കു ഞാൻ മുത്തപ്പായി ചിപ്പതുടെ മംം ദിക്കിനുത്തക്കവിഡ തിരി—പ്രസംഗിച്ചു, മനസ്സുതിയിൽ നിന്നു ഒരു ദൃഢാക്കം അഭ്യർത്ഥം ചൊ ഷ്ടിയതിനെ ഞാൻ അപ്പോൾ ഏഴ്ത്തി എടുത്തുകൊണ്ടു.

“അതുന്നും പുജുന്നു-രമഞ്ചതു തത്തു പേരുണ്ടോ?

അതെന്നും ന പുജുന്നു-സാധ്യമുണ്ടായിരുന്നു.”

ഇതുകൊണ്ടു അഭ്യർത്ഥിനു സുരിക്കുളും പക്ഷാഭാതിപം പ്രകാശിക്കുന്നു. അടീയൻതിരഞ്ഞിലെ പോകണ്ണം എന്ന നേമംട്ടു മുണ്ടാണും തുണ്ണിലേന്നുനുകുട്ടി ഇവിടെ വുവിയ പ്രമാണി കളായിരിക്കുന്നു— അതു ഫേരാലിരേമണി British Peerage-°

“Familiar Quotations”—ം മുഴവൻ മുന്നെ ചൊല്ലിക്കുമോ എന്ത്. ഒരു ഏഴുത്തിനെ പാചിനാണ് കൊണ്ടുവരുന്നത്. ഇവൻ വളരെ നല്ല കുട്ടിത്തിലെന്ന ഇന്നെ മനസ്സിലായുള്ള— ഞങ്ങളെ പ്രഥം ഇതാ വന്നുകഴിഞ്ഞു.— അരത്തുവില്ല.

“P. N. ദിനാക്കണ്ണിൻറെ മഹാവിക്രിയാണ്. ധിക്കുമേരേനാൻ ജീവിഞ്ഞവർകളുടെ മകളാണ്. അക്കമെ ബുദ്ധിസ്മാളും. പിന്നീട് പറയാം. അപ്പോളും വരവു ഏപ്പണ്ട് ചെയ്യുന്ന ദിനാക്കണ്ണി അഭയുടെ അവാക്കുപറ്റം തുമ്മുമ്പാണ് ദിവ്യാഖിംജിണായതു്.”

പദ്മാ—(ആര്യമാര്ത്തം) ഇതേപദം എന്തു ശാഖവിത്തും! വധിയ സങ്കടമായി— അതേ! പിന്നീട് മേഖലിക്കുതും. (പ്രകാശം) നമ്മക്കു പക്ഷജാഹാൻറെ അംഗിയായി എത്തിരോക്കാണെന്ന്, കമ്മാ അതിൽ വേദാംഭാണാം. (ഹാളിയും പാചിക്കുന്നുമീനു എല്ലാവ കും പോകുന്ന—എല്ലി രംഗത്തുനിന്നതെന്ന വേദം മാറുന്നു)-

പാചി—ഹും. ഇവിടെ ചാരണലംതന്നെയെ? എല്ലു് പേരും മുടിക്കു പേരും വിക്രതാളും മിണമിണിണിക്കുകളു് പക്ഷജാക്കിക്കുചൂഢ മേ പന്തിനിൽ തളിച്ചും കൈക്കിപ്പുട്ടിച്ചു നെക്കിയും പരായാക്കു നായിടെ.

കാളി—എന്നറക്കു കനം പറയാതെ. എന്നറക്കുവാറിടീടെയുണ്ട്.

പാചി—എന്നറ ചോദം കുറും അവിടെയുണ്ട് കാളിഞ്ചു—അതു സംശയക്കുണ്ടെന്നു പട്ടിച്ചു കൊള്ളാണ്ടു പുതരും പേനുട ക്കും കാൻ ഫീമയീസു എന്ന് വന്നിടുണ്ടോപ്പോലും-

കാളി—അതുംസത്തുനു പറയാതുടോ.

പാചി—അതുംസത്തുനു കേക്കുണ്ടാ നിങ്ങൾ (പാചനം)

കുന്നുംചുക്കി-മനാരപ്പുചുടി

ചാറ്റുക്കരിതൊച്ച-ചന്തിരപ്പുചുത്തി

ചന്തംതുളിനിടപേ-ചന്തിരചുവിവരവേ

പാരമ്മാ-കാണമ്മാ-തന്ത്രിന്ന നന്നാനു- വെള്ളേവേഷ്

പട്ടംളം. (പദ്മാദ്വാനം പ്രവേശിക്കുന്നു)

പദ്മാ— (ആര്യമാര്ത്തം) ഇതുകൊണ്ടുനും അടക്കുന്നവള്ളു ശ്രൂ

വർ. ലാവണ്ണൻ കളിച്ച നടക്കന്ന ചില ലാവണ്ണനും, പിട്ടക്കാഞ്ച പിച്ചിയുന്ന ചില ഫിലാസമ്പർശം ഇവർക്ക് പെണ്ണും ഒരു കളിപ്പട്ടംമൊയിരിക്കണംപോലും ഈതു ഇഷ്ടപത്രം മെരുവക്കുംണ്ട്. Miss Pancake ആന്റ് ഒപ്പേഴ്സ് എപ്പോഴും കേട്ടതുടങ്ങുന്നത്. വലിയ കൈ ഭ്രക്കുവത്തിനോട് മുളളിച്ചയാണ് കേട്ടതുടങ്ങുന്നത്. സുക്കിച്ചിരിക്കുന്നെട- ०१० സദ്വാഹംഘനക്കാർ, ബെക്കാർമ്മനക്കാർ, മശക്കാനിഗ്രാഹക്കാർ ഇവർ എന്തു സംശയിച്ചു? സംക്ഷാരം മായ അദ്ദേഹ പരമുഖത്തിനു സ്വീകൃതിസംഘാരംക്കാരെയും നുകക്കാരെയും നുകക്കാരെയും അംഗങ്ങളെയും ജൂഡിഷ്യൽ അംഗങ്ങൾിലും? റാജാക്കന്നാർ ഭരിക്കുന്നതു സ്വീകൃതിംഗത്രതു യാന്ത്രേതാടക്കുടിയ മന്ത്രിദ്വേവനു അദ്ദേഹി? വിശേഷിച്ചും ഒറ്റ ഒരു ഒപ്പേഴ്സ് കാണുന്നെട- കിഴക്കേട്ടും ഭദ്രമണ്ണത്തെ പടിഞ്ഞാറു ദോട്ട് ആക്കിയില്ലെങ്കിൽ അന്റ് ചിംഗാഡേം നൂൽമായിപ്പോകാൻ!—ആധികർ പന്നതുടങ്ങി തല്ലംലുന്നതു ഇവരെ ധമാന്ത്യാഗ്രം സജ്ജീരിച്ചുകൊം (അക്കരുപോയി എല്ലാ സ്വീകൃതമായി ചന്ദനം, ചനിനീരു, പുസ്തം ഇരുംപിക്കുളംടക്കുടി വിണ്ടും മുദ്ദേശിക്കുന്നു— മദ്ദവശത്രു നിന്നും വിനുമേഖലോന്ന്, മാധ്യവന്പിശ്ച, ഗൗഡിനുകടക്കിമേഖലോന്ന്, പക്ഷജാക്കി, ഭാസ്യരമേഖലോന്ന്— ഇവർ മുദ്ദേശിക്കുന്നു).

പദ്മാലീസ് മുതലായ സ്വീകാർ

മഹിളാസദ്വായ ദാനൃ-ഗ്രീക്സഭാദായവിധിനാം

നാഡാമോ വയ മത്രം-ഐസ്റ്റിജയമംഗളം.

സംസാരഗാനയോഗ-താളിആര്ത്തിവയുവാം

നാഡാമോ വയമത്രം-ഐസ്റ്റിജയമംഗളം.

വിനു—ഇക്കുറി തിരുവന്നെപ്പുറത്തു വന്നതിനോട് ശേഷം ഉണ്ടുകളും അറബാദവജ്ഞാളം കാരണപട്ടിയിലും ഏനിക്കു പരമാന്ന ഓബ്രത്തന്നും. മിസ്റ്റേസ് ഭാസ്യരമേഖലാം മിത്രപ്പളിം റാജാ യോഗ്യമായ കൈ സ്വാഗതം നുകകിയതിഡ്രക്കു മന്വതിമാരുടെ പ്രതിനിധിയായി നാന് വന്നും പറയുന്നു— നാശുടെ മുഹം കുംഭ ഇതുപോലെയുള്ള സൗഹ്യംം വല്ലിച്ചുവരുടെ-

“സുവര്ണസ്വർമ്മന്ദക്ഷिणിം ഗിതദാഖം ശ്രദ്ധമിനി.

“പരിപ്പുണ്ണയക്കരമതിവിമലം
പാപാവനമിട ജീവിതമിനിമേൽ.

“ പുംബുമേചിമൻ പുഞ്ചലകത്രകം
ഗ്രീമയ സാക്ഷിം പില്ലം ത്രം സാരം
ആധാരിയലാതതിനുചെറിതനു-
ധാമകളായി വിള്ളണ്ടിട്ടേ!

“ ആധാരിയില്ലാണാനുരമന്നു-
നായകാജനനയക്കാഡിപ്പയോഗാണ്.
നായനാർവ്വരവാശലിത്ര ശൂഷി-
മായോര ചെണ്ടക്കമാനിട്ടേ.

“ നനകളുണ്ടിനമരളിവിള്ളണ്ണം
സഹതിഭൂലക വഞ്ചിപ്പേരനം
തൈലംടിത്തുകം പ്രഞ്ചകളിയ
സൗരാഷ്ട്രക്രത്രാവിലസഞ്ച.”

സ്രീകൃഷ്ണ- “ ലക്ഷ്മീം ചരണാംകത്രാ-പരിപ്പുതസ്യുതിത്ര
ഗ്രീഭൂപരാജതിപക്കാ-ജയതുജയമംഗളം,”

ശ്രീ ३० .

